

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๓๖
วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๒๓ คน

ประธานนิติบัญญัติแห่งชาติ : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

รับทราบรายงานประจำปีสถาบันพระปกเกล้า ๒๕๔๘

ประธานาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ : ด้วยสถาบันพระปกเกล้าได้เสนอรายงาน
ประจำปีสถาบันพระปกเกล้า ๒๕๕๘ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามนัยมาตรา ๒๖ แห่ง
พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า ๒๕๕๑) จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อเป็นเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการพาณิชย์พิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานนิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการการพาณิชย์ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายมนัส โกศล : ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ คุณมนัสมีอะไรครับ

นายมนัส โกศล : ด้วยความเคารพท่านประธานฯ ครับ กระผม มนัส

โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รหัสที่ ๑๒๗ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่
ท่านประธานฯ แจ้งให้ทราบจะมีการรับรองผลการดำเนินงานของสถาบันพระปกเกล้า
๒๕๔๕ ด้วยความเคารพท่านประธานฯ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผมเองก็ไม่สบายใจ
ครับ เนื่องจากว่ามีเพื่อนสมาชิกฯ ที่ทรงเกียรติแล้วก็นักศึกษาพระปกเกล้า รุ่นที่ ๑๑
ได้มีการสอบถามผมมากเหลือเกินครับว่า เหตุผลที่ผมปลดกลางอากาศนี้เพราะอะไร
คำว่า กลางอากาศ คงทราบครับท่านประธานฯ ผมได้รับคัดเลือกจากสถาบันพระปกเกล้า
โดยทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ส่งหนังสือมาครับ ส่งผมไปอบรมพระปกเกล้า
ตามหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ให้เป็นนักศึกษารการเมืองการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑๑ ในหนังสือฉบับที่แจ้งมา
ให้ผมทราบนั้น ผมอยู่ลำดับที่ ๖๖ โดยให้นักศึกษาที่ได้รับแจ้งนี้ไปรายงานตัว
ในวันที่ ๑๔ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถ้านักศึกษาท่านใดไม่ไปรายงานตัวตามวันดังกล่าว
ถือว่าสละสิทธิ์ ผมเองก็ไปรายงานตัวตามนักศึกษาท่านอื่น ๆ ตรงวัน เวลาดังกล่าว
ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม เป็นวันที่วางพวงมาลาของพระปกเกล้า ผมเองก็ได้มาวางพวงมาลา
ในวันที่ ๓๐ เช่นเดียวกัน วันที่ ๑ มิถุนายน ทางสถาบันพระปกเกล้ามีการเปิดอบรม
เป็นวันแรก โดยท่านประธานฯ ท่านก็เป็นประธานในที่ประชุมครับ ผมก็ไปด้วย
อยู่ทั้งวันครับ บังเอิญในวันที่ ๒ มิถุนายน ผมเองติดอภิปรายเรื่องรัฐธรรมนูญในฐานะที่เป็น
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของมหาวิทยาลัยบ้านสมเด็จ ผมก็ได้แจ้งสถาบันพระปกเกล้า
ว่าวันที่ ๒ ผมไปไม่ได้ ก็คงอาจจะติดตามไปในวันที่ ๓ เจ้าหน้าที่บอกว่าไม่เป็นไรขอให้ไป

ก็แล้วกัน อันนี้คือคำตอบของเจ้าหน้าที่ พอถึงวันที่ ๓ ด้วยความเคารพท่านประธานฯ
อนุญาตนะครับ เอียนามนิคหนึ่ง ผมได้รับโทรศัพท์จากท่านปลัดกระทรวงแรงงาน

สนช. ๓๖

เปล่งจวี ๑/๔

คือท่านจุฑาธวัช อินทรสุขศรี ท่านสามารถยืนยันได้นะครับ แล้วก็รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงแรงงาน ท่านอภิ จันทนจุลกะ โดยมีการกิจทางการเมืองนะครับ โดยเหตุผล
ดังกล่าวนี้ ผมก็ไม่อยากจะพูดในที่ประชุม เอกสารผมแนบเป็นหนังสืออุทธรณ์ของ
สถาบันพระปกเกล้านะครับ ผมก็มีความรู้สึกที่ว่าวันที่ ๓ นั้น ผมมีเหตุผลชี้แจงพอสมควร
นะครับ เมื่อประมาณ ๑๑ โมง ของวันที่ ๓ มีเจ้าหน้าที่ผู้หญิงโทร. หาผมว่า ท่านมนัส
จะตามมาที่เขาหินซ้อนได้ไหม ผมบอกตามไปไม่ได้หรอกเนื่องจากผมมีการกิจกับกระทรวง
แรงงาน คือมีการประชุมสหภาพแรงงานในเครือข่ายที่ผมดูแลอยู่ในเรื่องการชุมนุมประท้วง
ผมก็ไม่ได้บอกเหตุผลอื่น ทางเจ้าหน้าที่ผู้หญิงคนนั้นบอกว่า ถ้าอย่างนั้นเลขาฯ เขาจะปลด
ผมก็ไม่เป็นไร เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ผู้หญิงเราก็คงไม่รู้ตำแหน่งเขา ทำยี่สิบต้นนะครับ
ผมกลับมาที่บ้าน เช้าวันจันทร์ของวันที่ ๔ มีแฟกซ์ (Fax) จากสถาบันพระปกเกล้า
ลงนามโดย นายบรรศักดิ์ อูวรรณ โน นะครับ เป็นเลขธิการสถาบันพระปกเกล้า ผมคิดว่า
สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันที่มีเกียรติ ผมเองก็เป็นนักเรียนพระปกเกล้า จบหลักสูตรหนึ่งแล้ว
ครับ ก็คือนักการเมือง การปกครองยุคใหม่ รุ่นที่ ๒ วันนี้ผมใส่ชุดพระปกเกล้ามาด้วย
ที่อาจารย์ณิธิ เศรษฐบุตร ท่านเป็นเลขธิการพระปกเกล้าในช่วงนั้น ก็มีเหตุผล
เราเรียนกันมาด้วยความสุข เชื่อไหมครับว่าท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่ไม่น่าปรากฏ
ในสถาบันพระปกเกล้า มีแฟกซ์มาที่บ้านผมประมาณ ๑๐ โมงเช้า ผมเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่มีเกียรติ โดยคัดเลือกจากสภาแห่งนี้ให้ผมไปเรียนครับ ทำไมไม่บอกเหตุผล
ดังกล่าวว่าผมผิดระเบียบ ผมก็จะลาออก นี่มาปลดผมกลางอากาศ ผมว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
อันนั้นประการที่ ๑ พอวันที่ ๔ ถูกปลดทางแฟกซ์ ผมก็มาที่รัฐสภาเพื่อจะมารายละเอียด
เนื่องจากว่าผมเองก็ได้รับมติจากคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม โดย พล
เอก สมชาย นะครับ ท่านก็เป็นประธานโดยกระทรวงแรงงานก็มีหนังสือ
ถึงกรรมการการแรงงานฯ ให้เป็นผู้สังเกตไปร่วมประชุมที่เจนีวา ไอโอ (IO) ประเทศ
สวิตเซอร์แลนด์ ไป ๒ ท่านนะครับ พร้อมกับ พลตำรวจโท มาโนช ศัตรูลี และเจ้าหน้าที่

ผมก็ทำหนังสือลาเพื่อจะถึงสถาบันพระปกเกล้าเช่นเดียวกัน จริง ๆ แล้วเรื่องนี้ควรจะยุติด้วยซ้ำไปนะครับ ผมมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัวของผม จริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่ เนื่องจากมีเพื่อนที่เคารพหลายท่านนะครับ โดยเฉพาะนักศึกษาศาสนาพระปกเกล้า ได้สอบถามผมหาเหตุเหลือเกินนะครับ เจอหน้าที่ไร เป็นอย่างไรคุณมนัส ปลดกลางอากาศไปถึงไหน ด้วยความเคารพท่านประธานฯ ครับ ผมก็ได้ทำหนังสือถึงท่านประธานฯ ผมก็เข้าหารือกับท่านประธานฯ นะครับ ประมาณ ๓ – ๔ นาที ด้วยความสัตย์จริงนะครับ ผมทำงานมีความโปร่งใส ผมมีความบริสุทธิ์ในการทำงานของผม ผมก็พูดคุยกับท่านประธานฯ งานนี้ท่านประธานฯ ต้องให้ความเป็นธรรมกับผม สรุปแล้วกระบวนการตรวจสอบกระบวนการร้องเรียนของผมนี้ครับ ผมเป็นประธานสหภาพแรงงาน ผมเป็นประธานสภาองค์กรลูกจ้าง ผมทำงานองค์กรหลายองค์กรครับ กระบวนการอุทธรณ์ต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากคนที่ร้อง ผมก็รับหนังสือจากกรรมการนะครับ มารับหนังสือจากรัฐสภานะครับ โดยเลขาฯ ตอบผมว่า คณะกรรมการพระปกเกล้าพิจารณาแล้ว ผมก็สอบถามคณะกรรมการพระปกเกล้านี้ครับ ไม่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ผมเลยนะครับ มีมติตามที่เลขาฯ บวรศักดิ์ทำมานี้ ผมว่ามันคือสิ่งไม่ถูกต้อง ดังนั้นผมจะต้องพูดคุยกับวันนี้ เนื่องจากว่าผมหารือกับท่านประธานฯ แล้ว คุณบวรศักดิ์เดินผ่านตลอดหน้าตงนี้ครับ ไม่เคยทักทายกันเลยนะครับ ผมยกมือไหว้ท่านตลอด เป็นอะไรครับ พูดกันไม่รู้เรื่องหรืออย่างไร ผมอยากจะถามคำนี้ บังเอิญเจ้าตัวมาพอดีเลยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะพูดตอนิดหนึ่ง เนื่องจากปลดผมกลางอากาศ วันที่ ๔ คนที่มาแทนผมนี้ครับ สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ไปเรียน ๓๒ ท่านนี้ พูดเสียงเดียวกันหมดเลยครับ มันเป็นไปได้อย่างไรครับ คนที่มาเรียนแทนผมนะครับ ชื่ออะไรครับ ชื่อน้ำฝนครับ ผมไม่รู้ว่าน้ำฝนเป็นใครนะครับ เป็นลำดับที่ ๓ ครับมาเรียนแทนผม

อันที่ ๑ รายงานตัวตามหนังสือของพระปกเกล้า ไม่ไปรายงานตัว

อันที่ ๒ วางพวงมาลาไม่ได้

LIRT

ประการที่ ๓ นะครับท่านประธานฯ วันที่ ๑ วันสำคัญที่ท่านประธานฯ เป็นประธานกล่าวเปิด คุณน้ำฝนก็ไม่ได้ไป ผมไปทั้ง ๓ วัน ๓ ครั้ง ไปอยู่ครบเวลาด้วย การกิจที่ผมทำยิ่งใหญ่ นะครับ ที่ผมไปทำในเรื่องของที่ผมมอบหมายจากกระทรวงแรงงาน สนช. ๓๖

นิกานต์ ๒/๒

วันนั้นผมทราบข่าวว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานในฐานะท่านเป็นผู้ทรงเกียรติ ทรงคุณวุฒิอยู่ที่สถาบันพระปกเกล้า ท่านก็ไปพูดนะครับ บอกว่าผมไปทำภารกิจแรงงาน นะครับ ในสถาบันพระปกเกล้า สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ประกอบ แต่หลายคนเอาเป็นระเบียบ ข้อบังคับของพระปกเกล้า ผมมาดูระเบียบข้อบังคับพระปกเกล้า ไม่มีครับ มันมีวันที่ ๒ วันที่ ๓ ถ้าไปไม่ได้ เหตุสุดวิสัย ผมถามว่าคำว่า เหตุสุดวิสัย ถ้าเราเป็นสถาบันการเมือง ไม่มีเหตุผล ไม่มีหลักการ การพิจารณาในการอุทธรณ์ของผม แล้วผมไม่ได้ไปชี้แจงในส่วน ของคณะผู้บริหารของพระปกเกล้า ผมก็ไม่สบายใจครับ วันนี้ก็มีเสียงถามเยอะว่า คุณมนัส โกศล ถูกปลดกลางอากาศหรือมีอะไรเกิดขึ้นไหม แล้วคุณมนัสจะแก้ต่างอย่างไร ผมก็มีศักดิ์ มีศรีครับ มีเกียรติ ถึงผมเป็นผู้นำการรวม ผมก็มีเกียรตินะครับ ไม่ใช่ว่าจะอยากจะปลดก็ปลด กันนะครับ พูดภาษาไทยก็รู้เรื่องนะครับ บอกว่าคุณมนัสผิดระเบียบแล้วนะ ผมลาออกครับ ผมไม่เรียนหรอก ผมลาออก ผมยังตอบสังคมสบายใจกว่า ว่าผมลาออกนี้ผมมีเหตุผลในเรื่อง งานผมไม่มีเวลาว่าง เพราะข้อบังคับระเบียบของพระปกเกล้ามันจัดเหลือเกินนะครับ มีสกรีน (Screen) ลายมือเข้า ลายมือออก อย่างนี้แต่เรียนไม่ได้ ผมก็จะออกเหตุผลได้ แต่บังเอิญเหตุผลที่เขาอ้างผมไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ ผมก็มาดูระเบียบพระปกเกล้า ๒ - ๓ ฉบับ ผมเป็นนักเรียนพระปกเกล้ามานะครับ ๖ เดือน ผมก็จบหลักสูตรมา ผมก็ศึกษา ระเบียบอยู่ มันผ่อนปรนกันได้ครับ แต่ถ้าผ่อนปรนกันไม่ได้ แทนที่จะบอกไปเลยว่า คุณมนัส คุณผิดระเบียบแล้วนะ หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรพิเศษ รุ่น ๑๑ มันขาดไม่ได้ แม้วันที่ก็ขาดไม่ได้ ผมก็จะบอกว่า ถ้ามันเป็นระเบียบ ขอให้คุณระเบียบจริง ๆ คุณอย่า ลัดคิวมาสิครับ ไปลัดคิวใครเข้ามาไม่รู้ ตอนนี้นักศึกษาพระปกเกล้าเขาพูดกันตลอดนะครับ เฉพาะ ๓๐ กว่าท่าน ถามได้เลยครับ วันนี้มาหลายท่านเลยครับ นักศึกษาพระปกเกล้า เผลอ ๆ วันนี้ถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสภาแห่งนี้ มันจะมีนักศึกษาพระปกเกล้าที่เป็น สนช. ที่มีเกียรติครับ จะลาออกจากพระปกเกล้า อะไรจะเกิดขึ้น บังเอิญผมไม่ได้ใส่เสื้อ สีเขียวมา ที่ผมตัด ๓,๐๐๐ กว่าบาทครับ เนคไทสีเขียวผมก็ไม่ได้ผูกมา วันนี้ผมเอาชุดที่

ผมเรียนจบครับ สถาบันพระปกเกล้าที่อาจารย์นิติเป็นเลขาฯ ผมอยากจะเอาชุดสีเขียว
นั้นแหละครับ วันนี้เอามาคืน มาคืนให้สถาบันพระปกเกล้า ผมไปตามหลักสูตรทั้งหมด
นะครับ ผมติดตามมาตลอด ผมมาถูกระบบ วันที่รายงานตัว ผมไปปฐมนิเทศผมไป วันที่ ๒
สนช. ๓๖

นิกานต์ ๒/๓

ผมมีเหตุผลในการลา วันที่ ๓ บังเอิญมันเหตุสุดวิสัยจริง ๆ ครับ ท่านปลัดกระทรวงแรงงาน
บังเอิญท่านยังไม่เข้ามาประชุม ท่านโทร. มาหาผมนะครับ ในเรื่องของการเมือง ในเรื่องของ
ประเทศชาติ ผมถือว่าอย่างนี้เหตุสุดวิสัยไหมครับ ถ้าเป็นท่านประธานฯ วันนั้น วันที่
ผมได้ไปหารือกับท่านประธานฯ แล้วผมก็มีการยื่นหนังสือ ท่านประธานฯ จะให้ความ
เป็นธรรมกับผม ความเป็นธรรมของท่านประธานฯ ที่ว่าให้กับผม แรงงานตัวน้อย ๆ
คนหนึ่งในสภาคนเดียว อยู่ตรงไหนครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านประธานฯ นะครับ

- ๓/๑

ประการสุดท้ายผมอยากจะฝากคิดหนึ่งว่า สถาบันพระปกเกล้าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐสภา เป็นส่วนหนึ่งของนักการเมืองที่จะมาเรียน จบประมาณที่สถาบันพระปกเกล้าตั้งมานี้ปี ๒๕๕๑ นั้นะครับ ๒๐๐ กว่าล้านครับท่านประธานฯ เป็นงบประมาณที่ตั้งเพื่อจัดให้นักศึกษาจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนฯ หรือ สนช. อะไรก็แล้วแต่ที่เป็นส่วนของข้าราชการระดับสูงไปเรียน เทอมหนึ่งหลักสูตรสูง ๆ นั้นะครับ เกือบแสนบาท รุ่น ๑๑ นี้ประมาณเกือบ ๑๐ กว่าล้าน ที่เราอุดหนุนทางค่าเทอม ค่าเล่าเรียนไปนี้ ผมอยากจะถามฝากต่อไปว่ามีการตรวจสอบไหมครับ คนที่ไปเรียนพระปกเกล้ามาตั้งแต่รุ่น ๑ ถึงรุ่น ๑๐ นี้ มีสักกี่คนครับทำงานให้ประเทศชาติ มีก็เปอร์เซ็นต์ครับทำงานธุรกิจส่วนตัว มีก็สิบเปอร์เซ็นต์เอาภาษีประชาชนเรียนแล้วนี้ไปทำให้เสียหายประเทศชาติ ผมก็อยากจะฝากตรงนี้ไว้ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ฝากเสร็จแล้วก็หวังว่าจะสบายใจนะครับ ที่ให้พูดนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นนี้ก็เพราะรู้ว่าอัดอัดก็พูดระบายเสีย

นายมนัส โกศล : ก็ต้องขอบคุณท่านประธานฯ เป็นอย่างสูงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายประมนต์ สุธีวงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ ขอเสนอรายงานการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะกรรมการการพาณิชย์ดังนี้ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖

มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบให้คณะกรรมการการพาณิชย์เป็นผู้พิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการพาณิชย์ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว โดยรายละเอียด กระผมขอมอบให้ท่านรองประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ คนที่หนึ่ง เป็นผู้นำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไปครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

สนช. ๓๖

รฎ. ๓/๒

นางสาวอรจิต สิงคาลวนิช (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉัน อรจิต สิงคาลวนิช ในฐานะ
รองประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ คนที่หนึ่ง ใคร่ขอเสนอผลรายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะกรรมการการพาณิชย์ ดังนี้
นะคะ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เป็นไปอย่างรอบคอบ
ถูกต้องและสมบูรณ์ คณะกรรมการการพาณิชย์ก็ได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ
ที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจง แล้วก็แสดงความคิดเห็นกับคณะกรรมการการพาณิชย์ดังนี้ค่ะ
ก็มีท่านอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ รองอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
แล้วก็มีผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการการพาณิชย์ได้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ๒๐ มาตรา
ด้วยกัน โดยมีผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้ การพิจารณาของคณะกรรมการใน ๒๐ มาตรา
นี้ได้มีการแก้ไขจำนวน ๔ มาตรา คือมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๕
และในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
และก็ไม่มีกรรมการสงวนความเห็นนะคะ สำหรับรายละเอียดได้แจกให้ท่านสมาชิกฯ
ทุกท่านได้พิจารณาแล้ว กราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติหอการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข”

- ๔/๑

สนช. ๓๖

ธนาวดี ๔/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีต่อไปผมจะได้ขอมติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้วนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานตอนท้ายของคณะกรรมาธิการนะครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไม่เห็นชอบด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบนะครับ จะได้ส่งไปให้รัฐบาลต่อไป

เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติสมการการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการการพาณิชย์พิจารณาเสร็จแล้ว

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการมีอะไรจะแถลง
ไหมครับ เชิญคุณบรรศักดิ์มีอะไรครับ

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ เป็นกรณีพิเศษในฐานะผู้ถูกพาดพิง
เมื่อสักครู่นี้ ความจริงเรื่องนี้กระผมไม่ได้ตั้งใจจะตอบในสภาแห่งนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้จบไปดีกว่า แล้วเดี๋ยวไปคุยกัน
ข้างนอก

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ : ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็อยากจะให้เป็น
อย่างนั้นครับ แต่บังเอิญท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้เอ่ยชื่อกระผมเอง แล้วก็ท่านได้ให้
ข้อเท็จจริงซึ่งอาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ถูกต้องนะครับ กระผมขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ
เท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ครับ ว่าในการเข้าศึกษาหลักสูตรการเมือง การปกครองใน
ระบอบประชาธิปไตยสำหรับนักบริหารระดับสูงทุกรุ่นตั้งแต่เปิดมาจนถึงปัจจุบันนี้
เป็นหลักสูตรซึ่งใช้งบประมาณแผ่นดินในการดำเนินการ แล้วก็หลักสูตรซึ่งถือกันว่า
ถ้าเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ สมาชิกรัฐสภา เช่น ส.ส. ส.ว. แล้ว สภาคัดชื่อส่งไปสถาบัน
จะไม่พิจารณานะครับ เพราะเราถือว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสภาแล้วจะให้เข้าศึกษา
แต่ท่านประธานฯ ครับ ในการศึกษาอันนี้มีกฎเกณฑ์ครับ มีกฎเกณฑ์ที่เป็นระเบียบซึ่งวางไว้

ทั้งเป็นระเบียบที่เป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นระเบียบปฏิบัติที่ยึดถือกันมาเป็นเวลาช้านาน
ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย มีวินัย ท่านประธานฯ ครับ ตัวอย่างระเบียบนี้ก็เช่น ผู้ศึกษา
จะต้องเข้าสำเร็จการศึกษาได้จะต้องมีเวลาเข้าเรียนไม่น้อยกว่า ๗๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอันนี้
ไม่ได้เขียนไว้ในข้อบังคับนะครับ แต่ปรากฏอยู่ในหลักสูตร แล้วก็หลักสูตรที่ว่านั้นก็แจก
นักศึกษาทุกท่าน ตัวอย่างระเบียบอีกอันหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่พัวพันกับสิ่งที่ท่านสมาชิกฯ
ท่านคิดใจและผมก็เข้าใจท่านนะครับ ก็คือระเบียบที่ว่าในวันปฐมนิเทศนั้นนักศึกษาทุกคน
จะต้องเข้าปฐมนิเทศ โดยในแบบรายงานตัว ซึ่งท่านสมาชิกฯ ท่านนั้นได้ลงนามและมี
หลักฐานอยู่ที่สถาบัน กระผมเองจะทำส่งให้ท่านประธานฯ ภายในวันนี้ พรุ่งนี้นะครับ
ถ้าท่านประธานฯ ยกขึ้นถามด้วยความกังวล ด้วยความเป็นห่วงสิทธิของท่านสมาชิกฯ
ในสภาสถาบันพระปกเกล้าแล้วในการประชุมครั้งที่แล้ว ในใบรายงานตัวนั้นพูดไว้ชัดเจน
สนช. ๓๖

ธนาบดี ๔/๓

ว่า นักศึกษาจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมของสถาบัน โดยเฉพาะการปฐมนิเทศนั้น
ขาดไม่ได้ เพราะถ้าขาดได้เป็นครั้งแรกในการปฐมนิเทศก็แปลว่านักศึกษาจะขาดเรียน
ในครั้งต่อ ๆ ไปได้ -----

- ๕/๑

มีข้อยกเว้นอันเดียวครับ ในแบบรายงานตัวนั้นพูดไว้ชัดว่าเป็นเหตุสุดวิสัย เหตุสุดวิสัยในที่นี้ก็ยังมีเป็นเหตุสุดวิสัยที่ไม่อาจจะเกิดจากการคลั้งคัลของเราได้เอง เช่น ญาติผู้ใหญ่เสียชีวิต เช่น เจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล ในแบบรายงานตัวนั้นนักศึกษาทุกคนลงลายมือชื่อครับ แล้วท่านสมาชิกฯ ๓๑ ท่านก็ลงลายมือชื่อ รวมทั้งท่านสมาชิกฯ ท่านที่เอยชื่อผมไปเมื่อสักครู่นี้ะครับ ท่านก็ลงลายมือชื่อรับทราบและยินยอมจะปฏิบัติตาม ท่านประธานฯ ครับ ตั้งแต่มีหลักสูตรนี้เป็นต้นมา มีผู้คัดค้านปฐมนิเทศนี้หลายคนเลยครับ ตอนผมเป็นเลขาธิการสถาบันแห่งนี้ครั้งแรก ขอประทานโทษที่เอยชื่อท่านนะครับ คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช สมาชิกวุฒิสภา อยู่ต่างประเทศครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านโทรศัพท์มาถึงกระผมบอกว่าท่านมาร่วมปฐมนิเทศด้วยไม่ได้ ขอลา กระผมเรียนท่านไปว่า คุณหญิงครับผมเข้าใจ แต่เมื่อระเบียบปฏิบัติก็คือว่าท่านจะต้องอยู่ ท่านกรุณาเรียนปีหน้าเถอะครับ เพราะท่านสมาชิกวุฒิสภามาปีหน้าเราก็รับ ก็ปรากฏว่าเป็นความเมตตาของคุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ครับ ท่านบินกลับมาปฐมนิเทศครับ ท่านประธานฯ ครับ ในหลักสูตรเดียวกันกับที่ท่านสมาชิกฯ ซึ่งอภิปรายพาดพิงชื่อกระผมไปเมื่อสักครู่นี้ รุ่น ๑๑ นะครับ ท่านหนึ่งเป็นผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนของท่านเลขาฯ ปรีชา ซึ่งบังเอิญท่านไม่อยู่ในที่ประชุมนี้ะครับ เรามีข้อตกลงกับ ก.พ. ครับ เพราะสถาบันพระปกเกล้าไปอาศัยอยู่กับสำนักงาน ก.พ. ว่า ถ้าสำนักงาน ก.พ. ส่งข้าราชการที่มีคุณสมบัติมาสถาบันฯ จะรับให้ศึกษา บังเอิญท่านผู้อำนวยการสถาบันแห่งนี้ได้รับคัดเลือกเข้ารุ่นเดียวกับท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ครับ รุ่น ๑๑ ท่านก็มาแจ้งผมว่าท่านไม่อาจจะเข้าร่วมปฐมนิเทศได้ด้วยเหตุที่ว่าตัวท่านเองติดราชการไปต่างประเทศ ผมก็เรียนท่านว่า ถ้าเช่นนั้นท่านมาปีหน้าเถอะนะครับ เพราะเราไม่เคยอนุโลมในเรื่องการปฐมนิเทศ แล้วผมได้เจอท่านเลขาธิการ ก.พ. ท่านปรีชา วัชรากัย ผมก็ขอร้องท่านเลขาธิการ ก.พ. ท่านเลขาธิการ ก.พ. ก็แจ้งให้ทราบที่ท่านเข้าใจ เพราะหลักสูตร นบส. ของท่านก็ถือหลักเกณฑ์เดียวกันว่าท่านผู้ใดไม่ได้เข้าปฐมนิเทศ ๕ วันแรกนั้นท่านถือว่าสละสิทธิ์ แล้วท่านจะตัดชื่อออกจากการเป็นนักศึกษาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นปีนี้ท่านผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือนก็ไม่ได้เข้าครับ อีกท่านหนึ่งซึ่งเป็นสมาชิกฯ ครับ ผมขออนุญาตที่เอยชื่อท่านนะครับ คือท่าน พลเอก ไวกอน์ ศรีนวล ครับ ท่าน พลเอก ไวกอน์ ศรีนวล นั้น ได้แจ้ง

ให้เจ้าหน้าที่สถาบันฯ ทราบว่า ท่านไม่อาจจะเดินทางไปร่วมที่พัทยาได้ เพราะท่านมีนัดราชการสำคัญ ท่านประธานฯ ครับ ผมพยายามโทรศัพท์ติดต่อ แล้วก็ส่งเมสเสจ (Message) ถึงท่านทางโทรศัพท์ว่า ผมเข้าใจความจำเป็นของท่าน แต่ถ้าท่านไม่อาจจะไปร่วมได้เป็นหลักปฏิบัติที่สถาบันฯ ยึดอย่างนี้มาเป็นเวลาช้านาน ผมมีความเสียใจที่จะต้องเลื่อนคนอื่นขึ้นมาแทนท่าน ท่านประธานฯ ครับ ท่าน พลเอก ไวก้อน ศรีนวล ท่านไปรับบังเอิญกรณีของท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ครับ ผมมีเอกสารซึ่งเป็นรายงานของเจ้าหน้าที่สถาบันพระปกเกล้าอยู่ในมือนี้ เจ้าหน้าที่รายงานว่านอกจากท่านจะลงชื่อท่านในเอกสารใบรับรองข้อปฏิบัติในการศึกษาหลักสูตร ซึ่งท่านเซ็นชื่อท่านกำกับไว้ด้วยนี่นะครับว่ารับทราบแล้วว่าไม่สามารถเข้าปฐมนิเทศได้จะถือว่าสละสิทธิ์นี้นะครับ รายชื่อท่านลายเซ็นท่านอยู่ในนี้นะครับ ท่านประธานฯ ครับ เดี่ยวผมจะขออนุญาตมอบให้ท่านประธานฯ ในวันที่ท่านแจ้งว่าท่านไม่อาจจะไปได้นั้น เจ้าหน้าที่ก็บอกท่านว่าท่านเลขาธิการ คือตัวผมเองก็แจ้งให้ทราบแล้วในวันพิธีเปิดหลักสูตรที่ท่านประธานฯ กรุณาไปเป็นประธานว่า ถ้าไปร่วมกิจกรรมไม่ได้ถือว่าสละสิทธิ์-----

เพราะฉะนั้นถ้าท่านไปไม่ได้ก็ถือว่าท่านสละสิทธิ์ ท่านตอบเจ้าหน้าที่สถาบันฯ
คือ นางสาวนฤมล อินทรลักษณ์ ว่า ท่านไม่สามารถไปร่วมได้และยินดีสละสิทธิ์
เข้ารับการศึกษา เจ้าหน้าที่ก็รายงานข้อมูลนี้ให้กระผมทราบครับ เมื่อกระผมทราบ
กระผมก็ทำหนังสือถึงท่านว่าท่านได้สละสิทธิ์ ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่อยากจะ
ซึ่งมีหน้าที่ต้องทำหลายเรื่อง การที่กระผมมีหน้าที่จะต้องรักษากฎระเบียบ โดยเฉพาะกับ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งเป็นแบบอย่างอันดีงามในการออกกฎหมายและปฏิบัติตาม
กฎหมายนั้น กระผมทราบดีว่าไม่ได้สร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นในตัวกระผม
หรอกครับ แต่ตรงกันข้าม กระผมอาจจะถูกคำเสียดสี การต่อว่าอย่างที่ได้ประสบอยู่ในวันนี้
เมื่อสักครู่นี้ แต่ท่านประธานฯ ครับ หน้าที่คือหน้าที่ เวลานี้ผมทำหน้าที่สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ผมต้องลุกขึ้นชี้แจงในฐานะ นายบวรศักดิ์ แต่วันที่ผมไปนั่งที่สถาบันพระปกเกล้า
ผมมีหน้าที่ต้องรักษากฎระเบียบครับ หาไม่แล้วในการศึกษา ในการดำเนินการของสถาบันฯ
ก็จะถือเกิดหลักขึ้นมาว่าถ้าเป็นสมาชิกฯ ด้วยกันอนุโลมได้ แต่ถ้าเป็นคนอื่นจะต้องบังคับ
อย่างเคร่งครัด กระผมกราบขอภัยท่านประธานฯ อีกครั้งหนึ่งนะครับที่ใช้เวลาของสภา
แห่งนี้ แต่ที่กระผมต้องกราบเรียนทำความเข้าใจก็คือด้วยเหตุที่กระผมถูกพาดพิงในทางส่วนตัว
และเป็นที่เสียหายแก่สถาบันพระปกเกล้า เพื่อให้ข้อเท็จจริงที่เป็นความจริงปรากฏชัด
ต่อสภาแห่งนี้ และต่อบุคคลภายนอกที่รับฟังการเผยแพร่ทางวิทยุกระจายเสียงของสภา
แห่งนี้ด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อหรือครับ ใจเย็น ๆ ก็แล้วกันครับ

นายมนัส โกศล : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ตามที่คุณบวรศักดิ์พูดเมื่อสักครู่นี้ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ จริง ๆ แล้วถ้าเกิดมอง
แบบคนธรรมดา ๆ อย่างผมนี่นะครับ ไม่ใช่จบจากเมืองนอกเมืองนานี่นะครับ ก็คง
เลือกปฏิบัตินะครับ ๒ กรณีที่ท่านพูดนี้ เลขฯ ท่านบวรศักดิ์โทร. ตามหมด จะเป็น
พลเอก ไชยวัฒน์ ศรีนวล กิติ จะเป็นคุณหญิงกิติเนาะครับ ท่านก็เป็นคนโทร. ตามทั้งหมด
สำหรับผมนี่นะครับไม่ได้รับการติดต่อจากคุณบวรศักดิ์เลยนะครับ ด้วยความเคารพครับ
อันนี้เป็นเรื่องข้อเท็จจริง เป็นเจ้าหน้าที่ผู้หญิงโทร. ไป ผมไม่ได้บอกว่าผมยินดีให้ตัดชื่อ
ผมออกนะครับ ผมแล้วแต่คำพูดของผม แล้วแต่จะครับ ท่านจะให้บอก แก่นั่นเอง คำว่า

ยินดี ไม่มีครับ ด้วยความสัตย์จริงผมพูดอย่างนั้น แต่ด้วยคนที่ป็นระดับเลขาฯ ระดับที่คลุกคลีกับทางการเมืองมาทุกยุคทุกสมัยการที่แฟกซ์นี้กะทันหันใหม่ครับ คอขาดบาดตายใหม่ครับ เพราะว่าพระปกเกล้าก็เรียนกันวันพฤหัสบดี วันศุกร์ มาบอกกล่าวผมวันพุธนี้ยังทันเลยครับ มาประชุมที่สภาแห่งนี้ ทำไมต้องแฟกซ์วันจันทร์ที่ ๔ ครับ แฟกซ์ไปที่บ้านนะครับ คนที่บ้านผมเองยังไม่ทราบเลยนะครับว่าผมไปกระทำผิดอะไรมา ลูกสาวผมเรียนปริญญาตรีทั้ง ๒ คน ดูแฟกซ์คุณพ่อไปทำอะไรผิดระเบียบหรือ ร้ายแรงหรือเปล่า ปลดออกนะครับ ผมมองว่าไม่ถูกหลักเลยนะครับ แล้วคนที่มาแทนผมนี้ท่านยึดระเบียบการนักหนา ได้มีการผ่านกระบวนการมาหรือเปล่า ได้ถูกคัดจากคณะกรรมการพระปกเกล้าหรือเปล่าครับ ผมได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการพระปกเกล้าเข้ามาเรียนนี้ ไม่ใช่ นายบรรศักดิ์คนเดียวนะครับบอกเข้ามาเรียน กลายเป็นคณะกรรมการคัดผมมาเรียน แต่คนที่มาเรียนแทนผมนี้ เข้ามาแทนนี้ ไม่ได้ไปทั้งรายงานตัว ปฐมนิเทศวันที่ ๑ ก็ไม่ได้ไป แต่ทำไมเอาหลักเกณฑ์อะไรมาพิจารณาคนที่ ๓ มาเรียนแทน-----

ที่ผมพูดอย่างนี้ะครับ ในเมื่อไม่อยากจะจบก็ไม่ว่าก็ได้ ผมอยากจะถามท่านประธานฯ ว่า กระบวนการอุทธรณ์ของผมสิ้นสุดหรือยังครับ ถ้ายังไม่สิ้นสุดที่ผมทำหนังสือถึง ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ เอาเข้าที่ประชุมยังไม่ได้เรียกผมเข้าไปสอบปากคำเลยว่า ในส่วนเรื่องของสุดวิสัย ผมอยากจะถามว่าสุดวิสัย ผมไม่ใช่ราชการต้องมาบอกล่วงหน้า นัดล่วงหน้าครับ ผมเป็นงานการเมืองเพื่อประเทศชาติ โทรศัพท์ก็ถือว่าเป็นสุดวิสัยแล้วครับ ผมก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ของผม แต่จะไม่ให้ผมเรียน ผมไม่วอร์รี่ (Worry) ตรงที่ให้เรียน ไม่ให้เรียน แต่บอกกล่าวว่ายอมกันไม่ได้ ผมก็ต้องลาออก ผมจะตอบสังคมได้ดีกว่า ที่ปลดผมออกครับ ผมอยากจะอุทธรณ์ต่อครับ อยากจะถามท่านประธานฯ ว่า มีช่องทางไหนบ้างที่ผมจะอุทธรณ์เข้าไปเป็นนักศึกษาได้อีกครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เคี้ยวไปถามข้างนอก จะตอบให้ ไม่เอาสตางค์ด้วย เชิญท่านกรรมการครับ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม นายประมนต์ สุธีวงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ ขอเสนอรายงานพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสมาคมการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะกรรมการการพาณิชย์ดังนี้ ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติมอบให้คณะกรรมการการพาณิชย์เป็นผู้พิจารณานั้น บัดนี้ คณะกรรมการการพาณิชย์ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยรายละเอียดกระผมขอมอบให้ท่านรองประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ คนที่หนึ่ง เป็นผู้นำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาต่อไป ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นางสาวอรจิต สิงคาลวนิช (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉัน อรจิต สิงคาลวนิช สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะรองประธานคณะกรรมการการพาณิชย์ คนที่หนึ่ง

LIRT

ใคร่ขอเสนอผลรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสมการค่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของคณะกรรมการการพาณิชย์ดังนี้ละ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติหอการค้า เพื่อให้เป็นไปอย่างรอบคอบ ถูกต้องและ สมบูรณ์ ทางคณะกรรมการการพาณิชย์ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานจากภาครัฐที่เกี่ยวข้อง คือผู้แทนจากกระทรวงพาณิชย์และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าร่วมชี้แจงและ แสดงความคิดเห็นกับคณะกรรมการการพาณิชย์ด้วยนะ คณะกรรมการการพาณิชย์ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสมการค่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ มาตรา ด้วยกัน ซึ่งมีผลการพิจารณาสรุปได้ดังนี้ละ

ในการพิจารณาของคณะกรรมการทั้ง ๑๐ มาตรา มีการแก้ไขจำนวน ๑ มาตรา มีการเพิ่มเติมมาตราใหม่จำนวน ๒ มาตรา ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ และไม่มีกรรมการสงวนความเห็นละ สำหรับรายงานได้เรียนให้ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณาแล้ว ขอบพระคุณละ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหา (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติสมการค่า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ถึงมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๙/๒ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ เชิญครับ คุณบดีนทร์ครับ

นายบดีนทร์ อัสวานิชย์ (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ เข้าใจว่าพบที่พิมพ์ผิดนะครับ กำลังปรึกษากันนิดหนึ่งเพื่อยืนยันว่าเป็นการพิมพ์ผิด จะขอแก้ไขถ้อยคำนิดหนึ่งครับ ขอเวลาสักประเดี๋ยวนะครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ได้แจ้งในตัวฉบับถูกต้องครับผม ขอบพระคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ นะครับ
ว่าจะเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกดปุ่ม
เห็นด้วย นะครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อย
นะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตอยู่ที่ท้ายรายงานนะครับ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
หรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ
ด้วย ขอบคุณคณะกรรมาธิการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติพระธรรมนูญศาลยุติธรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการวิสามัญฯ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ
ถ้ามีก็เชิญครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอกราบเรียนรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
เมื่อวันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพิ่มจำนวนรองประธาน
ศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค และรองประธานศาลฎีกา ซึ่งเป็น
ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนั้น และที่ประชุมนี้ได้ตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญฯ ขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จ
แล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายพรเพชร วิชิตชลชัย	เป็นประธานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ
๑.๒ พลตำรวจเอก สมศักดิ์ แสงโสภา	เป็นรองประธาน
คณะกรรมการวิสามัญฯ
๑.๓ นายพงษ์เดช วานิชิตติกุล	เป็นโฆษกและเลขานุการ
คณะกรรมการวิสามัญฯ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ประชุมพิจารณารวม ๒ ครั้งแล้วเสร็จปรากฏ
ตามรายงานที่ได้กราบเรียนเสนอมาพร้อมนี้ กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ใดแปรญัตติ นอกจากนั้น
เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการสำคัญเพียงประการเดียวคือ การเพิ่มจำนวน
ตำแหน่งรองประธานศาลเท่านั้น คณะกรรมาธิการจึงได้พิจารณาในเรื่องความจำเป็นและ
เหตุผลจากหน่วยงานที่เสนอร่างกฎหมายนี้เป็นหลัก เมื่อเห็นชอบด้วยแล้วจึงได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาโดยไม่มีการแก้ไขแต่อย่างใด ขอบพระคุณครับ

- ๕/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม
(ฉบับที่..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
นะครับ ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นชอบด้วยให้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติ
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรุณาคดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
ขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ
และพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการครับ กรรมการ
มีอะไรจะชี้แจงนอกเหนือจากที่ปรากฏในรายงานไหมครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในฐานะรองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เคย
เข้าสู่สภามาแล้วครั้งหนึ่งแล้ว แล้วท่านประธานฯ ก็ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ กลับไปทำตามสิ่งที่มี
ผู้แปรญัตติเสนอไว้ กรรมการก็ดำเนินการมาเสร็จเรียบร้อยแล้วครับ ดังปรากฏในรายงาน
ครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหา (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ
และพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๓/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๖ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๗ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง) :
ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๗ ที่เพิ่มขึ้นใหม่ต้องแก้คำผิด ในใบแทรกไปนั้น มาตรา ๗
เขียนว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” ขอแก้ไข
เป็น “ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้” ครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นใบแก้ไขรายงานใช้ไหมครับ
เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วย

LIRT

ให้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรณาคดปุม เห็นด้วย
ท่านไม่ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อย รวมคะแนนได้
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ คณะกรรมาธิการมีข้อสังเกตอยู่ที่ท้ายรายงาน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่เห็นชอบด้วย
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
ขอบคุณคณะกรรมการ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการการรับ
(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัคตร์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผม พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัคตร์ ประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้ว จึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

ที่ประชุมได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑. พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัคตร์ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ

๒. พลเอก สุรพล ชินะจิตร เป็นรองประธาน

๓. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ เป็นเลขานุการ

๔. นายวรชัย ชวพงศ์ เป็นโฆษกคณะกรรมการ

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษา
คณะกรรมการวิสามัญฯ ดังนี้

๑. ดอกเตอร์ชชาติ ตันอังสนากุล

๒. ดอกเตอร์องอาจ ผ่องรัตน์

๓. นายสมพล เทียนสุวรรณ

๔. ว่าที่ร้อยตรี ปริญา ฐานะทานต์ไทย

๕. นายธนศ ปิงสุทวิวงศ์ และ

๖. นายปรัชญา วงษา

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกฯ สภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ
คำแปรญัตติ ผลการพิจารณาคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช
(ฉบับ ..) พ.ศ. ซึ่งมีทั้งหมด ๖ มาตรา โดยมีการประชุมทั้งหมด ๒ ครั้ง มีการแก้ไข
เพิ่มเติมจำนวน ๑ มาตรา คือมาตรา ๕ รายละเอียดตามที่ปรากฏของรายงานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๔
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างกฎหมายนี้เป็นของรัฐบาล
ทำไมไม่มีผู้รักษาการ มีผู้แทนกฤษฎีกามาร่วมประชุมด้วยหรือเปล่า ไม่มี

พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัทธ์ (ประธานคณะกรรมการ) : มีผู้แทน
กฤษฎีกามาร่วมประชุมด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพราะมีบทเฉพาะกาลแล้วไม่มี
ผู้รักษาการเพิ่มถึงมาตรา ๖ ไปหน่อย

พลอากาศเอก ระเด่น ฟังพัทธ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาต
เพิ่มอีก ๑ มาตราครับ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้รักษาการ
ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เติบโตตามที่กรรมการว่าไว้นะครับ
เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบ
ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ครับ ผู้ใดเห็นชอบให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
กรรมการมีข้อสังเกตตามที่ปรากฏในท้ายรายงานการประชุมนะครับ มีท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบหรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
นะครับ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูป
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕
เรื่อง ห้ามพรรคการเมือง ประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใดทางการเมือง ลงวันที่ ๒๑ กันยายน
พุทธศักราช ๒๕๔๕ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการการครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศ
คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ฉบับที่ ๑๕ เรื่อง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใดทางการเมือง
ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ
วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕ เรื่อง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใด
ทางการเมือง ลงวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๘ พ.ศ. ไว้พิจารณา และได้ตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วันนั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
เสร็จแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวน ๓ มาตรา คณะกรรมาธิการ
วิสามัญไม่มีการแก้ไข

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๒ ท่าน และได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้คือ

๒.๑ นายไพศาล พืชมงคล

๒.๒ พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ
จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานฉบับนี้ต่อที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูป
การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๑๕
เรื่อง ห้ามพรรคการเมืองประชุมหรือดำเนินกิจการอื่นใดทางการเมือง ลงวันที่ ๒๑ กันยายน
พุทธศักราช ๒๕๔๕ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณไพศาล คุณไพศาลไม่ตั้งใจ
นะครับ เชิญ พลเอก ปานเทพ

พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ กระผม พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ ผู้สงวนคำแปรญัตติในการแก้ไข
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ กระผมได้เสนอคำแปรญัตติโดยเพิ่มความในมาตรา ๓ และเสนอ
เพิ่มมาตรา ๔ ด้วยเหตุผลที่สำคัญก็คือ ยึดถือคำวินิจฉัยและคำตัดสินของตุลาการรัฐธรรมนูญ
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ให้ยุบพรรคการเมือง ๕ พรรค คุณเจตนาธรรมณ์ของตุลาการ
รัฐธรรมนูญนั้นต้องการให้ยุบพรรคการเมือง ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไป
โดยไม่มีข้อจำกัดก็จะทำให้พรรคการเมืองที่ถูกยุบไปทั้ง ๕ พรรคสามารถจดทะเบียน
ในชื่อเดิมได้ ซึ่งก็เท่ากับว่ามีผลลบถ่วงหรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญ
ดังกล่าว กระผมจึงได้ขอแปรญัตติเพิ่มความในมาตรา ๓ โดยเพิ่มความว่า “ในการจัดตั้ง
พรรคการเมืองนั้นจะต้องไม่มีผลในการลบถ่วง หรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย หรือคำสั่งของ
ศาลรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นที่ปฏิบัติหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ” ซึ่งในรายละเอียดกระผม
จะไม่ขออนุญาตเพิ่มเติม ในมาตรา ๔ กระผมได้พูดถึงการใช้ชื่อพรรคและสัญลักษณ์ต่าง ๆ
ซึ่งขออนุญาตไม่บอกในรายละเอียด ด้วยเจตนาที่สำคัญที่สงวนคำแปรญัตติไว้ว่าควรจะมี
ข้อจำกัดมิให้มีการจัดพรรคการเมืองสามารถมีผลไปลบถ่วงหรือเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย
ดังกล่าวครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญกรรมการ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

สภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับ กระผม ประพันธ์ คุณมี ในฐานะกรรมการ ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่าน พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ เป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการแก้ไขประกาศดังกล่าวนี้ เพราะเราก็ถือว่าเป็นประกาศที่สำคัญและอยู่ในความสนใจของประชาชนและก็ผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมืองจำนวนมาก ในประเด็นดังกล่าวนี้ นะครับทางคณะกรรมการได้พิจารณาค่อนข้างจะเคร่งเครียดในประเด็นดังกล่าวนี้ เพราะว่าเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ -----

- ๑๓/๑

เนื่องจากว่าเมื่อได้เสนอประกาศฉบับดังกล่าวเข้ามาในสภาที่อยู่ภายหลังจากตามที่ได้มี
คำวินิจฉัยของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพียงไม่กี่วัน ซึ่งในที่ประชุมได้ถกเถียงกันมาก
และก็เห็นว่า การที่จะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติเข้ามาแก้ไขในประกาศนั้นจะเห็นว่าเป็นการ
สมควร เหมาะสมหรือไม่ และมีช่องทางอื่นใดที่กรรมการจะสามารถทำได้หากไม่นำ
คำแปรญัตติของท่านมาพิจารณาในการแก้ไขประกาศครั้งนี้ ด้วยเหตุผลก็เพราะว่าคำวินิจฉัย
ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีผลบังคับต่อ มีผลผูกพันต่อองค์กรทุกองค์กร และก็ถือว่าเป็น
เป็นคำวินิจฉัยที่มีเหตุผลทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการปกครองใน
ระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง คณะกรรมการเห็นว่า การที่หากมั่นใจว่าให้มี
พรรคการเมืองดังกล่าวซึ่งภายหลังซึ่งมีอยู่จำนวนหลายพรรค สามารถจัดตั้ง จัดระเบียบ
พรรคการเมืองในนามชื่อเดิม กลุ่มเดิมอีกได้ภายในระยะเวลาทันทีหรือไม่ภายหลังจาก
ที่มีคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้น ก็จะทำให้ผลของคำวินิจฉัยของตุลาการ
ศาลรัฐธรรมนูญนั้นสิ้นผลบังคับ แล้วก็ไร้ซึ่งสภาพบังคับหรือความศักดิ์สิทธิ์ในทาง
กฎหมาย และก็จะเปรียบเสมือนว่า สภานิติบัญญัติฯ ได้ออกกฎหมายมาในลักษณะ
ที่เป็นเชิงลบล้างคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้งที่คำวินิจฉัยดังกล่าวนั้นควร
จะต้องได้รับความเคารพและผูกพันต่อองค์กรทั้งหลายตามกฎหมายนะครับ
คณะกรรมการเห็นว่า ถ้าจะแก้ อย่างไรก็ตามหากจะแก้ไขไว้ในประกาศฉบับดังกล่าวนี้
ก็ดูเหมือนว่าจะเกินจากหลักการที่คณะกรรมการหรือที่กฎหมายที่ทางรัฐบาลได้เสนอมานี้
ก็ต้องมารบกวนท่านสมาชิกฯ เพื่อยกเว้นข้อบังคับฯ และก็ดูเหมือนว่ากฎหมายดังกล่าว
นั้นน่าจะไม่ได้ตรงกับหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการจัดระเบียบพรรคการเมืองอีกด้วย แต่เหตุผลที่
ควรจะห้ามนั้นคณะกรรมการมีความเห็นพ้องตรงกันกับผู้แปรญัตติและตรงกันกับเพื่อน
สมาชิกฯ ว่า ควรจะมีบทบัญญัติวางหลักเกณฑ์และห้ามการใช้ชื่อดังกล่าว ทั้งนี้ไม่ได้
หมายความว่าชื่อดังกล่าวหรือชื่อที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญถูกยุบนั้นเป็นชื่อที่น่ารังเกียจ
หรือองเกลียดชังอะไร เป็นแต่เพียงว่าเรากำลังถึงหลักเกณฑ์กฎหมายของบ้านเมืองและ
หลักเกณฑ์ที่พึงปฏิบัติว่าการกระทำความผิดที่ร้ายแรงเช่นนี้และมีผลกระทบเสียหายต่อ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นควรมีมาตรการทางกฎหมายและมาตรการทาง

LIRT

สังคมมาบังคับเพื่อให้พรรคการเมืองและนักการเมืองพึงระลึกและพึงตระหนักถึงความรับผิดชอบที่จะมีต่อสังคม ต่อระบอบประชาธิปไตยและการเมืองของประเทศ สอดคล้องกับแนวคิดแนวทางที่เราต้องการปฏิรูปบ้านเมืองไปสู่การเมืองที่เป็นประชาธิปไตย และก็เป็นการเมืองที่มีจริยธรรม มีคุณธรรม มีศีลธรรม เพราะฉะนั้นการเคารพกฎหมายของบ้านเมือง เคารพหลักที่พึงปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะถ้าหากว่าปล่อยให้ดำเนินการได้โดยง่ายก็จะไปทำลายหลักการสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสังคม ต่อประเทศชาติและต่อระบอบการเมืองโดยรวม คณะกรรมการไม่ได้มีข้อรังเกียจหรือข้อติดขัดอันเป็นการท้วงใจที่จะกลั่นแกล้งหรือให้โทษพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงก็เห็นว่า วิธีการที่จะดำเนินการหรือวางหลักเกณฑ์นั้น คณะกรรมการเห็นว่าควรจะไปแก้ไขไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ซึ่งจะเหมือนสอดคล้องมากกว่า ที่ประชุมจึงมีความเห็นพ้องต้องกันว่า คณะกรรมการจะไม่แก้ไขในประกาศฉบับดังกล่าวนี้เมื่อพิจารณาด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงทั้งหลายแล้ว จึงได้มอบหมายให้กรรมการไปเสนอการแก้ไขกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองขึ้นมากลบบ้างหนึ่ง ซึ่งบัดนี้ผมและคณะก็ได้ทำตามมติของคณะกรรมการส่วนใหญ่ โดยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอเข้ามาต่อสภาแห่งนี้แล้ว ซึ่งก็ได้รับการแจ้งจากท่านประธานฯ ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวนี้จะบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการพิจารณาในการประชุมคราวหน้าในวันพุธครั้งถัดไปนะครับ ทั้งนี้โดยเนื้อหาสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติพรรคการเมืองที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ได้ยื่นไปแล้วนั้น ก็ได้ขอแก้ไขโดยเพิ่มหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งพรรคการเมืองโดยห้ามมิให้ใช้ชื่อพรรคการเมืองและภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองซ้ำหรือพ้อง หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับชื่อพรรคการเมืองหรือภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองที่ถูกยุบพรรคการเมืองไปตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้พิจารณาล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่มิคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองแล้ว-----

และในกรณีไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน
การจัดตั้งพรรคการเมือง ทั้งนี้ โดยได้ไปแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติ
พรรคการเมืองดังกล่าว นอกจากนี้ยังได้แก้ไขโดยกำหนดให้คำสั่งของนายทะเบียนที่ไม่รับ
จดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง กรณีใช้ชื่อพรรคการเมืองและภาพเครื่องหมาย
พรรคการเมืองซ้ำหรือพ้อง หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับชื่อพรรคการเมือง หรือภาพ
พรรคการเมืองที่ถูกยุบพรรคการเมืองไปตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ หรือองค์กรอื่นที่ทำ
หน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๖ ไปแล้วยังไม่พ้นระยะเวลาห้าปีเป็นที่สุด
หมายความว่าถ้าหากว่านายทะเบียนพรรคการเมืองวินิจฉัยว่าชื่อดังกล่าวนั้นใช้ไม่ได้ ก็ให้
ถือเอาคำวินิจฉัยของนายทะเบียนพรรคการเมืองนั้นเป็นที่สุดเพื่อจะได้ตัดปัญหาข้อโต้แย้ง
ใด ๆ อีกต่อไป

และท้ายที่สุดคณะกรรมการยังได้แก้ไขโดยกำหนดให้นายทะเบียน
ประกาศคำสั่งยุบพรรคการเมืองที่ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคนั้น
ในราชกิจจานุเบกษา และห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อพรรคการเมืองหรือภาพเครื่องหมาย
พรรคการเมืองซ้ำหรือพ้องหรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับชื่อพรรคการเมืองหรือภาพ
เครื่องหมายพรรคการเมืองที่ถูกยุบนั้น โดยแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง
ซึ่งท่านสมาชิกฯ ก็คงจะได้รับร่างดังกล่าวในวันที่พิจารณาในสัปดาห์ครั้งหน้าครับ
ในสัปดาห์ที่จะถึง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงกราบเรียนท่านพลเอก ปานเทพ ในฐานะ
ผู้แปรญัตติในเรื่องนี้ว่า คณะกรรมการได้เห็นความสำคัญและเหตุผลที่ท่านได้แปรญัตติ
มาด้วยความเคารพและเอาใจใส่เป็นอย่างดี จึงได้นำมาแก้ไขไว้ในพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองฉบับนี้และได้เสนอต่อท่านประธานสภาฯ เพื่อบรรจุวาระ
การพิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นก็เชื่อว่าหากแม้ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์นี้ ก็คงจะเป็นไปตาม
เจตนารมณ์ร่วมกันของท่านสมาชิกฯ ที่ให้ตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาประกาศ
ฉบับดังกล่าว หวังว่าคำชี้แจงดังกล่าวนี้จะทำให้ท่านพลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์
ในฐานะผู้แปรญัตติคงจะพิจารณาว่าจะเห็นสมควรคิดใจหรือไม่คิดใจในคำแปรญัตติต่อไป
หรือไม่เพียงใด ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ หลังจากที่ได้รับคำยืนยันจากกรรมการว่าจะไปแก้ไขเพิ่มเติมในการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพรรคการเมืองนะครับ กระผมก็ไม่คิดใจในประเด็นนั้น แต่ยังคงใจต่อไป ซึ่งจะขอตามไปแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพรรคการเมืองในประเด็นที่ว่า จะห้ามใช้ชื่อเดิมเป็นเวลา ๕ ปี ผมก็อยากจะให้กรรมการได้กลับไปทบทวนดูว่าคำวินิจฉัยของตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นให้ยุบพรรคการเมือง แต่ลงโทษหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรค ๕ ปี ท่านไม่ได้กำหนดว่าให้ยุบพรรค ๕ ปี ซึ่งผมไม่คิดใจตรงนี้ แต่ยังคงใจที่จะในวันพุธหน้า ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าไม่คิดใจนะครับ ก็จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ มีท่านผู้ใดจะแก้ไขถ้อยคำใดไหมครับ เชิญคุณทวีครับ

นายทวี สุธาทิคุล : ท่านประธานฯ ครับ ผม ทวี สุธาทิคุล คือมีเรื่องเรียนถามตรงประเด็นข้อสงสัยในกฎหมายนี้ครับว่า ถ้าเผื่ออย่างนี้แสดงว่าระหว่างนี้พรรคที่จะขอจดหรืออะไรต้องรอพระราชบัญญัติเลือกตั้งฉบับนั้นใช่ไหมครับ พระราชบัญญัติพรรคการเมืองฉบับนั้นใช่ไหมครับ จะยังไม่สามารถดำเนินการขอจดตั้งพรรคใช้หรือไม่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายประพันธ์ คูณมี (กรรมการ) : ถ้าเป็นไปตามมติ ถ้าหากวันนี้สภาได้ผ่านประกาศฉบับนี้โดยให้ความเห็นชอบยกเลิกตามที่กรรมการเสนอ พรรคการเมืองก็จะสามารถยื่นจดทะเบียนพรรคการเมืองได้เลยตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายหลังจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนการจะใช้ชื่อเดิมได้หรือไม่นั้นก็คงต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนายทะเบียนพรรคการเมือง ซึ่งก็มีหลักเกณฑ์เดิมอยู่ในแง่ของการชำระบัญชีที่ดี แล้วก็หลักเกณฑ์ที่ กกต. จะพิจารณา แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองในสัปดาห์หน้าที่จะพิจารณาผ่านการพิจารณาของสภาแห่งนี้ หลักเกณฑ์การจดทะเบียนพรรคการเมืองดังกล่าวก็คงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของพรรคการเมืองที่จะได้มีการแก้ไข ซึ่งก็คงจะต้องใช้เวลาเพียง ๑ สัปดาห์หรือ ๒ สัปดาห์ ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบก็จะเป็นไปตามนั้นครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นชอบให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรุณาคดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรุณาคดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นชอบด้วย ๑๔๕ ไม่เห็นด้วย ๔ นะครับ ก็เป็นอันที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วย ขอบขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่
ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรรมการมีอะไรจะแถลงเชิญครับ
นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ
ที่เคารพทุกท่าน

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖
มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ
(ฉบับที่..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวแล้วเสร็จปรากฏ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ เป็นประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ ฯ

๑.๒ พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ คนที่หนึ่ง

๑.๓ นายสุรชัย ภูประเสริฐ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
วิสามัญฯ คนที่สอง

๑.๔ นางแก้วกัณหา อนุกุลยุทธชน เป็นเลขานุการ
คณะกรรมการวิสามัญ ฯ

๑.๕ นายปัญญา จันสกุล เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการ
วิสามัญฯ

๑.๖ นายสมชาย แสงวงการ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญฯ

LIRT

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้เชิญผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแสดงความเห็น

กระทรวงพัฒนาสังคมฯ

๒.๑ นายพิสิฐศักดิ์ สนิธรัตน์

ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงาน

ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์

๒.๒ นายประหยัด คีอ่อง

ผู้อำนวยการกองกลุ่มงานกฎหมาย

ปฏิบัติราชการและคดี รักษาการแทน

ผู้อำนวยการกองนิติการ

๒.๓ นายกันตพงศ์ รัชชีสว่าง นิติกร ๖ ว กองนิติการ

การเคหะแห่งชาติ

๒.๔ นางสาวมณฑนา สุวรรณเกสร นิติกร ๖

กระทรวงการคลัง

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

๒.๕ นางปานทิพย์ ศรีภิมล นักวิชาการคลัง ๕ ชช

๒.๖ นางนันทวรรณ สี่มาเงิน นักวิชาการคลัง ๗ ว

กระทรวงมหาดไทย

กรมโยธาธิการและผังเมือง

๒.๗ นายสุรพล พงษ์ไทยพัฒน์

วิศวกรใหญ่

๒.๘ นายสุรัชย์ พรภัทรกุล

ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและ

ตรวจสอบอาคาร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เสนอคำแปรญัตติ
ผลการพิจารณา

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมดทั้งสิ้น ๘ มาตรา

๓.๒ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๒ มาตรา

รายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ ซึ่งนำเสนอต่อ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาในครั้งนี้แล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขานุการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “ร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข หมวด ๒/๑ นิติบุคคลชุมชนการเคหะ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕/๑ และมาตรา ๒๕/๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๔
มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๕ ถึงมาตรา ๒๕/๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๑๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕/๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๑๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕/๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕/๑๖ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
มีท่านผู้ใดประสงค์จะแก้ไขถ้อยคำใดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ แก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ผมจะขอมติในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายกรณาคดปุม เห็นด้วย
ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ
เชิญรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
ขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของนายพรเพชร วิชิตชลชัย กับคณะ เป็นผู้เสนอ
ผมได้รับหนังสือจากคุณพรเพชรขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อไป
ดำเนินการแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัติที่สภากำลังพิจารณาอยู่ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหม
ครับ เชิญคุณพรเพชรครับ

- ๑๓/๑

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผมขออนุญาตชี้แจงนิดเดียวครับ กระผม นายพรเพชร วิชิตชลชัย สมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือตามที่คณะรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาว่าร่างกฎหมายของกระผมที่ เสนอไปนั้นซึ่งมีหลักการเกี่ยวกับการนำสืบหลักฐานคอมพิวเตอร์ และข้อมูลที่บันทึกไว้ใน คอมพิวเตอร์นั้น คณะรัฐมนตรีอ้างว่าเป็นหลักการเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่กำลังอยู่ในชั้นแปรญัตติของ คณะกรรมาธิการวิสามัญนั้น ความจริงแล้วไม่มีหลักการนี้ หลักการของร่างพระราชบัญญัติ ที่อยู่ในชั้นแปรญัตติของคณะกรรมาธิการวิสามัญนั้น เขียนไว้ชัดเจนว่าจะแก้ไขมาตรา อะไรบ้าง และเรื่องอะไรบ้าง ดังนั้นที่กระผมจะไปพยายามต่อไปก็คือว่า ต้องไปขอแปรญัตติ และขอยกเว้นข้อบังคับฯ เพื่อที่จะขออนุญาตเพิ่มไปนอกหลักการ ซึ่งอันนี้กระผมก็ขอ กราบเรียนต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า ในฐานะที่ผมเกี่ยวข้องกับกฎหมายเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์หลายเรื่อง ผมก็ได้พยายามทำวิถีทางทุกอย่างที่ผมมีอำนาจ มีหน้าที่ หรือ เกี่ยวข้องพอที่จะทำได้ คือจะทำให้มีกฎหมายดี ๆ เช่นนี้อยู่ในสังคม แต่ถ้าทำไม่ได้ก็ไม่ทราบ ว่าจะทำอย่างไร ได้พยายามอย่างดีที่สุดครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีก็อนุญาตให้ถอนไปนะครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพ

สาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน
คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยมีหลักการและ
เหตุผล ดังนี้

“หลักการ

จัดตั้งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้มีองค์การสื่อสารสาธารณะซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้นำ
ในการผลิตและสร้างสรรค์รายการข่าวคุณภาพสูงที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและ
ส่วนรวม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อส่งเสริมให้มีการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง
แท้จริงและสมดุล และมุ่งยกระดับการเรียนรู้ของประชาชนทุกภาคส่วนให้ก้าวหน้าทันการ
เปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและประเทศ และสร้างความ
ยั่งยืนให้แก่ความเป็นพลเมืองและสังคมส่วนรวมผ่านทางบริการข่าวสารและสาระความรู้
นอกจากนี้ให้องค์การเป็นผู้นำความรู้ในทางวิชาการต่าง ๆ ขนบธรรมเนียมประเพณี
และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติที่ส่งเสริมให้คนในชาติมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและ
เกิดความรักชาติ ภูมิใจในภาษา วัฒนธรรม และท้องถิ่นของตนเอง และกระตุ้นและส่งเสริม
ความคิดสร้างสรรค์การผลิตรายการของผู้ผลิตรายการอิสระ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้”

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยธรรมชาติและอาชีพผมจะรับ น่าจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งของรัฐบาลและของเพื่อนสมาชิกฯ ที่เสนอมา แต่ว่าโดยกาลเวลาของวิวัฒนาการของเทคโนโลยีและประวัติความเป็นมาของโทรทัศน์ ทั้งของไทยและของโลก ผมคิดว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประเทศไทยหรือประเทศใดที่ยังไม่เคยมีโทรทัศน์สาธารณะโดยเฉพาะนะครับ หรืออาจจะ รวมทั้งวิทยุสาธารณะด้วย ในปัจจุบันนี้ถ้าจะมีก็สามารถทำเป็นธุรกิจและการค้าได้ ไม่จำเป็นที่รัฐจะต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณซึ่งในมาตรา ๑๑ เป็นงบประมาณที่มาจาก แหล่งเงินที่ทำให้เกิดปัญหาทางศีลธรรม จริยธรรมอีกต่างหาก เดี่ยวผมจะพูดทีหลัง อีกทีหนึ่ง แต่ว่าเอาเฉพาะมาตรา ๑๑ นี้ก็คือใช้เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็บอกว่าไม่เกิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ที่รัฐจะเอาเงินมาจากภาษีของบุหรี่และเหล้า-----

- ๑๘/๑

เอาเฉพาะตัวเลข ๒,๐๐๐ ล้านบาทก่อน ทำไมเราจะต้องใช้เงินปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้คนได้ดูโทรทัศน์ฟรี เป็นรายการที่ดี เป็นประโยชน์ตามที่อยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจะพูดในภาพรวมเท่านั้นจะไม่ลงไปรายละเอียดซึ่งจะต้องแปรญัติกันอดุลยมากมาย แต่ว่าแล้วทำไมรัฐบาลจะต้องใช้เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งไม่พออยู่แล้วในการทำโทรทัศน์ที่ดี เพราะโทรทัศน์ที่ดีไม่เกี่ยวกับเป็นโทรทัศน์การค้าหรือว่าเป็นโทรทัศน์เพื่อสาธารณประโยชน์ ดีก็ดี แล้วโทรทัศน์ที่เป็นสาธารณประโยชน์ก็ไม่จำเป็นจะต้องตั้งชื่อหรือตั้งนโยบายว่าโทรทัศน์สาธารณประโยชน์ ประเด็นที่ไม่จำเป็นจะต้องมีโทรทัศน์สาธารณประโยชน์ เรื่องใหญ่ก็คือว่า มีอยู่แล้ว มีอยู่แล้วโดยทั่วไป ทุกชั่วโมงในอากาศซึ่งทำโดยโทรทัศน์การค้าทั่วไป ถ้าใครต้องการดูโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ก็เลือกดูรายการที่เป็นประโยชน์เท่านั้นเอง ไม่จำเป็นจะต้องใช้เงินของรัฐผลิตเอง วิธีง่าย ๆ ที่ทุกคนรอบรู้จะประกอบสถานีโทรทัศน์เพื่อสาธารณประโยชน์ได้ทุกวัน ก็คือดูตารางหรือผังการออกอากาศของทุกช่องซึ่งมีเกือบ ๒๐๐ ช่อง ไม่ว่าจะเป็นช่องปกติ ภาควิทยุพื้นดิน หรือว่าช่องผ่านดาวเทียมหรือเคเบิล (Cable) โทรทัศน์ที่บอกรับเป็นสมาชิก หรือจานดาวเทียมที่ถูกกฎหมาย ไม่ถูกกฎหมายก็มีอีกตั้งหลายระบบ เพราะฉะนั้นครอบครัวที่ฉลาดสามารถดูผังที่มีอยู่จากอินเทอร์เน็ต (Internet) ก็ได้ แล้วก็จัดรายการเองที่บ้านแล้วก็เรียกมันว่าโทรทัศน์สาธารณะ ในคืนนี้ เรา พ่อ แม่ ลูกจะดูกันชั่วโมงไหน ถ้าไม่เหมาะในชั่วโมงนั้นก็บันทึกเทปไว้ บันทึกใส่ฮาร์ดดิสก์ (Hard disk) ไว้ก็ได้ ทุกบ้าน ทุกเวลา ทุกวัยสามารถประกอบช่องของตนเองได้โดยไม่รบกวนเงินใครเลย ท่านอาจจะเสียค่าสมาชิกบ้าง หรือว่าดูฟรีบ้าง แล้วมนุษย์เรานี้ดูทีวีวันละเฉลี่ยก็บวก ลบ ๒ ชั่วโมงเท่านั้น นอกนั้นต้องอ่านหนังสือ ต้องทำการบ้าน ต้องทำอย่างอื่นที่เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ในครอบครัวแล้วก็นอกพื้นที่ เทียวป่าบ้าง ดูธรรมชาติบ้าง หรือทำกิจกรรมเพื่อสังคมบ้าง บวก ลบ ๒ ชั่วโมงพอแล้ว เพราะฉะนั้นก็ใช้เวลาให้ดีแล้วก็เลือกดูที่เทปไว้ก็ได้ เพราะคนอื่นเขาทำกัน เขาลงทุนทำกันหมดแล้ว เราสามารถประกอบโทรทัศน์ช่องสาธารณะได้ทุกวัน หรือบางวันพ่อ แม่ เกิดก็อีกก็จะดูกันเองไม่ให้ลูกดูก็สามารถจัดช่องเซ็กซ์ (Sex) หรืออนาจาร หรือว่าบู๊โลดโผนได้ทั้งสิ้น แล้วถ้าลูกจะแอบดูก็จัดช่องเองได้ เพราะฉะนั้นรัฐถ้าอยากจะให้ประชาชนได้ดูสิ่งที่ดีก็เพียงแค่ช่วยจัดให้มีองค์กรทำตารางเวลาออกอากาศแล้วจัดให้เลย ใครอยากจะดู

ความรุนแรง ใครอยากจะดูการค้า อยากจะดูโฆษณาโดยเฉพาะ ใครอยากจะดูเรื่องวัฒนธรรม ใครอยากจะดูเรื่องสัตว์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมหรือว่าเรื่องตำรา หนังสือวรรณกรรม รัฐก็ทำผังให้หมดแล้วก็จัด หรือจะเป็นพวกองค์กรภาคเอกชนก็ทำได้ แล้วก็ออกมาทุกวันผ่านอินเทอร์เน็ตตำบล ซึ่งรัฐบาลก่อนหน้านี้ได้ทำไว้แล้ว เพราะฉะนั้น ใครอยากดูอะไรก็ไปกดปุ่มดูเอาที่บ้านตัวเองหรือไม่ก็ไปขอดูเทปก็ได้ เพราะฉะนั้นวิธีนี้เป็นวิธีกำหนดเองโดยทุกคนในโลกรวมทั้งคนไทยด้วย โดยรัฐไม่ต้องเสียเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปี แล้วกฎหมายบอกไว้ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ต่อปี แล้วใช้สัดส่วนการเพิ่มของอัตราเงินเฟ้ออะไรพวกนี้ ไม่ได้คุณภาพอยู่แล้ว ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ผมคิดว่าเงินจำนวนนี้น่าจะไปจัดระบบเครือข่ายห้องสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดตำบล อำเภอ ท้องถิ่นให้ยิ่งใหญ่ที่สุด ให้คนทุกอำเภอ ทุกจังหวัดมีหนังสือที่ดีอ่าน แล้วแต่ละจะเลือกอ่านทั้งหนังสือไทยและหนังสือต่างประเทศ น่าจะเปลี่ยนเป็นพระราชบัญญัติเครือข่ายหอสมุดแห่งชาติมากกว่า เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่จำเป็นเลยครับที่เราจะต้องไปเสียสตางค์ แต่ผมยืนยันว่าเป็นของดี แต่เป็นของดีที่ไม่จำเป็นต้องเสียสตางค์

วิธีที่ ๒ อยากได้สถานีโทรทัศน์แบบที่ท่านรัฐมนตรีและท่านนายกฯ ต้องการแบบ พ.ร.บ. ฉบับนี้ใช้ใหม่ ก็ทำได้โดยไม่ต้องใช้เงิน ตัดเรื่องเงินงบประมาณออกให้หมดคงมาตราอื่นเอาไว้เลย แล้วก็ให้เอกชนรวมกลุ่มกันมาประมูลเอาคลื่นความถี่ในระบบยูเอชเอฟ (UHF) นี้ไปเลย ให้โฆษณาเต็มที แต่โฆษณาตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดคือการสนับสนุนรายการเต็มทีแต่อยู่ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ ประมูลไปเลยครับ แล้วก็ประมูลด้วยเนื้อหารายการนะครับ สมมุติผมไปรวมกลุ่มบริษัทอีกสัก ๒๐ กลุ่ม ก็รวมกลุ่มกันเข้ามาแล้วประมูล โดยแย่งกันเสนอรายการที่ดี แล้วขอมรัฐทุกอย่าง ขอมภาคประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการกำกับดูแลทุกอย่างครับ แต่ขออย่างเดียวขอให้มียารายได้อย่างเสรีในการโฆษณาตามรูปแบบการโฆษณาที่รัฐกำหนด แล้วไม่มีการส่งเงินค่าสัมปทานให้รัฐแม้แต่บาทเดียว คือให้เขาทำไปฟรี ๆ ให้เขาหาเงินเอง แต่เขาให้ทำตามคุณภาพและเนื้อหาที่กฎหมายฉบับนี้ต้องการ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้หมดเลย แค่นี้ผมรับประกันว่า

LIRT

ผมทำได้ ลองทำซิครับ ผมจะทำให้เลย แต่อย่าคิดค่าสัมปทาน ไม่ใช่ผมคนเดียวครับ
คือทุกคนสามารถรวมกลุ่มแล้วสร้างสรรค์อย่างนี้ได้ เพราะฉะนั้นเป็นทางเลือกที่ ๒
ทางเลือกที่ ๑ อยู่เฉย ๆ แล้วทำพังให้ดู-----

- ๑๕/๑

ทางเลือกที่ ๒ อย่าใช้เงิน เอาข้อกำหนดเหล่านี้ไปบังคับเอกชนให้เอาไปทำนะครับ แต่ถ้าท่านจะเลือกวิธีที่อยากใช้เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ไม่พอ ต้องแก้เป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็เพิ่มไปเรื่อย ๆ ในแต่ละปี แล้วถ้าวิธีนี้ถ้าท่านจะทำ ก็หมายความว่า ท่านจะต้องทำให้ดีที่สุด แล้วการทำให้ดีที่สุดไม่เกี่ยวกับชื่อว่าโทรทัศน์สาธารณะ สารคดีที่ดีชั่วโมงหนึ่งอย่างน้อย ๑ ล้านบาท สารคดีที่ดีในประเทศในมาตรฐานดิस्कัฟเวอรีแชนแนล (Discovery Channel) เนชันแนลจีโอกราฟฟิก (National Geographic) ชั่วโมงละ ๑ ล้านดอลลาร์ขึ้นไปไม่อย่างนั้นไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักการ แม้จะเป็นของดี แต่ไม่จำเป็น แล้วผมเองก็จะไม่สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ถ้าเกิดผ่านไปก็คงจะขอแปรญัตติในทำนองที่กล่าวไปแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่มีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันนี้ของสมาชิกฯ ได้เสนอไว้ต่อท้ายจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ผมก็จะขออนุญาตให้นำขึ้นมาพิจารณารวมกันเสียทีเดียว มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เชิญคุณบัญญัติเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติ หรือคุณสมชายครับ เชิญคุณสมชาย

นายสมชาย แสวงการ : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่น
ต้องกราบขอบพระคุณรัฐบาลและท่านรัฐมนตรีไปยังท่านนายกรัฐมนตรีที่เห็นความสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะ ซึ่งรัฐบาลเองก็เสนอร่างมา
ประกบนะครับ ถึงแม้จะมีข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ ในเนื้อหารายละเอียดที่แตกต่างกัน
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่อาจารย์สมเกียรติ ซึ่งถือเป็นผู้มีประสบการณ์ในแวดวงสื่อมวลชนจะให้
ความเห็น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของกรรมาธิการในเรื่องของงบประมาณ ในเรื่อง
การผลิตรายการก็ดี แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีปัญหาในบ้านเมืองเราเยอะมากครับ ซึ่งเป็น
ข้อถกเถียง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการกำหนดเรตติง (Rating) ซึ่งกำลังเป็นปัญหา เพราะว่า
เราไม่สามารถที่จะไปควบคุมเนื้อหาการผลิตรายการหรือการออกอากาศได้อย่างแท้จริง
หรือควบคุมการดูได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการที่จะได้ทดลองให้มีสถานีโทรทัศน์เสรีที่ผ่านไป
จากไอทีวี (ITV) หรือพยายามทำสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ให้เป็นโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
ในอดีตนั้นก็ดูเหมือนจะยังไม่ค่อยบรรลุผล แล้วก็ทีวีที่เป็นอยู่ปัจจุบันนั้นก็ยังเป็นเรื่องของ
ธุรกิจเสียมาก ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานีวิทยุอื่น ๆ ที่มีอยู่ก็เป็นสถานีเพื่อเชิงบันเทิงและเชิงธุรกิจ
ดังนั้นในการที่จะให้สถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุที่จะเกิดขึ้นใหม่นั้นไม่ถูกแทรกแซงจาก
ฝ่ายต่าง ๆ โดยผ่านทางการเมือง หรือแม้กระทั่งผ่านงบประมาณ งบประมาณ ผมข้ายันะครับ
มาเป็นกิจกรรมในรายการโทรทัศน์ ถึงแม้รายการนั้นอาจจะดี แต่ก็อาจจะแฝงด้วยการสร้าง
การโฆษณาไว้ได้ ดังนั้นโดยละเอียดที่จะเกิดการให้เกิดประโยชน์กับผู้ชมในฐานะพลเมือง
อย่างแท้จริง จึงละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้ไป แล้วก็ละเอียดประชาชนตัวเล็ก ๆ ในหลาย ๆ ส่วน
ผู้ด้อยโอกาสในหลาย ๆ ส่วนนะครับ เพราะฉะนั้นทีวีสาธารณะ และโทรทัศน์สาธารณะ
ที่จะเกิดขึ้นนั้นก็จะต้องทำหน้าที่ตอบสนองตรงนี้ด้วย ในส่วนที่รัฐบาลเสนอกับสิ่งที่ผม
และคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหลายท่านได้ร่วมกันลงนามนั้น ก็เป็นหลักการ
ที่คล้ายคลึงกัน แล้วทางรัฐบาลก็ได้เพิ่มเติมในเรื่องของการเงินในมาตรา ๑๑ ที่จะให้มีการ
ใช้เงินเพื่อการผลิตรายการ ต้องเรียนว่าเงินจำนวนนี้ไม่มากหรอกครับ ถ้าเทียบกับการผลิต
รายการแต่ละตอนโดยไม่ต้องหวังพึ่งโฆษณา การผลิตละครโทรทัศน์ก็ใช้เงินเป็นแสน

เป็นล้านอยู่แล้ว เงินนี้ถ้าเราได้นำมาใช้ในการผลิตรายการที่ดี ในขณะที่สถานีอื่นนั้นไปผลิตรายการด้านบันเทิง หรือไม่ได้ทำหน้าที่นี้โดยตรง ก็จะเป็นการทำหน้าที่ทดแทนเงิน ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเทียบกับงบประมาณของประเทศ เทียบกับทรัพยากรบุคคลที่จะได้ในอนาคต เทียบกับเด็กเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติแล้ว ผมคิดว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าครับ ส่วนในเรื่องของการตรวจสอบการควบคุมนั้น ผมคิดว่าเรื่องนี้มีทั้งในส่วนที่เป็นคณะกรรมการนโยบายที่จะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะถูกสรรหาเข้ามาจากคณะกรรมการสรรหา ซึ่งน่าเชื่อถือนะครับ แล้วก็มีข้อบังคับในเรื่องจริยธรรม มีสภาผู้ชมสภา ผู้ฟังรายการและการรับเรื่องราวร้องเรียนต่าง ๆ -----

- ๒๐/๑

ผมเชื่อมั่นว่าหลักการในร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติที่ผมเสนอกับคณะนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมในอนาคต แล้วก็ส่วนในเนื้อหารายละเอียดของหลักการ หรือเนื้อหาของแต่ละเรื่องในนี้ก็จะไปแปรญัตติกันในชั้นกรรมาธิการ แล้วก็เรียนเชิญท่านผู้มีความรู้ทั้งในการแปรญัตติ แล้วก็เชิญท่านเข้าเป็นกรรมาธิการ เพื่อให้กฎหมายนี้ออกมาสมบูรณ์แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากยิ่งขึ้น ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณอรรถพล

นายอรรถพล สรสุชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จริง ๆ แล้วร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่เราพิจารณาร่วมกันในขณะนี้ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เป็นหลักการที่นำไปให้การสนับสนุนทั้ง ๒ ฉบับ เพียงแต่ว่าผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตว่า หลักการที่ค่อนข้างจะสำคัญในร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้อาจจะต่างกันสักนิดหนึ่ง ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงว่าร่างของรัฐบาลทำไมถึงต่างกันก็จะเป็นพระคุณนะครับ ร่างที่สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เสนอในมาตรา ๗ นั้น ให้มีคณะกรรมการแพรร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะครับ ซึ่งคณะกรรมการนี้ ผมเข้าใจว่าตอนร่างสรรหาโดยให้วุฒิสภาเป็นผู้สรรหา โดยความตั้งใจของสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ นี้ก็คือว่า ให้มีตัวแทนของประชาชน คืออาจจะเถียงกันได้ นะครับ ว่าวุฒิสภาชุดนี้เป็นตัวแทนของประชาชนจริงหรือไม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งอย่างไรก็ดีแล้วแต่เนี่ย แต่ผมคิดว่าอยู่ที่แนวความคิดว่าถ้าคณะกรรมการนี้จะสรรหาประกอบด้วยองค์ประกอบของตัวแทนของหน่วยงานต่าง ๆ ก็จริง แต่ว่าไม่ใช่ตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริงที่ผ่านการเลือกตั้ง หรือว่าจะผ่านการเลือกตั้งมาบางส่วนก็แล้วแต่ ต้องยอมรับว่าการที่สื่ออันนี้จะเกิดขึ้นหรือทีวีช่องใหม่ช่องนี้จะเกิดขึ้น ก็เพราะว่าเรามองกันว่ามืองค์กรอื่นใดสามารถจะเข้าไปแทรกแซงในแง่ของสถานีโทรทัศน์ได้ เพราะฉะนั้นเราก็อยากมีสถานีโทรทัศน์ที่เป็นสถานีโทรทัศน์ของประชาชนที่แท้จริง แต่ถ้ากรรมการสรรหานั้นไม่ใช่ตัวแทนของประชาชน แต่เป็นตัวแทนของสาขาอาชีพ แต่เพียงอย่างเดียวตามที่รัฐบาลเสนอนี้ ผมก็ไม่แน่ใจว่าโดยเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอนั้นจะเป็นไปตามนั้นหรือไม่ ซึ่งอย่างไรก็ดีคงจะต้องไปคุยกันในชั้นแปรญัตติแล้วก็เป็นการพิจารณากันต่อไป

ประการที่ ๒ ที่อยากจะเรียนในเรื่องนี้ก่อนที่จะพิจารณารับหลักการหรือไม่นี้ ผมคิดว่าทางรัฐบาลจะต้องค่อนข้างชัดในการที่จะชี้แจงกับสภานิติบัญญัติแห่งชาติว่า จริง ๆ แล้วนี้ทางรัฐบาลคิดว่าสถานีโทรทัศน์แห่งนี้ที่จะเกิดขึ้นใช้เงินปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาทจริงหรือไม่ ผมเรียนว่าขณะนี้กรรมการงบประมาณได้พิจารณางบประมาณอยู่ในหลายส่วนที่รัฐบาลที่ผ่านมาได้ตั้งหน่วยงานขึ้น แนนอนครบ งบก่อตั้งจะเป็นงบประมาณ หรือจะเป็นกองทุนในลักษณะใดก็ตามที่มีเงินสมทบเข้ามาจะเป็นเงินเริ่มต้นที่ทำให้เดินหน้าไปได้ ผมคิดว่าเมื่อสักครู່ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ขอภัยที่ต้องเอยนาม ท่านอาจารย์สมเกียรติก็พูดถึงว่าสถานีโทรทัศน์นี้ ๒,๐๐๐ ล้าน ต่อปีในการทำรายการเหล่านี้พอหรือไม่-----

- ๒๑/๑

ผมต้องตั้งข้อสังเกตแล้วต้องให้รัฐบาลตอบก็คือว่า รัฐบาลมีอะไรที่จะยืนยันกับสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติตรงนี้ครับ ว่าเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทนี้ต่อไปที่จะมาจากภาษีอากรจะพอ แล้วสถานีนี้อาจไม่ต้องการงบประมาณอื่นใดที่จะไปผูกพัน รัฐบาลนี้จะไปแล้วนะครับ แต่ว่า รัฐบาลอื่นที่จะต้องเข้ามาดูแล มีอะไรที่จะยืนยันว่าจะไม่ต้องใช้เงินภาษีอากรของพี่น้องประชาชนเข้ามาดูแลสถานีโอทอปแห่งนี้ต่อไป ผมต้องพูดอย่างนี้ เพราะว่าเรากำลังจะไปเอาสถานีโอทอปซึ่งเขาอยู่ได้ด้วยเงินโฆษณา ด้วยการบริหารจัดการก่อนหน้านี้แล้วมีกำไร สิ่งที่สถานีโอทอปแห่งนี้ท่านไปยึดเขากินมาจากทุน ก็คือสัมปทานของรัฐ ที่เขามาเซ็นสัญญากันก่อนหน้านี้ ผมต้องถามรัฐบาลว่านับตั้งแต่วันที่ไปเอาของเขามาวันนี้รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บได้น้อยลงเรื่อย ๆ เพราะท่านรัฐมนตรีไปประกาศว่าอีก ๓ เดือน สถานีโอทอปนี้จะจบสิ้น เพราะฉะนั้นรายได้ที่ท่านเอามาจ่ายเงินเดือนแล้วเป็นค่าดำเนินการอยู่ทุกวันนี้ ก็น้อยลงทุกวัน เพราะฉะนั้นในส่วนของการดำเนินการตั้งแต่วันนี้ จนกระทั่งถึงวันที่กฎหมายฉบับนี้จะออก ผมเรียนท่านได้ว่าขณะนี้ถ้าดูกันตามตัวเลขจริง ๆ แล้วนี้ ผมไม่เชื่อว่าสำนักนายกรัฐมนตรีสามารถจะดูแลสถานีโอทอปซึ่งนี่ตามกฎหมายฉบับนี้ออกได้ ผมต้องเรียนว่าอันนี้เป็นเรื่องของตัวเลขและเป็นเรื่องของงบประมาณที่จะต้องพิจารณา ในแง่ของหลักการที่จะมีโอทอปที่จะเป็นโอทอปเสรีและสามารถจะสร้างรายการที่มีสาระ ผมคิดว่าทุกคนเห็นด้วย แต่คำถามก็จะย้อนกลับมาที่รัฐบาลว่าแล้ววันนี้สถานีโอทอปของกรมประชาสัมพันธ์ได้ทำหน้าที่อย่างที่ท่านร่างในกฎหมายฉบับนี้แล้วหรือยัง ถ้าไม่ได้ทำถามว่าทำไมทำไมไม่ได้ คือถ้าเมื่อเรากำลังจะผ่านกฎหมายให้มีการตั้งหน่วยงานใหม่ใช้เงินปีละเป็นพันล้านบาท ก็ต้องย้อนกลับมาถามว่าแล้วที่เราอยู่วันนี้เราทำได้เต็มที่หรือยัง ถ้าถามว่าโดยองค์กรส่วนอื่นเขาอยากเข้าร่วม แต่คิดเพราะว่ากระบวนการทางราชการหลาย ๆ อย่างที่เป็นอยู่ ผมเสนอแก้กฎหมายของช่อง ๑๑ ของกรมประชาสัมพันธ์ไม่ยากกว่าหรือครับ แล้วก็ปล่อยทีวี อันนี้ที่เขาเป็นทีวีเสรี แต่ทำอย่างไรที่จะไม่ให้กลับไปซ้ารอยกับที่เป็นอยู่ แต่มีรายได้เข้ารัฐที่จะเป็นภาษีอากรเข้ามาหาพี่น้องประชาชน ไม่ต้องไปใช้เงินภาษีอากรอื่นใดของพี่น้องประชาชนไม่ดีกว่าที่เราจะเอาเงินไปถม แล้วก็ถมในลักษณะที่ไม่รู้ว่าถ้าถมแล้วเต็มหรือเปล่า ผมเรียนท่านในแง่ของหลักการว่าวันนี้เราจะต้องเช็ค (Check) ว่าจะทำหลักการนี้ถูกต้อง แต่ถามว่าในเรื่องเงินงบประมาณ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการที่ท่านบรรจุมาในเรื่องของเงินที่เป็นภาษีอากรของเหล่า ท่านอาจจะบอกว่าทีวี่นี้เป็นทีวี่สร้างสรรค์บนพื้นฐานของเงินอบายมุข แต่ผมถามว่าจริง ๆ แล้วจำเป็นขนาดนั้นหรือครับ เงินที่เป็นเงินอบายมุขนี้เอาไปสร้างสรรค์ด้วยวิธีอื่น เอมาสันับสนุนช่อง ๑๑ ได้ไหม แทนที่เราจะไปถมกันใหญ่ แล้วไปถมกันใหม่เรื่อย ๆ ผมเข้าใจเอาเอง ถูกหรือผิดท่านรัฐมนตรีก็บอกด้วยว่า อันนี้คือผลงานชิ้นสำคัญของรัฐบาลนี้ที่ท่านอยากจะสร้างไว้ ถ้าท่านคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ผมก็ว่าเราก็คงจะต้องมาใช้น้ำหนักชั่งกันให้ดีครับ ว่าระหว่างผลงานที่รัฐบาลอยากมี ระหว่างข้อเรียกร้องที่ประชาชนอยากเห็น กับเงินภาษีอากรที่ไม่มีวันจบสิ้น แล้วจะไปผูกพันต่อลูกหลานข้างหน้านี้ เราจะตัดสินใจในแนวทางไหน ผมสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ที่สร้างสรรค์ แล้วสถานีโทรทัศน์ที่ดีเพียงแต่ผมอาจจะไม่เห็นด้วยกับวิธีการในการใช้เงินอย่างนี้เท่านั้นเองครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณบัญญัติครับ

นางบัญญัติ ทศนียะเวช : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน บัญญัติ ทศนียะเวช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันมีความรู้สึกว่าเป็นยุคที่เหมาะสมที่สุดที่เราควรมีพระราชบัญญัติแพรร่ภาพกระจายเสียงสาธารณะเพื่อใช้ โดยเพื่อให้มีโทรทัศน์สาธารณะเกิดขึ้นในประเทศ เพราะว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่ทั้งรัฐบาลและ สนช. ต่างก็เป็นอิสระ ไม่ถูกรอบงำโดยพรรคการเมือง แล้วก็ยังหวังว่าปลอดจากการชี้นำของกลุ่มทุนด้วย

โทรทัศน์สาธารณะในความใฝ่ฝันของเราจะต้องเป็นโทรทัศน์ที่มีข้อมูลข่าวสารที่ตรงไปตรงมาอย่างเที่ยงตรง มีบทวิเคราะห์ที่สะท้อนถึงการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้คนในภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม และที่สำคัญที่สุดก็จะต้องเป็นการให้การศึกษา สร้างบรรยากาศให้เกิดสังคมที่ดีงามขึ้นในประเทศไทย ไม่ใช่แข่งขันกันในเรื่องเรตติ้ง เพื่อให้ได้โฆษณาที่สูง ๆ โดยมีประชาชนเป็นเป้าในการถูกมอมเมาเหมือนอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ถ้าไม่มีโทรทัศน์สาธารณะเกิดขึ้น ต่อไปรายการทีวีก็จะถูกรอบงำโดยรายการบันเทิงมากขึ้นตามลำดับ ทั้งรายการที่ผลิตขึ้นภายในประเทศและรายการที่ซื้อลิขสิทธิ์มาจากต่างประเทศ อนาคตของเด็กไทย เยาวชนไทย สังคมไทยนับวันจะล่องลอยอยู่ในความเพื่อฝันไร้สาระ ไร้เป้าหมายยิ่งขึ้นทุกวัน ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่ออนาคตของประเทศชาติ ซึ่งกำลังอยู่ในยุคที่ต้องการสติปัญญา ทรัพยากรบุคคลเพื่อที่จะยืนต่อสู้อยู่บนเวทีโลก

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้าเรามีจุดยืนที่แน่วแน่ที่ต้องการจะมีโทรทัศน์สาธารณะให้เกิดขึ้นให้ได้ เราก็สามารถที่จะเปิดใจกว้างระดมความคิดเห็นของผู้รู้ในสาขาต่าง ๆ มาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ โดยไม่ต้องเป็นห่วงจนเกินเหตุว่ารายการโทรทัศน์สาธารณะจะมีคนดูน้อย เราอาจจะต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนรายการอยู่บ้างกว่าจะลงตัวในเรื่องของงบประมาณ

โทรทัศน์สาธารณะ ดิฉันอยากจะขอร้องให้ทุกฝ่ายเปิดใจกว้างให้ถือว่าเป็นงบลงทุนเกี่ยวกับการสร้างคลังสมองของประเทศชาติ จะมีผลประโยชน์ในระยะยาว อาจจะมากกว่างบประมาณในการทำสะพาน สร้างถนน หรือแม้กระทั่งขุดบ่อน้ำ โดยสรุปแล้วดิฉันสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติกระจายเสียงและแพรร่ภาพสาธารณะทั้งของรัฐบาลและของ สนช. แล้วหวังว่ารายละเอียดต่าง ๆ ที่ยังมีความเห็นไม่ตรงกันในขณะนี้ ขอให้มีการพิจารณาในรายละเอียดในชั้นแปรญัตติต่อไป ขอขอบคุณค่ะ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัฒนาครับ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา
สวรรยาธิปิติ ครับ โดยหลักการก็คงจะเห็นด้วยที่เราจะมีสถานีโทรทัศน์แล้วก็วิทยุที่
ปราศจากการแทรกแซงทางธุรกิจทางการเมือง และที่สำคัญก็คือประชาชนมีส่วนร่วม
นะครับ สำหรับโทรทัศน์ก็มีผู้อภิปรายไปหลายท่านแล้ว ผมขออนุญาตอภิปรายในด้าน
ของสถานีวิทยุกระจายเสียงนะครับ ก็เนื่องจากว่ามีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต้องดูแลเดี๋ยวนี้อยู่ด้วย
ก็มีคำถามอยู่ที่อ่านแล้วก็ไม่ค่อยเข้าใจอยู่หลาย ๆ เรื่องนะครับ อย่างมาตรา ๘ นี่ก็กล่าว
โดยสรุปก็คือให้องค์กรได้มีหน้าที่กระจายเสียงวิทยุแล้วก็ทีวีทั่วประเทศนะครับโดยไม่เก็บ
ค่าสมาชิกฯ ไม่มีค่าโฆษณาอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ในแง่ของวิทยุนี้ ตอนนี้มีอยู่ก็ ๕๐๐ กว่า
สถานีนะครับ แล้วก็ที่จะเป็นคำถามก็คือ เมื่อองค์กรนี้ตั้งขึ้นมาแล้วนี่ท่านจะอย่างไร
ท่านจะเก็บเอาสถานีวิทยุทั้งหมดมาไว้ในมือ ถ้าท่านดูตามมาตรา ๕๕ นี่นะครับ ก็คือโอน
กิจการอำนาจหน้าที่ ทรัพย์สินทั้งหลาย พุดง่าย ๆ ก็คือเอามาทั้งหมดนะครับ หรือเอามา
เฉพาะคลื่น แต่ว่าสถานียังอยู่เหมือนเดิม เสร็จแล้วคลื่นนี้ก็จะเอามาจัดสรรใหม่โดย
คณะกรรมการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุซึ่งก็ยังไม่มียี่นี้นะครับ เมื่อไรจะจัดได้ก็ยังไม่ทราบ ที่นี้
อีกคำถามก็คือว่า แล้วสถานีวิทยุเขาจะอยู่กันอย่างไรครับ เขาจะเอาเงินที่ไหนมาทำในเมื่อเขา
ไม่มีค่าโฆษณาแล้วองค์กรนี้จะจ่ายเงินให้สถานีวิทยุไปดำเนินการหรืออย่างไร รายการ
ต่าง ๆ ที่ออก องค์กรนี้จะจัดให้ทั้งหมดหรืออย่างไรนะครับ คืออ่านดูแล้วก็ยังไม่มีความ
ชัดเจนอยู่ในหลาย ๆ ประเด็น อย่าลืมว่าสถานีวิทยุนี้มีตั้ง ๕๐๐ กว่านะครับ ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ
ที่จะไปดำเนินการ ทั้งจะสนับสนุนเรื่องเงินดำเนินการหรือแม้กระทั่งรายการต่าง ๆ นะครับ
และอีกคำถามหนึ่งก็คือ ตัววิทยุชุมชนซึ่งตอนนี้มีเป็นหลาย ๆ พันแห่งนี้นะครับอยู่ในข่ายนี้
หรือเปล่าครับ แล้วก็ต้องใช้กระบวนการเดียวกันอะไรเดียวกันหรือเปล่า อันนี้ก็ขอฝาก
คำถามไปยังท่านรัฐมนตรีผ่านทางท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวินัยครับ

นายวินัย สมะอุณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านรัฐมนตรี
ที่เคารพ บรรดาสมาชิกฯ ทุกท่านที่เคารพครับ กระผม วินัย สมะอุณ รู้สึกยินดีที่ร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา ส่วนจะรับหลักการหรือไม่รับในวาระที่ ๑ นี้ ผมก็ยัง
ตะขิดตะขวงใจอยู่คิดหนึ่งว่า เงินทุนที่จะเอามาใช้นี้ะครับ เป็นเงินทุนที่ได้มาจากการพนัน
ซึ่งเป็นอบายมุขชนิดหนึ่ง เป็น ๒ มาตรฐานในกฎหมายฉบับเดียวกัน คือในขณะที่เรา
เลือกเอาเงินที่ได้จากอบายมุข แต่ในขณะที่เดียวกันก็มาทำในเรื่องการสื่อสาร ซึ่งมีการเผยแพร่
รายการและกำหนดในมาตรา ๔๒ เรื่องอบายมุขนั้น ที่มาของเงินจากอบายมุข เอามาเป็นตัว
ทุนที่อยู่ในมาตรา ๑๓ พอมาถึงมาตรา ๔๒ ใน (๔) “รายการที่ส่งเสริมความหลากหลาย
ทางวัฒนธรรมและ ความสมานฉันท์ในสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาส
ในสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือนำเสนอข้อมูลของตน ซึ่งเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม
ความสมานฉันท์ในสังคมมีส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”
ใน (๓) “และรายการที่ส่งเสริมการศึกษาในวิทยาการสาขาต่าง ๆ” สิ่งเหล่านี้ผมเห็นด้วย
กับการเผยแพร่รายการในหมวด ๔ ที่มีเนื้อหาของวิธีการเผยแพร่ที่ออกมาในรูป
ของการสมานฉันท์ ก็รวมทั้งในเรื่องของวัฒนธรรม รวมถึงเรื่องของศาสนาธรรมด้วย
แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะให้ผู้ไปแปรญัตติ ได้มาพิจารณาอีกอันหนึ่งก็คือว่า องค์ประกอบ
ของผู้ที่มาทำหน้าที่ ซึ่งท่านเรียกว่าคณะกรรมการนโยบายองค์กรกระจายเสียง
ในมาตรา ๑๖ มีอยู่ ๓ ด้าน ในแต่ละด้านนั้นไม่มีผู้เชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้อง
กับการคุณภาพชีวิตในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความสมานฉันท์ในสังคมเลย
ผมมีความวิตกกังวล ในเมื่อเป็นภาพออกมาสู่ประชาชน จะกลายเป็นจุดที่จะทำให้
ความสมานฉันท์นั้นไม่เกิดขึ้นตามที่ร่างนี้ต้องการ ทั้งนี้เพราะว่าบรรดาคนที่เข้ามา
เกี่ยวข้องไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องของความหลากหลายทางวัฒนธรรมเลย
กระผมก็อยากจะเสนอว่าองค์ประกอบของคณะกรรมการที่ว่าเมื่อสักครู่นี้จะครับ
ถ้าจะให้มีส่วนหนึ่งที่เข้าไปร่วมปรึกษาหารือกัน เพื่อที่จะวางแผนในเรื่องของรายการ

ที่จะเสนอออกมา ผมคิดว่าน่าจะเป็นวิธีการที่จะป้องกันมิให้เกิดความพิพาทขัดแย้ง
ในทางวัฒนธรรม ในความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะต้อง
ตระหนักว่า ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ นโยบายรัฐบาล หรือจะเป็นความคิดเห็น
โดยปกติ ที่เป็นสามัญสำนึกของคนไทยเราทุกคนในประเทศไทยเรานี้จะครับ
เราก็มีความรู้สึกที่เป็นความสมานฉันท์ในเรื่องของศาสนาจริง ๆ ความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้น
มิได้หมายความว่า รัฐต้องการอย่างไรประชาชนต้องทำอย่างนั้น รัฐมีความคิดเห็นอย่างไร
ประชาชนมีสิทธิที่จะคิดไม่เหมือนกัน แต่ในเมื่อออกมาเป็นมติ และออกกฎหมายแล้ว
ทุกคนก็ต้องทำไปตามนั้น แต่ในขณะเดียวกันเขาก็อาจจะมีความคิดที่เป็นอัตลักษณ์
เฉพาะตัวของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของวัฒนธรรม เราก็ทราบดีว่าอย่างน้อยที่สุด
วัฒนธรรมที่นิยมกันอยู่ในประเทศไทยของเรา ถ้าออกมาจากคำสอนของศาสนาอย่างน้อยก็
ต้องมีถึง ๕ ศาสนาด้วยกัน แต่ในขณะเดียวกันคนที่เข้าไปเป็นกลุ่มที่จะพิจารณาในเรื่อง
เหล่านี้ กลับไม่มีคนที่เชี่ยวชาญในเรื่องของศาสนาเลยแม้แต่คนเดียว อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่
ผมอยากจะฝากเอาไว้แก่ผู้ที่จะไปพิจารณาขึ้นแปรญัตตินะครับ-----

แล้วก็จะอยากจะเรียนว่าในเมื่อเราพูดถึงถึงเรื่องของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ผมก็จะอยากจะให้ความเข้าใจตรงกันอยู่ว่าเรื่องของวัฒนธรรมนั้นมิได้หมายความว่า วัฒนธรรมทั้ง ๕ วัฒนธรรมจากคำสอนของศาสนาไม่ได้หมายความว่า ทุกวัฒนธรรมนั้นจะต้องมาแข่งดีแล้วก็จะต้องมาหาผิดว่าของใครจะดีกว่าใคร เพราะนั่นคือการไม่ยอมรับทางวัฒนธรรมของกันและกัน อยากจะเสนอว่าเราน่าจะให้ถือว่าแต่ละวัฒนธรรมนั้นล้วนดีทั้งนั้นในเชิงของการสร้างความสมานฉันท์ในระดับประชาชาติ โดยให้แต่ละวัฒนธรรมนั้นดำรงอยู่ในสถานะวัฒนธรรมของตนเองอย่างมีความภาคภูมิใจเหมือนกับรัฐธรรมนูญหลาย ๆ ฉบับได้เขียนเอาไว้เหมือน ๆ กันว่า เราจะต้องให้ความภาคภูมิใจ มีความรักในศักดิ์ศรีของตนเอง ยอมรับความหลากหลาย ทั้งหมดทั้งสิ้นทุกท่านก็ทราบกันดีว่าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในเมื่อเรามาพิจารณากันในเรื่องของความหลากหลายตรงนี้ ผมอยากจะให้ถือเป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด รายการแต่ละรายการที่ออกมาอาจจะมาจากคนที่ไม่เข้าใจในเรื่องของวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมทางศาสนา ออกมาแล้วก็คนฟังอาจจะไม่เข้าใจในเรื่องของศาสนา ไม่เข้าใจในเรื่องของความแตกต่างทางศาสนานั้น ๆ แล้วก็เอาจุดของความไม่เข้าใจแล้วคนจัด แล้วก็นำออกมาสู่ปัญหาความไม่เข้าใจที่กระจายออกไปสู่ประชาชนโดยทั่วไปซึ่งจะเป็นอันตรายเป็นอย่างมาก วิธีที่จะแก้ไขดีที่สุดก็คือผมว่าคงจะต้องเพิ่มในมาตราที่ว่านี้ที่มีอยู่เพียงก็ส่วนประกอบว่า จะต้องมีส่วนประกอบของคนที่มีความเข้าใจในเรื่องของศาสนาและวัฒนธรรมที่แท้จริงของประเทศไทยเราด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมสนับสนุนหลักการของกฎหมายนี้ ผมคิดว่าควรจะมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ที่เปิดโอกาสให้กับคนหลากหลายวัฒนธรรมและที่ด้อยโอกาสได้นำมาแสดงเพื่อสร้างความเข้าใจของคนในชาติ ผมคิดว่าถ้าเรามีทีวีที่เปิดโอกาสให้แต่ละกลุ่มชนนำวิถีชีวิต รวมทั้งคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ชนกลุ่มน้อย ชาวเขา หรือต่างศาสนา ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสื่อเหล่านี้ ผมว่าน่าจะสร้างความเข้าใจอันดีของคนในชาติสมตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ได้ แล้วผมคิดว่าถ้าเราเปิดโอกาสให้ประชาชนหลายกลุ่มเข้ามา

มีส่วนร่วมกำหนดผังวิทยุโทรทัศน์ ผมว่าแต่ละกลุ่มก็สามารถที่จะผลิตสื่อของตัวเองที่จะมาออกในรายการเหล่านี้ได้ โดยที่บางครั้งอาจจะไม่ต้องรบกวนเงินของสถานีเสียด้วยซ้ำไป ผมยกตัวอย่างกลุ่มคนพิการเราเอง เราลงทุนหาเงินผลิตสื่อ แต่เราหาช่องทางออกไม่ได้ เพราะเราไม่มีเงินที่จะไปจ่ายค่าสถานี แต่ถ้ามีสถานีที่เปิดโอกาสให้เราออกได้ฟรี โดยที่เราผลิตของเราเองเพื่อให้เห็นอัตลักษณ์ของคนพิการที่ต้องการต่อสู้ ต้องการพึ่งตัวเอง ผมว่าเปิดโอกาสเช่นนี้ก็จะทำให้คนในกลุ่มต่าง ๆ ผมเชื่อเขามีศักยภาพที่จะผลิตสื่อมาออกในสถานีวิทยุเหล่านี้ โดยบางทีไม่จำเป็นต้องพึ่งเงินของสถานีด้วยซ้ำไป เพียงแต่สถานีเปิดโอกาสให้ออกได้ แล้วยังถ้ามีเงินสนับสนุนบ้าง รวมกับเงินของเครือข่ายต่าง ๆ ที่ต้องการจัดสื่อเพื่อแสดงให้เห็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่ให้กำลังใจคนในสังคม สร้างความเข้าใจในระหว่างคนในชาติและให้ความรู้ต่าง ๆ ผมเชื่อว่ามีหลายหน่วยงานพร้อมที่จะทำและพร้อมที่จะร่วมมือกับสถานีวิทยุแห่งนี้ถ้าเราสามารถทำให้เกิดขึ้นได้ ผมคิดว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ผมว่าไปได้ครับท่านประธานฯ ขอแค่เปิดโอกาสให้เครือข่ายต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทที่เขาจะได้เข้ามามีส่วนร่วม อย่ากีดกันเขาออกไปเท่านั้นเอง-----

ถ้าเปิดโอกาสผมเชื่อว่าสื่อนี้จะสามารถสร้างความสมานฉันท์ สร้างความเข้าใจในระหว่างคนในชาติได้แน่ครับ ผมจึงเห็นด้วยกับกฎหมายนี้ แต่แน่นอนผมต้องขอแปรญัตติเปลี่ยนในส่วนที่กรรมการผมเห็นด้วย กรรมการต้องเกิดจากความหลากหลายของคนที่มีวัฒนธรรมที่ต่างกันหรือมีอัตลักษณ์ของตัวเองที่ต่างกัน อย่างเช่น ของคนพิการ เป็นต้น แล้วผมคิดว่าก็น่าจะเปิดให้มีการรับบริจาค แต่การบริจาคนั้นจะต้องลิมิต (Limit) จำนวนจำกัดเอาไว้ ในเมื่อประชาชนที่เขาศรัทธา เขาก็ยินดีบริจาคได้ แต่เงินบริจาคมันจะต้องไม่เกินจำนวนที่สมควร ผมว่าสถานีนี้อยู่ได้ครับ ด้วยเงิน ๒,๐๐๐ ล้านครับ ผมคิดว่าเราคงจะไม่น่าจะรังเกียจเงินที่มาจากเหล่า บุหรี ถ้าตราบใดเรายังไม่รังเกียจอุจจาระของเรา ขอโทษท่านประธานฯ ที่เอาไปรดต้นผัก ต้นไม้ จนงอกงามแล้วเราก็กินอย่างเอร็ดอร่อย ทั้ง ๆ ที่ก็มาจากสิ่งเหล่านั้นแต่สิ่งเหล่านั้นก็ทำให้ผักงอกงามนะครับท่านประธานฯ แล้วก็ทำให้ผักหวานได้ครับ แล้วก็เอร็ดอร่อยได้ ฉันทใครครับ ผมว่าเงินจากสิ่งที่เราคิดว่าเป็นของไม่ดีสามารถสร้างสิ่งที่ดีงามได้ ผมเชื่อว่าในโลกนี้เกือบลูกกันครับท่านประธานฯ ของไม่ดีรู้จักใช้ก็ใช้ได้ ของดีไม่รู้จักใช้ก็ชั่วได้ ผมก็ขอฝากไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวินชัย รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณทวีครับ

นายทวี สุรฤทธิกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม ทวี สุรฤทธิกุล
ผมมีประเด็น ๒ – ๓ ประเด็นในการที่จะพูดถึงการมีวิทยุโทรทัศน์สาธารณะในครั้งนี้

ในประเด็นแรก ท่านประธานฯ ก็คือว่าผมดู ๆ แล้วได้ฟังมาจากทางข้างนอกว่าเจตนาส่วนหนึ่งครั้งนี้มีเรื่องของการทำงานที่จะนำไปฟื้นฟูหรือว่าจะเรียกว่าปลุกชีพของสถานีโทรทัศน์บางแห่งด้วยที่รัฐบาลไปรับเข้ามาดำเนินการ กระผมไม่อยากจะเห็นให้เป็นภาพของการไปเอื้อเพื่อเฉพาะสถานีแห่งนี้ ซึ่งบางคนก็มีข้อข้องใจอยู่พอสมควร ที่จริงการที่เราจะตั้งสื่อวิทยุโทรทัศน์ขึ้นมาครั้งนี้ น่าจะเป็นอะไรที่เป็นเอกเทศ ไม่มีลักษณะเป็นพันธมิตรเชื่อมโยงไปถึงในสิ่งบางสิ่งซึ่งเป็นปัญหามาแต่ก่อน ถ้าเป็นไปได้ท่านประธานฯ ครับในการที่รัฐบาลจะทำสถานีวิทยุโทรทัศน์สาธารณะในครั้งนี้ควรมีลักษณะของการทำเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันไป ไม่ใช่มีสถานีเพียงสถานีเดียว อันนั้นหมายถึงที่วิวาจะมีหลาย ๆ

สถานีได้ ส่วนวิทยุเน้นแน่นอนครับ ในระบบใหม่สมัยใหม่เราก็ต้องเป็นระบบที่เน้นย้ำเข้าไปในการกระจายไปสู่พื้นที่ต่าง ๆ ให้มากที่สุด กระผมเข้าใจว่าในการเมืองการปกครองในยุคต่อไปนี้ สื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะมีประโยชน์อย่างมาก เพราะฉะนั้นก็มีประเด็น

ในประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะพูดก็คือว่า ผมไม่อยากจะเห็นการเมืองเข้าไปแทรกแซงหรือยุ่งเกี่ยวกับสื่อสาธารณะนี้ แต่ถ้าเพื่อเราดูในร่างของรัฐบาล แม้ว่าจะมีการพูดกีดกันไว้อะไรไว้ แล้วก็มีโครงสร้างที่ดูแล้วก็น่าจะสบายใจได้นั้น แต่ก็ไม่น่าท่านประธานฯ ในการที่เงิน ทอง ซึ่งแน่นอนครับ ก็พยายามจะไม่รับเงินอะไรอื่นเลย นอกจากเงินที่จัดสรรเป็นงบประมาณมาอุดหนุน ก็เป็นสิ่งที่เวลาถึงการบริหารจริง ๆ ก็อาจจะไปพบภาพของการมีกลุ่มนักการเมืองหรือกลุ่มธุรกิจเข้ามาสอดแทรกได้ -----

- ๒๖/๑

เพราะฉะนั้นอันนี้ต้องมีการระมัดระวังค่อนข้างมาก ผมเป็นคนหนึ่งที่ลงนามสนับสนุนในร่างของท่านสมชาย แสวงการ และคณะ ซึ่งตรงนี้ผมเห็นด้วยในหลักการของทางคณะที่เสนอนี้ ในการที่เราจะมีการดำเนินการเปิดรับหรือการสร้างเครือข่ายของการทำรายการที่เป็นประโยชน์ต่าง ๆ

เพราะฉะนั้นก็เป็นประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะพูดก็คือว่า ในการที่เราจะส่งเสริมรายการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เราไม่ควรที่จะไปกำหนดเป็นมาตรฐาน องค์การนี้หรือคณะกรรมการนโยบายอะไรต่าง ๆ ที่จะมากุมดูแลตรงนี้ จะต้องไม่ใช่เป็นยักษ์หรือสิ่งที่น่าเกลียดน่ากลัวแบบระบบราชการในแบบเก่า ที่ผมพูดอย่างนี้คือผมไม่ค่อยมั่นใจ แม้ว่าท่านจะเป็นกลุ่มทางด้านสื่อเข้ามาบริหาร แต่ก็เกรงว่าสื่อที่มาบริหารมาดูแลกันเองนี้อาจจะมีความน่ากลัว ในประเด็นนี้ก็คือว่า อาจจะมีการทำเหมือนกับเป็นองค์กรที่ไปสร้างมาตรฐาน หรือไปกะเกณฑ์ให้คนอื่นจะต้องมาสู่มาตรฐานเดียวกันกับเรา แล้วก็อาจจะไปเอาระเบียบปฏิบัติบางอย่างของทางราชการเข้ามากำหนดเป็นวิธีการบริหารของคณะกรรมการหรือขององค์กรนี้ต่อไป เพราะฉะนั้นอยากจะให้การพิจารณาในรายละเอียดเมื่อถึงขั้นแปรญัตตินั้นก็ต้องระมัดระวังในเรื่องของโครงสร้างการบริหารด้วย

ในประเด็นสุดท้าย ในการที่เราจะมีสื่อวิทยุโทรทัศน์สาธารณะ ตอนแรกก็ฟังท่านอาจารย์สมเกียรติ อ่อนวิมล ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่าน ก็ค่อนข้างจะเขว ๆ เหมือนกัน ว่าที่จริงคำว่า เสรี หรือสาธารณะ ในความหมายของท่านอาจารย์สมเกียรตินั้นก็ค่อนข้างจะน่าฟัง เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่ทางคณะกรรมการวิสามัญที่อาจจะไปพิจารณาดูแลตรงนี้จะต้องทำอะไรในการที่จะเปิดช่องทาง หรือทำให้มีการบริหารจัดการที่เป็นลักษณะของการที่นำไปสู่ความเป็นเสรี หรือสาธารณะในโลกสมัยใหม่อย่างแท้จริง เราคงจะไม่หมุ่นเวียนย่ำทำอยู่ในแนวคิดหรือสื่อเดิม ๆ เมื่อถึงระยะหนึ่งองค์กรนี้ที่ดูแลวิทยุโทรทัศน์สาธารณะตรงนี้ จะต้องพยายามประสานสื่อและนำสื่อใหม่ ๆ มาพัฒนาสังคมไทยด้วย ตรงนี้จะเป็นประโยชน์ แล้วก็ทำให้การใช้สื่อสาธารณะนี้สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวาง แล้วก็ไม่ใช่เป็นการกีดกันหรือครอบงำใคร ผมก็เสนอเป็นประเด็นในตอนขึ้นรับหลักการไว้อย่างนี้ครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณมุกดาครับ
 นางมุกดา อินต๊ะสาร : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ
 ดิฉัน ครมมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๑ ขอสนับสนุน
 หลักการและเหตุผลในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและการแพร่ภาพ
 สาธารณะ ทุกท่านที่เคารพคะ ดิฉันเคยได้ไปดูเรื่องของสถานีแห่งความรักที่ด้าอี้ หรือ
 ที่ไต้หวัน เมื่อครั้งที่ศูนย์คุณธรรมได้นำไปให้เกิดการเรียนรู้ ดิฉันได้เห็นแล้วก็ทึ่งมาก
 และอยากจะกลับมาทำที่บ้าน แต่เราไม่มีงบประมาณ เราก็เลยคิดว่า กลับมาคุยกับพี่น้อง
 ชาวบ้าน ๔ ตำบล ๑ เทศบาล ๓ อบต. แล้วชวนมาคุยกันเราจะทำอย่างไรดี ที่จะทำให้มี
 การกระจายเสียงเรื่องราวดี ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนของเราทั้ง ๔๐ หมู่บ้าน ให้รับรู้กันทั่วไป
 ในระยะสั้น ๆ ชวนมาคุยกันเกือบ ๓ เดือน มานั่งวิเคราะห์ แล้วบอกว่าแล้วเราจะทำอย่างไรดี
 ถ้าอย่างนั้นเราทำวิทยุดีไหม วิทยุชุมชนเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว แล้วตอนนี้ก็ยังมียู่ เราใช้ชื่อว่า
 สถานีวิทยุชุมชนคนฮักถิ่น ซึ่งสถานีวิทยุตรงนี้ทำให้เกิดความรัก เกิดความสามัคคี
 ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องราวดี ๆ สิ่งที่เราที่มีอยู่ในชุมชน ที่เราเรียกว่า ทูตทางสังคม
 ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้
 ชาวบ้านตื่นตัวกันมาก วิทยุเคยหายไปจากในชุมชน ไม่เคยเปิดกันเลย ตอนนี้ชาวบ้านดำน
 เอาวิทยุไปวางกลางหมู่บ้าน รับรู้และสะท้อนกลับในเรื่องราวที่เขาอยากจะแลกเปลี่ยนกัน
 ๔๐ หมู่บ้าน ซึ่งวิ่งไปมาหากันไม่ได้ ลำบาก -----

- ๒๗/๑

สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ของท่าน แล้วก็ทำให้เกิดการพัฒนาวิธีคิดของชาวบ้าน วิธีคิดของคนในชุมชนที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อพึ่งพาตัวเอง การกระจายเสียงโดยที่ไม่มีการโฆษณา ซึ่งดิฉันบอกว่าบางครั้งการโฆษณาเป็นสิ่งที่ดี แต่เราจะโฆษณาอะไรลงไป เราอยากจะเดิมอะไรให้กับคนในชุมชน อยากให้ชาวบ้านเขารับรู้เรื่องอะไร เราก็ต้องมาสรุปบทเรียนด้วยกันเสมอ ดิฉันทำมาสักระยะหนึ่ง ร่วมเรียนรู้กับพี่น้องใน ๔๐ หมู่บ้าน ได้รับการสนับสนุนจากการจัดผ้าป่า ทำเล็ก ๆ น้อย ๆ ในชุมชน แล้วก็ใช้งบประมาณเหล่านั้นมาซื้อเครื่อง เราดูว่างบประมาณใช้เท่าไร แค่ ๑๕๐,๐๐๐ บาทเองคะท่าน ได้ทั้งห้อง ได้ทั้งอุปกรณ์ ได้ทั้งกระบวนการ แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า เราได้พี่น้องที่มาร่วมกันอาสาสมัครเกือบ ๔๐ ท่าน จากหลายกลุ่ม หลายองค์กร ทั้งภาครัฐ เอกชน หน่วยงาน ใครเวียนไปเวียนมาต่างก็มาให้องค์ความรู้กับชุมชนได้ แต่เรามีข้อกำหนดว่า สิ่งที่น่าเสนอต้องเป็นเรื่องราวที่สร้างสรรค์ และทำให้คนในสังคมรักกันมากขึ้น ท่านคะ ดิฉันเห็นด้วยนะคะว่าเรื่องเล็ก ๆ เหล่านี้จะเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย และทำอย่างไรที่จะให้เครือข่ายเล็ก ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน ในเงื่อนไขที่เล็ก ๆ ที่พอจะเคลื่อนไปมาหากันได้ แต่ขณะเดียวกันสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ครอบคลุมทั้งประเทศสามารถที่จะไปหนุนเสริมในเครือข่ายเล็ก ๆ ที่มีอยู่ในจุด คุณงามความดีที่จะมี และการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีที่มีอยู่ในชุมชนก็จะเกิดขึ้น แล้วก็ทำให้ภาพที่เราเห็นว่าการที่จะส่งเสียง การที่จะเผยแพร่ภาพ บางครั้ง บางพื้นที่ในหน่วยงานพัฒนาก็ยังทำเป็นลักษณะของเรียกว่าวิดีโอเล็ก ๆ เป็นทีวีชุมชน เหมือนกับมูลนิธิกระจกเงาที่ทำในภาคเหนือ ก็ทำให้เขาเขา ซึ่งน่ารักมาก ทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในพื้นที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่าน่าจะสนับสนุน แล้วก็ทำอย่างไรที่จะให้คนทุกคนในสังคมได้มาร่วมกัน เหมือนกับมาให้ มาสนับสนุนเรื่องราวเหล่านี้ให้เกิดสิ่งที่ดี ๆ ในสังคมไทยมากขึ้นคะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

LIRT

นายประภัทร ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายประภัทร ศรีลัมพ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หลังจากได้ฟังเพื่อน ๆ สมาชิกฯ ได้อภิปรายกัน นะครับ ผมขอเสริมแนวความคิดของการรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อนอื่นจะต้อง เลิกคิดก่อนนะครับ เลิกคิดออกจากจิตใจในข้อที่ว่า ผู้ใดกุมสื่อผู้นั้นกุมอำนาจ ความคิดนี้ เป็นความคิดสากล ทุกวันนี้ผู้คนมักจะนึกว่าใครครองสื่อผู้นั้นครองอำนาจ ตรงนี้เราต้อง มามองดูว่าในการผลิตรายการ ดีเสียว่าเป็นเรื่องของโทรทัศน์ การที่ใช้มีอาชีพทำ ใช้ผู้คนเหมือนกับได้รับวิตามินทางสมอง วิตามินทางจิตใจ จะทำให้เจริญก้าวหน้า เหมือนพืชผักของอาจารย์วิริยะ ขอบกัยที่เอ่ยนามนะครับ ก็จะเจริญเติบโตขึ้นมาได้ ในสาระปัจจุบันนี้เอาแค่โทรทัศน์ ความเป็นมาของอายุโทรทัศน์โลกสัก ๖๐ – ๗๐ ปี ก็มี ๒ ระบบง่าย ๆ คือเก็บค่าเช่าเครื่องรับ แจกเช่นเดียวกับโทรทัศน์ในอังกฤษ ในญี่ปุ่น ท่านจะดูก็เสียสตางค์ สมมุติว่าประเทศไทยเก็บเดือนละ ๕๐๐ บาทต่อเครื่อง มี ๑ ล้านเครื่อง ก็ได้เงินมา ๕๐๐ ล้านบาท นำเงิน ๕๐๐ ล้านบาทนั้นมาผลิตรายการ เพื่อป้อนให้คนดู โดยแบ่งเป็นแม่บ้าน เป็นสาระ เป็นบันเทิง เป็นเด็ก เป็นสารคดี เป็นข่าว ก๊วไปนะครับ----

กับอีกระบบหนึ่งเป็นระบบคล้าย ๆ อเมริกันเริ่มขึ้นมาก่อน คือคูฟรี เป็นระบบสปอนเซอร์ชิป (Sponsor ship) ท่านไม่ต้องเสียสตางค์แม้แต่แดงเดียว เสียเฉพาะค่าไฟ ชื่อทีวีมาเสียปลั๊กเปิดคูฟรี แต่ท่านต้องทนดูโฆษณา เพราะว่าการจัดรายการนั้นนำเงินจากโฆษณาสินค้านั้นมาจัดรายการ ก็ดูเหมือนจะมีระบบง่าย ๆ เท่านั้น เพียงแต่จะจัดให้เป็นอย่างไร แล้วก็คอนเทนต์ (Content) สาระนั้นตัวนั้น ไม่สำคัญว่าจะส่งด้วยดาวเทียมด้วยเครื่องส่ง หรือด้วยระบบอะไรก็ตาม แต่สมมุติท่านสมาชิกฯ และท่านประธานฯ ลองจินตนาการดูว่า ประเทศเรานี้กว้าง วัฒนธรรมทางใต้ การเดินรณรงค์ กับฟ้อนสาวไหมทางอีสาน หรือการฟ้อนเล็บทางเหนือที่น่าจะมีการแลกเปลี่ยน โปรแกรม (Program) แต่ละวัน แต่ละคืนได้ในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ (Prime time) เวลาเกรดเอของประเทศ นอกเหนือจากจะเสพข่าวแล้ว ควรจะเสพเรื่องของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ความเข้าใจของเด็ก คนยะลาจะเห็นเรื่องราวของเชียงราย คนแม่สายจะเห็นเรื่องราวของเบตง คนสุราษฎร์จะเห็นเรื่องของอุบลราชธานี อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นการเปรียบเทียบง่าย ๆ ของผมนะครับว่า ถ้าใช้สื่ออย่างนี้ได้ โดยคิดถึงประโยชน์สาธารณะของมันมาก่อน ก่อนคอมเมอร์เชียล (Commercial) ก่อนธุรกิจนะครับ สารมาก่อนธุรกิจ แล้วกระผมว่าอย่างไรก็โปรดนะครับ ผู้ผลิตรายการแต่ละคนนั้นไปถามเถอะครับทุกวันนี้ ทุกคนจะตอบว่า รายการของตัวเองดี ไม่มีใครยอมรับว่ารายการที่ผลิตไม่ดี ไม่มีนะครับ ทุกคนบอกผมทำดี อันนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นแนวความคิดเพื่ออย่างนี้ ทุกคนตอบอย่างนั้นหมด แต่ไม่แน่ว่าจะมีผู้ผลิตรายการบางคนบอก ผมผลิตไปนี่บอกลูกที่บ้านอย่าดูนะ พ่อผลิตรายการแย่มากเลย แต่ว่าทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อประโยชน์ เพื่อผลทางธุรกิจนะครับ ฉะนั้นตรงนี้ก็มาถึงจุดที่ว่า จะเป็นคลื่นไหน จะโทรทัศน์ใด วิทย์ใดก็ตาม อย่างที่คุณครูมุกดาพูด อาจจะมองเป็นไมโคร (Micro) แต่มองในรูปของแมโคร (Macro) แล้วผมว่าสามารถทำได้ที่จะทำให้โทรทัศน์ในอุดมคติที่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างเมืองทางใต้ทางเหนือ ทางอีสาน แล้วก็แลกเปลี่ยนโปรแกรมที่ดี แล้วก็ผลิตรายการชนิดที่เรียกว่าดูแล้วสบายใจ เป็นรายการบริสุทธิ์ แต่ถามจริง ๆ ว่า ทรายใดยังแข่งกับโทรทัศน์เพื่อการพาณิชย์ก็ว่าไป หน้าที่ของโทรทัศน์การพาณิชย์เขาก็ว่าไป แต่ตรงนี้ก็จำเป็นต้องมี แล้วก็ผมเห็นด้วยกับที่ท่านทวิ ขอภัยที่เอ่ยนาม ที่ว่ากังวลอยู่นิดเดียวว่า จะเอาตัวนี้ไปรองรับ

โทรทัศน์ที่ค่อนข้างจะพลิกไปพลิกมา แล้วก็อาการล่อแล่ ๆ อยู่เวลานี้หรือเปล่า เพราะการเกิดของโทรทัศน์ช่องดังกล่าวนี้ ก็เกิดมาราวกับลูกเศรษฐีผู้ดี โดยมีผู้ถือหุ้น ๑๐ หุ้น แต่อยู่ไปอยู่มากกลายเป็นเหมือนทรยศต่ออุดมการณ์ตัวเอง กรรมก็ตามสนองอย่างที่เราเห็นอยู่นะครับ ผมก็มีเรื่องอภิปราย แล้วก็ขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้แค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยหลักการแล้วนะครับ
ที่วิสาธารณะเป็นเรื่องที่ดีแน่ โดยทั่วไปแล้วกระผมก็ไม่จำเป็นที่น้ำจะต้องลุกขึ้นมา
อภิปรายนะครับ เพราะว่าก็ต้องสนับสนุนอยู่แล้ว แต่ว่าถ้าไม่พูดเสียเลยนี้ก็จะไม่มี
การตั้งข้อสังเกตกันไว้ เพราะว่าหลายสิ่งหลายอย่างในบ้านเมืองนี้ กระผมไม่แน่ใจว่า
เมื่อเริ่มต้นเป็นหลักการที่ดีแล้ว สุดท้ายเมื่อลงไปสู่วิธีการปฏิบัติในประเทศของเรา
มักจะแปรเปลี่ยนไปได้อยู่ตลอดเวลา แล้วเจอกันเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในบ้านเรา
นั้นนะครับ ไม่ว่าเราจะเขียนรัฐธรรมนูญมาให้ดีแสนดีอย่างไร สุดท้ายก็เกิดช่องโหว่
เกิดมีคนอาศัยช่องว่างเข้าไป แล้วก็แปรระบอบประชาธิปไตย แปรระบอบรัฐธรรมนูญ
ที่ดีที่สุด อย่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่เคยยึดถือกันให้เป็นโทษไปได้ ในกรณีที
วิสาธารณะนี้ก็เช่นเดียวกัน กระผมสนับสนุนครับ แล้วผมเชื่อว่าที่วิสาธารณะนี้พูดกัน
ตรง ๆ แล้วก็คงจะพยายามจะเรียกว่า บีบีซี (BBC) ไทยนั่นแหละครับ ก็คือเอาตัวแบบที่
ประสบความสำเร็จมาจากสถานีโทรทัศน์บีบีซีของประเทศไทย หรือว่าเอ็นเอชเค (NHK)
ของญี่ปุ่น หรือว่าเอบีซี (ABC) ของออสเตรเลียครับ -----

แต่กระผมมีคำถามที่จะต้องถามอยู่ ๒ – ๓ ประเด็นอาจจะไม่จำเป็นต้องตอบแต่เป็นคำถามลอย ๆ ขึ้นมา ณ ที่นี้ ก็คือว่า

ในประการหนึ่ง รัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจในเรื่องที่วิสาหธารณะนี้มากน้อยแค่ไหน และมีความตั้งใจมาตั้งแต่เริ่มต้นเลยหรือเปล่า หรือว่าการเสนอร่างกฎหมายนี้เข้ามาการหยิบยกประเด็นที่วิสาหธารณะนี้ขึ้นมาเป็นเพียงแค่ถึงความตั้งใจแล้วก็ถึงวิธีการที่หยิบยกมาแก้ปัญหาไอทีวี ซึ่งก็ต้องกราบเรียนว่าก็ได้เคยอภิปรายไปแล้วว่ารัฐบาลทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยากเสียเอง คือถ้าไม่มีประเด็นที่วิสาหธารณะขึ้นมารัฐบาลคงจะจบปัญหาไอทีวีได้ลำบาก อันนี้ก็ต้องพูดกันตรง ๆ ครับ ท่านประธานฯ นี่เป็นประเด็นสำคัญ

ในประการที่ ๒ ก็อยากถามว่าประเด็นที่วิสาหธารณะร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นมีความสอดคล้องกับแผนปฏิรูปสื่อมวลชนทั้งระบบของรัฐบาลมากน้อยแค่ไหน อย่างไร กระผมเคยได้ยินสมาชิกฯ ทุกคนก็ต้องเคยได้ยินว่า รัฐบาลมีแผนปฏิรูปสื่อมวลชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิรูปการเมือง ทางสถานีวิทยุแห่งชาติในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ก็ได้พยายามทวงถามและเร่งรัดแผนปฏิรูปสื่อของรัฐบาลเพื่อที่จะดูภาพรวมทั้งหมดว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไร ปรับที่ที่เป็นของรัฐที่ให้สัมปทานเอกชนไปกับสถานีวิทยุที่รัฐเป็นเจ้าของในทางปฏิบัติ ก็คือให้เอกชนเข้าไปทำ แล้วจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการเมือง การปฏิรูปการเมืองแค่ไหน อย่างไร ทราบในขั้นต้นก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกฯ ทราบกันดีนะครับว่าในเรื่องปฏิรูปการเมือง ในเรื่องปฏิรูปสื่ออยู่นั้นอยู่ในความรับผิดชอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่งที่ไม่ได้มาในวันนี้ะครับ เพียงแต่ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีท่านนี้ที่มาในวันนี้ท่านรับผิดชอบมาดูแลสถานีไอทีวีในสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แล้วในขั้นหลังก็ได้มีการเพิ่มมาดูแลกรมประชาสัมพันธ์ไปด้วย อันนี้เป็นประเด็น ๒ ประเด็นที่กระผมสนใจมากนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งก็อยากจะเรียนว่าความสำเร็จของบีบีซี (BBC) อังกฤษนั้นกระผมบังเอิญไม่เคยไปเป็นพนักงานของบีบีซีอังกฤษนะครับ เคยแต่ไปดูงานในช่วงสั้น แล้วก็เคยสนทนากับอดีตเพื่อนที่เคยเป็นผู้อำนวยการแผนกภาษาไทยของบีบีซีอังกฤษนั้นเขาก็เคยเขียนบทความถึงรัฐบาลถึงการที่จะนำรูปแบบของบีบีซีอังกฤษมาใช้ กระผมเสียดยว่าทางเจ้าหน้าที่ของสภาไม่ได้นำความนั้นมารวมอยู่ในเอกสารเล่มสีน้ำเงินนี้ด้วยนะครับ

ขออนุญาตเอ่ยนาม คุณสมชาย สุพรรณัน คุณสมชายบอกว่าความสำเร็จของบีบีซีอังกฤษ
นั้น มันไม่ใช่เรื่องของการเขียนกฎหมายที่จะบอกให้เป็นทีวีสาธารณะที่จะทำเพื่อสาธารณะ
เป็นกลางจริง ๆ ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนจริง ๆ แต่เป็นเรื่องของจิตสำนึกแบบ
บีบีซีที่กว่าจะก่อเกิดขึ้นมานั้นต้องใช้พัฒนาการและใช้บทพิสูจน์กันมาก่อนข้างยาว
เพราะฉะนั้นถ้าจะหวังแต่เพียงว่าเราจะเขียนกฎหมายฉบับหนึ่ง บอกว่าให้มีทีวีสาธารณะ
ที่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยที่ไม่โอนอ่อนไปตามอำนาจรัฐและอำนาจทุนนั้น
คงจะไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้ในทันที ก็เหมือนกับที่กระผมได้พูดมาเสมอว่า ก็เหมือนกับ
การเขียนรัฐธรรมนูญนั้นแหละครับ ท่านประธานฯ เราคงจะไม่สามารถบอกว่าเราเขียน
รัฐธรรมนูญบังคับให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยถาวรที่สมบูรณ์ได้ -----

- ๓๐/๑

แต่ทั้งนี้ทั้งปวงขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองที่จะหล่อหลอมขึ้นมาตามกาลเวลา เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าเราคงจะต้องรับหลักการร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่ก็อย่าคาดหวังไว้นสูง นะครับท่านประธานฯ ครับ

ในอีกประการหนึ่งสิ่งที่จะต้องเรียนถามก็คือ และสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ของกรมประชาสัมพันธ์ล่ะครับ จุดเริ่มต้นถึงแม้ว่าจะไม่ได้บอกว่าจะเป็นทีวีสาธารณะ แต่เขาเข้าใจว่าจุดเริ่มต้นกำเนิดนั้น ก็คือต้องการที่จะให้เป็นสถานีโทรทัศน์ที่ดี ที่รับใช้สาธารณะสถานีหนึ่ง แต่สุดท้ายแล้วสถานีแห่งนี้เป็นอย่างไรรับ รูปแบบยังคงเป็น ของราชการเต็มที แต่ในทางปฏิบัติที่เป็นจริงก็ได้มีการร่วมทุนร่วมงานกับเอกชนเข้ามา ผลิตรายการ แม้แต่หน่วยราชการจะไปออกรายการก็ต้องจ่ายสตางค์ให้ นะครับ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้กระผมเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ เราจะเห็นได้ว่างบประมาณประชาสัมพันธ์ของแต่ละหน่วยของรัฐ แต่ละกระทรวง แต่ละกรมนี้จะต้องมีงบประมาณประชาสัมพันธ์ บ้างจัดทำสื่อสาธารณะ บ้างไปออกโทรทัศน์กันทั้งสิ้น ทั้งปวง ก็คือแม้แต่จะไปออกช่อง ๑๑ ก็ยังต้องจ่ายสตางค์ ก็ไม่ผิดครับ ที่คนทำช่อง ๑๑ เขาก็จะต้องพยายามทำเพื่อความอยู่รอดของเขา แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้เราได้นำมา พิจารณาหรือไม่ครับ ในประเด็นทีวีสาธารณะนี้กระผมเชื่อว่าในชั้นต้นนี้เพื่อนสมาชิกฯ ทุกคนคงจะเห็นด้วยกับที่เพื่อนสมาชิกฯ ของเราท่านหนึ่งได้อภิปรายไปว่า น่าจะเริ่มต้นกำเนิดขึ้นที่ช่อง ๑๑ โดยแก้ไขช่อง ๑๑ นั้นให้เป็นทีวีสาธารณะ ในที่สุด ก็ไม่เกิดที่ตรงนั้น แต่มาเกิดโดยบังเอิญเป็นความบังเอิญทางประวัติศาสตร์ที่กรณีไอทีวี มีปัญหาขึ้นมา แล้วรัฐบาลจำเป็นจะต้องหาทางออกอย่างใดอย่างหนึ่งกับกรณีไอทีวี อันนี้ก็เป็นที่มาที่ไปที่กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ถึงแม้เราจะรับหลักการแต่เราก็ ควรจะให้รู้ที่มาที่ไป แล้วที่สำคัญก็คือว่า แม้เราต้องการทีวีสาธารณะ เราจะต้องไป แก้ไขในชั้นแปรญัตติสักเพียงไรก็ตาม แต่สุดท้ายด้วยรัฐบาลนี้จากไป เมื่อมีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเข้ามา สถานการณ์การปฏิรูปสื่อทั้งระบบ ยังคงไม่แน่นอนอยู่ต่อไปพอสมควร พวกเราก็คงได้แต่ตั้งความหวังว่า ทีวีสาธารณะที่จะเกิดขึ้นตามร่างกฎหมายฉบับนี้ ที่จะแปรรูปมาจากไอทีวีนี้น่าจะเติบโตได้ภายในระยะเวลาไม่ช้า ก็ได้แต่หวังครับว่า จะไม่เกิดช่อง ๑๑ ช่องที่ ๒ ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณชลิตครับ
 นายชลิต แก้วจินดา : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
 แห่งชาติที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายชลิต แก้วจินดา ครับ
 เท่าที่ดูร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีหลายมาตราที่มีข้อสงสัยเกิด โดยเฉพาะในเรื่องของ
 มาตราที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในหมวด ๕ ที่พยายามที่จะบริหารจัดการแบบให้
 ประชาชนมีส่วนร่วม โดยจัดให้มีสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ อันนี้่น่าคิด มาตรา ๔๔
 “เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการและผลิตรายการขององค์กร สะท้อน
 ความต้องการของผู้ใช้บริการ จึงส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย
 ให้มีสภาผู้ชมและผู้ฟังรายการ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งสภาผู้ฟังและผู้ชมรายการ
 ในกรรมการนโยบายแต่งตั้ง” ไม่ได้มาได้เอง ผู้ชม ผู้ฟังรายการนี้ไม่ได้เสนอตัวเองเข้ามา
 เหมือนกับปฎิวัติในระบบสื่อ เสร็จแล้วก็ตั้งคนขึ้นมาเพื่อสนับสนุนตนเอง แล้วก็บอกว่า
 แต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๕๐ คน และให้เป็นตัวแทนของประชาชนในภูมิภาคและกลุ่มต่าง ๆ
 ที่หลากหลาย ๕๐ คนนี้เป็นตัวแทนของภูมิภาคและประชาชนที่หลากหลาย -----

- ๓๑/๑

แล้วกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ด้วยจะเป็นได้อย่างไรครับ แล้วก็นำความคิดเห็นที่หลากหลายในการผลิตรายการนี้เอามาประชุมกันปีละครั้ง ผมว่ายิ่งไปใหญ่เลยครับ แล้วก็ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรรมการนโยบายกำหนด เพราะฉะนั้นผมว่าไม่ต้องตั้งกรรมการนโยบายนี้กำหนดไปเลยว่าจะเอาอย่างไร เพราะตั้งมาบุคคลเหล่านี้ก็เป็นตัวแทนซึ่งกรรมการนโยบายนี้ครอบงำอยู่แล้วแล้วก็ให้รวบรวมความคิดเห็นและคำแนะนำที่ได้รับจากสภาผู้ชมและสภาผู้ฟังตามรายการวรรณหนึ่งเสนอต่อกรรมการนโยบาย ก็ต้องรวบรวมทำไม เพราะกรรมการนโยบายนี้ครอบงำอยู่แล้ว และให้มีคณะอนุกรรมการ มาตรา ๔๕ ให้มีคณะอนุกรรมการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากประชาชนเพื่อจะขอภัยนะครับ ข้อสุดท้าย ถ้าผิดแล้วก็เพื่อจะเป็นการขอภัยในกรณีที่เกิดความผิดพลาด ผมก็ไม่ว่าอะไร เพียงแต่มีความรู้สึกคล้าย ๆ กับตรงนี้ไม่ต้องมีก็ได้ เพราะอย่างไรเขาก็ฟ้องอยู่แล้วว่าถ้าทำอะไรผิดไปนะครับ เพราะฉะนั้นผมถึงว่าบางอย่างก็คงต้องไปแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ แล้วก็ยังมีอีกหลายมาตราพูดก็อีกเยอะ อีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นโดยทั่วไปผมว่าร่างของที่คณะ สนช. เสนอนี้ดูท่าทางจะครอบคลุมแล้วก็ได้อยู่แล้ว ของรัฐบาลก็ดีเหมือนกัน แต่มีบางอันที่น่าจะท้วงติงไว้เป็นข้อสังเกต ถึงอย่างไรก็สนับสนุนเป็นเบื้องต้นก่อนนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณพูลศักดิ์ นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ กระผม นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยที่ทางรัฐบาลได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ กระผมอยากขอแสดงความคิดเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังนี้ ก็คือ

ประเด็นแรก ปกติแล้วการบริหารราชการของประเทศหรือว่ารัฐต่าง ๆ ในยุคใหม่สมัยใหม่นี้เท่าที่ผมทราบแล้วก็แนวโน้มจะเป็นไปในทาง คือรัฐจะไม่ดำเนินการอะไรเอง ส่วนใหญ่รัฐจะให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการเพื่อไม่ให้เป็นการละเมิดของรัฐบาลอย่างรัฐวิสาหกิจที่เรา มี โดยหลักแล้วก็ต้องกระจายหรือว่าให้หมดจากภาระหน้าที่ของรัฐ

ให้อยู่ในระบบเสรี แต่ในเรื่องของการเสนอกฎหมายเพื่อจัดตั้งการกระจายเสียงและแพร่ภาพ
 สาธารณะแห่งประเทศไทย ก็เป็นกฎหมายที่รัฐเอองค์กรเดิมซึ่งเป็นองค์กรที่มีการนำไป
 ให้เอกชนเช่าแล้วไม่ประสบผลสำเร็จแล้วก็ยึดมา ก็คือไอทีวีเดิม แล้วก็แทนที่จะให้เอกชน
 มาประมูลใหม่หรือว่าดำเนินการใหม่ รัฐกลับเอามาตั้งเป็นองค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพ
 สาธารณะแทน แล้วก็เป็นการของรัฐที่จะต้องจัดหางบประมาณให้ โดยไปเก็บรายได้จาก
 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายยาสูบ ในอัตราร้อยละ ๑.๕ ของ
 ภาษีที่เก็บจากสุราและยาสูบ และนอกจากนั้นเงินรายได้อื่น ๆ โดยกำหนดไว้ปีงบประมาณ
 ละไม่เกิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท วันหนึ่งก็ตกประมาณ ๕ ล้านบาทบาท ในการนำเงินไปใช้จ่าย
 เพื่อองค์กรแห่งนี้ที่จะตั้งใหม่ ขณะที่การดำเนินงานในปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องของกิจการ
 โทรทัศน์ซึ่งองค์กรนี้จะทำเรื่องโทรทัศน์ ถ้าเป็นการกระทำเมื่อสัก ๓๐ ปีก่อนผมจะเห็นด้วย
 เพราะตอนนั้นโทรทัศน์มีน้อยมาก-----

- ๓๒/๑

แต่ปัจจุบันนี้โทรศัพท์มีจำนวนมากมายมหาศาลเป็นทางเลือกให้กับประชาชนสามารถเลือกบริโภคข่าวสารข้อมูลของตัวเองอย่างไม่จำกัดอยู่แล้ว แล้วปัจจุบันนี้มีการติดตั้งจานดาวเทียมโดยเสรี ใครมีเครื่องรับโทรศัพท์ก็สามารถติดตั้งจานรับช่องสัญญาณโทรศัพท์อีกมากมายมหาศาล เพราะฉะนั้นการที่รัฐจะไปหาเหตุจัดตั้งองค์กรขึ้นมาโดยเอาเงินปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็การกำหนดเงินไปช่วย หรือว่าไปใช้จ่ายยังกำหนดตามอัตราเงินเพื่อเพิ่มขึ้นอีกแต่ละปี ผมพินิจมององค์กรนี้เป็นองค์กรพิเศษหลายประการ ซึ่งเดี๋ยวมิในเรื่องประการอื่น ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยว่า การจัดสรรงบประมาณทั้งหลายก็ต้องมีพิจารณาถึงอัตราเงินเพื่อ กระทรวงการคลังมีหน้าที่หาเงินไปส่งให้องค์กรนี้ใช้ และที่มาขององค์กรนี้ ผมไม่อยากจะเหมือนองค์กรมหาชนที่รัฐบาลที่ผ่านมาได้ตั้งไป ผมไม่แน่ใจว่าเงินเดือนของกรรมการนโยบาย หรือว่ากรรมการบริหารทั้งหลายจะคนละกี่แสนอีก จะมีรดับเอ็มซีรี่ ๑ ประจำตำแหน่งกันอีกหรือเปล่า มีการควบคุมโดยกระทรวงการคลัง หรืออัตราเงินเดือนเท่าไร เปรียบเทียบกับปัจจุบันกรมประชาสัมพันธ์มีสถานีโทรศัพท์ช่อง ๑๑ มีผู้ที่ทำงานในสถานีโทรศัพท์ช่อง ๑๑ เป็นข้าราชการ และองค์กรนี้อัตราเงินเดือนจะเท่ากับช่อง ๑๑ หรือเปล่า ผมจะรอดู จะเกิดความเป็นธรรมกับข้าราชการไหม หรือว่าคนที่มาอยู่องค์กรนี้พอมาถึงก็ไม่ต้องทำอะไร เอาท์ซอร์ซ (Out source) จ้างคนอื่นทำต่ออีก เหมือนกับส่วนราชการซึ่งปัจจุบันจะนิยมการจ้างบุคคลภายนอกมาเป็นที่ปรึกษา จ้างวิจัย จ้างทำอะไรก็จ้างหมด โดยที่ตัวเองไม่ได้ทำอะไรเลย ก็จะเป็นภาระของสังคม โดยเฉพาะเรื่องโทรศัพท์ ผมอยากกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้มีให้เลือกมากมายมหาศาล เข้าไปในอินเทอร์เน็ตก็มีดูทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ทุกช่อง การที่รัฐจะมาตั้งองค์กรนี้แล้วเสียเงินอีกปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็คิดแล้วเสียดยศดางค์ มีวิธีอื่นเยอะเยอะที่จะทำ ทีวี ที่เรียกว่าฟรีทีวี ๓, ๕, ๗, ๙, ๑๑ ปัจจุบันนี้ถ้ารัฐบาลเข้าไปควบคุมกำหนดวิธีการในการเสนอเนื้อหาสาระทั้งหลาย แล้วก็ทีวีทั้งหลายเหล่านี้ที่เป็นฟรีทีวีก็เป็นของรัฐทั้งนั้น เอกชนก็เช่าเวลาไป อำนาจก็ยังอยู่ที่รัฐเจ้าของหน่วยงานทั้งหลายทำไมไม่ใช้อำนาจนั้นกำหนดให้โทรศัพท์ฟรีทีวีแต่ละช่องเป็นผู้นำเสนอรายการที่มีเนื้อหาสาระ รัฐบาลไม่ต้องมาเสียเงินอีกปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท นี่คือการเดินที่ผมอยากนำมากราบเรียนกับท่านประธานฯ เพื่อแสดงความคิดเห็นประกอบ

LIRT

ส่วนเรื่องของการตั้งกรรมการมาควบคุม เมื่อสักครู่นี้ก็จะเข้ากับของท่านชติว่าตั้งมา ๕๐ คน แล้วผู้ที่ตั้งก็คือกรรมการนโยบาย ถ้าผู้ที่ถูกตรวจสอบเป็นผู้ตั้ง ผู้ตรวจสอบไม่มีความเป็นธรรมหรือครับ ท่านประธานฯ นี่ก็ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนเพิ่มเติม พอดี ท่านชติ ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้กล่าวไปแล้ว

แล้วอีกประเด็นหนึ่งที่แปลก ผมไม่เคยเห็นกฎหมายไหนเขียนลักษณะนี้ ก็คือ เกี่ยวกับบทกำหนดโทษ ในมาตรา ๕๑ “ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงองค์การผู้ใดไม่ส่งเงินบำรุง องค์การ หรือส่งเงินบำรุงองค์การไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องส่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบของเงินบำรุงองค์การที่จะต้องนำส่ง หรือทั้งจำ ทั้งปรับ” ในเรื่องจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ผมเห็นมาในกฎหมายเยอะแยะ แต่ในเรื่องของการตั้ง การปรับนี้ไม่เคยเห็นว่า การปรับนี้ปรับตามเงินบำรุงที่จะต้องนำส่ง ๕ เท่า ถึง ๒๐ อาจจะ ๒๐ เท่า กฎหมายแบบนี้ไม่เคยเห็น เห็นแต่ว่าต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับเป็นเงิน ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ -----

- ๓๓/๑

นี่คือการเขียนกฎหมายที่เพิ่งเห็นครั้งแรกที่ผมมีหน้าที่เป็นนักกฎหมายมา กฎหมายศาลการกฎหมายสรรพากรก็ยังไม่ใช่นี้อย่างนี้ ในเรื่องของค่าปรับ และต่อไปในมาตรา ๕๒ “ในกรณีการกระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยคนมิได้รู้เห็นยินยอมด้วย” กฎหมายแบบนี้ผมก็เพิ่งเห็น อย่างเรื่องของภาษีสรพากร ผู้เป็นกรรมการยังไม่โดนยึดทรัพย์ไปด้วยเลย นี่ขนาดเบี่ยงภาษีรัฐนะครับ ไม่จ่ายภาษีสรพากรให้กับรัฐ กรรมการผู้จัดการบริษัทไม่ต้องมาถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้กระทำความผิดด้วย กฎหมายฉบับนี้ผมไม่แน่ใจว่าผ่านมาได้อย่างไร แล้วองค์กรนี้มีความสำคัญกับประเทศไทยอะไรนักหนา ขนาดกรมสรรพากรซึ่งมีหน้าที่เก็บภาษีให้กับประเทศชาติเอามาใช้ในการบริหารประเทศ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เข้มงวดคุดี้อย่างนี้ ก็ขอฝากท่านประธานฯ ไว้ว่า ถ้าจะรับหลักการกฎหมายพยายามเขียนให้เป็นมาตรฐาน อย่าไปเขียนให้ออกนอกกลุ่มนอกทางจนต่อไปกฎหมายไม่เป็นมาตรฐาน ผมก็คิดว่าจะเสียในเรื่องของการบัญญัติกฎหมายจากสภาแห่งนี้ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานฯ เป็นเบื้องต้นแค่นี้ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกฯ แล้วมีความรู้สึกว่ามีประเด็นที่เป็นที่ห่วงใยอยู่ ๒ – ๓ ประเด็น ซึ่งก็จะเป็นประเด็นที่กระผมจะขอนำอภิปรายเพื่อท่านประธานฯ ได้โปรดพิจารณา

ประเด็นที่ ๑ คือ เรื่องของความรับผิดชอบขององค์กรที่จะตั้งขึ้นนี้ว่าจะรับผิดชอบต่อสาธารณะได้จริงมากน้อยแค่ไหน สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้ชมในฐานะที่เป็นผู้บริโภคหรือลูกค้าของการบริการที่องค์กรแห่งนี้จะดำเนินการ นอกจากประเด็นเรื่องความเป็นอิสระแล้ว ก็ยังมีเรื่องของความรับผิดชอบว่าจะสามารถรับผิดชอบ

LIRT

ในการะ ในหน้าที่ ในสิ่งซึ่งประชาชนหรือรัฐบาลคาดหวัง สังคมคาดหวังว่าจะสามารถ
สนช. ๓๖

มิ่งขวัญ ๓๓/๒

ตอบสนองสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์ต่าง ๆ ส่งเสริม
ประชาธิปไตย สร้างเสริมความเป็นพลเมืองดี ส่งเสริมจริยธรรม ศิลธรรม ทั้งหมดทั้งหลาย
เหล่านั้น จะทำได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ ก็คือ เรื่องของการมีประสิทธิภาพในการที่จะใช้ทรัพยากรที่จะ
มอบให้ เพราะจะเป็นการใช้ทรัพย์สินและใช้เงินภาษีอากรของประชาชนของรัฐในการ
ดำเนินการ

เพราะฉะนั้น ๓ ประเด็นนี้ คือ ๓ ประเด็นที่ก้ำกึ่งกันอยู่ กระผมขออภิปราย
แต่ละประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ เรื่องของความเป็นอิสระ ความเป็นตัวของตัวเอง
มีหลักประกันอันใดครับที่จะไม่ถูกแทรกแซง โดยกลุ่มผลประโยชน์ โดยผู้มีอำนาจ
หรือโดยหน่วยงาน หรือขุมอำนาจใด ๆ ที่จะใช้เพื่อที่จะชี้นำสังคม หรือโฆษณา
ประชาสัมพันธ์ในสิ่งซึ่งจะเป็นผลประโยชน์กับตนเอง ทั้งในแง่ของอำนาจ ในแง่ของ
ผลประโยชน์ทางการเมืองและในแง่ของผลประโยชน์ทางด้านที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจการค้า ----

- ๓๔/๑

ในมาตรา ๕ ซึ่งบัญญัติไว้ ๕ ประการ ในประการที่ ๓ บอกว่าองค์การนี้สามารถที่จะเข้าร่วมทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ขององค์การ ก็แสดงว่ายังอยู่ในฐานะที่หารายได้เองได้ ยังอยู่ในฐานะที่จะพิจารณาหาพาร์ทเนอร์ (Partner) อื่นได้ทั้งในประเทศและนอกประเทศ และยังจะหาทำไวยังหาผลประโยชน์ได้ ตรงนี้จะมีหลักประกันอันใดว่าหน่วยงานและองค์กรหรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่จะไปเป็นผู้ร่วมลงทุนด้วยนั้นไม่มีผลประโยชน์ที่แฝงเร้น ไม่มีอิดเอนอะเจนดา (Hidden agenda) ที่จะใช้้องค์การนี้เพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มตน คณะตน และองค์กรของตน ผมมองเห็นว่าการใช้ทรัพยากรของรัฐในลักษณะนี้ ในลักษณะที่เปิดอยู่ตามมาตรา ๑๑ คือปีหนึ่งการันตี (Guarantee) ว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท มีที่มาจากชัดเจน และมีหน่วยงานที่จะต้องเก็บและส่งให้ตามโควตาที่จะเป็นรายได้ขององค์การนี้ ความรับผิดชอบที่กระผมอยากเห็น ก็คือต้องทำให้้องค์การนี้เป็นตัวของตัวเอง ยืนอยู่บนลำแข้งลำขาของตัวเองได้ ไม่ใช่ต้องพึ่งภาษีอากร ไม่ใช่ต้องพึ่งพารายได้จากรัฐในลักษณะนี้ ซึ่งถือว่าเป็นภาษีที่ได้จากอภายมุขซินแทกซ์ (Syntax) เป็นไปได้ไหมครับว่า แทนที่เราจะเปิดประตูกว้างให้หรือรับเงินสนับสนุนในลักษณะนี้ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด กำหนดได้ไหมครับว่า ๕ ปีแรกรายได้พึงมาจากลักษณะที่เป็นอยู่ หรือถ้า ๕ ปีแรกยังไม่พอ ๑๐ ปีแรก แต่ว่ามีกำหนดเวลาจำกัด แทนที่จะเปิดประตูกว้างตลอดไปให้รับผลประโยชน์จากภาษีอากรของประชาชน ของสังคม และของรัฐตลอดไป อย่างนี้จะไม่เกิดความรับผิดชอบขึ้น อย่างนี้จะไม่เกิดความพยายามที่จะเอาชนะลูกค้าของตัวเอง ชนะใจลูกค้าของตัวเอง แข่งขันกับองค์กรชาวอื่น ๆ มีมาตรฐานกว่า มีคุณภาพกว่า เป็นสิ่งที่น่าชมมากกว่า ถ้าหากว่าเปิดไว้ในลักษณะนี้ และไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ทั้งสิ้น กระผมคิดว่า้องค์การนี้จะขาดความรับผิดชอบ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นแทนที่จะเปิดไว้โดยไม่มีข้อจำกัด กระผมอยากให้เห็นมีการกำหนดระยะเวลา มีการกำหนดช่วงเวลาที่ให้พิสูจน์ตัวเอง ที่จะให้ดำเนินการเพื่อที่จะสร้างความนิยมให้เกิดขึ้นในตลาด แล้วจะสามารถเป็นตัวของตัวเอง และสามารถที่จะสร้างควอลิตี้โปรแกรม (Quality program) ให้เกิดขึ้นได้ใน้องค์การและองค์กรนี้

LIRT

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อีกประการหนึ่งที่จำเป็นจะต้องตั้งข้อสังเกต
เอาไว้ และอยากจะเห็นมีการประยุกต์ มีการเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือว่าในเมื่อองค์การนี้

สนช. ๓๖

ละไม ๓๔/๒

หารายได้ได้ ในเมื่อองค์การนี้สามารถที่จะไปลงทุนกับคนอื่นเขาได้ ในเมื่อองค์การนี้มีสิทธิ
ที่จะได้รับบริจาค พุดง่าย ๆ ว่าเป็นผู้ที่จะรับค่าโฆษณาที่อาจจะไม่โฆษณาอย่างตรงไป
ตรงมา ถ้าไปดูพีบีเอส (PBS) บีบีซี (BBC) หรือดูเอ็นเอชเค (NHK) เขาจะประกาศกว้าง ๆ
ว่ารายการนี้ได้รับความร่วมมือจาก ท่านนั่นเอง เพื่อที่จะให้โลโก้ (Logo) ของเขาได้ขึ้น
จอโทรทัศน์ทีเดียว ไม่ได้บอกว่าสินค้าต่าง ๆ ของเขานั้นคืออะไร มีอะไรบ้าง เป็นการ
ซอฟท์เซล (Soft sale) หรือเป็นการโฆษณาแบบนี้มันพล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าองค์การนี้หา
รายได้ได้ องค์การนี้สามารถที่จะไปลงทุนร่วมกับคนอื่นได้ ทำไมจะต้องไปแคป (Cap)
เอาไว้แค่ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ทำไมไม่ผูกโยงเอาไว้ว่ารายได้ที่พึงได้จากรัฐ รายได้ที่พึงได้จาก
การเก็บภาษีอากรในลักษณะนี้ตรวบเท่าที่จำเป็นจะต้องมี ไม่จำเป็นจะต้อง ๒,๐๐๐ ล้านบาท
ตลอดไป ไม่จำเป็นจะต้อง ๒,๕๐๐ ล้านบาท ตลอดไป ไม่จำเป็นจะต้องพิจารณาไปผูกโยงกับ
เรื่องของเงินเพื่อตลอดไป -----

- ๓๕/๑

แต่ทราบเท่าที่จำเป็นให้สามารถอยู่ได้ในเมื่อตัวเองสามารถที่จะไปหารายได้เอาเองได้ด้วย
ผมคิดว่าถ้าทำอย่างนี้แล้วจะเป็นแรงกระตุ้นให้องค์กรนี้ต้องพยายามที่จะแข่งขันกับองค์กร
ชาวอื่น ๆ องค์กรสื่อมวลชนอื่น ๆ องค์กรโทรทัศน์อื่น ๆ เพื่อที่จะเอาชนะใจประชาชนผู้ดู
และสังคม เมื่อทำได้แล้วก็จะได้เสียงสนับสนุนจะได้แรงสนับสนุน บริษัทใหญ่ ๆ เหล่านั้น
เมื่อทราบว่ามิชชั่นมาก เรตติ้งสูง แน่นอนครบเขาพร้อมที่จะให้การสนับสนุนถึงแม้ว่า
จะไม่มีการโฆษณาตรง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะสามารถลดจำนวนภาษีอากรที่จะต้องส่งเข้าไป
เราสามารถที่จะกระตุ้นให้เกิดความพยายามที่จะผลิตรายการที่ดี ๆ ให้เกิดขึ้น เราสามารถ
ที่จะสร้างความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นด้วยกับองค์กรนี้ ซึ่งจะเป็นทางเลือกอีกอันหนึ่งของ
ประชาชน สิ่งที่ยากจะฟังจากท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ก็คือมีหลักประกันอะไร
ที่จะเป็นอิสระจากทุกฝ่าย มีหลักประกันอะไรที่จะมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อ
ประชาชน มีหลักประกันอะไรที่จะให้มีประสิทธิภาพในตัวขององค์กรเองในการแข่งขัน
กับตนเองเพื่อผลิตรายการที่ดีมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคม ถ้าสามารถอธิบายได้
๓ ประเด็นนี้กระผมขอสนับสนุนในเบื้องต้น ในวาระรับหลักการครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล

กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

เรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติค่ะ ก่อนอื่นดิฉันฟังแล้วก็ขอขอบคุณ
อย่างยิ่งที่ได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ อย่างหลากหลายแล้วก็มีแง่มุมที่
เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ดิฉันขอใช้โอกาสเล็กน้อยในการเรียนชี้แจงประเด็นที่สำคัญ ๆ

ดังต่อไปนี้ ดิฉันคิดว่าประเด็นในการอภิปรายทั้งหลายนี้ต้องการถามว่า

มีความจำเป็นอย่างไรที่ประเทศไทยจะต้องมีทีวีสาธารณะ หรือจำเป็นอย่างไรที่จะต้องตั้งเงิน
ซึ่งเป็นเงินกลาง เงินสาธารณะนี้ถึงปีละ ๒,๐๐๐ ล้านบาทไม่เกิน มาใช้เพื่อดำเนินการสถานี
วิทยุโทรทัศน์สาธารณะนี้คะ ดิฉันขอเรียนให้ทราบว่าในปัจจุบันประมาณ ๕๕ เปอร์เซนต์
ของทีวีเรียกว่าฟรีทีวีเข้าถึงครัวเรือน ยังไม่ร้อยเปอร์เซนต์นะคะ เพียงแค่ ๕๕ เปอร์เซนต์
เท่านั้นเอง ก็หมายความว่าในถิ่นทุรกันดารบางแห่งยังมีประชาชนที่ถือว่าเป็นคนไทย
ยังได้โอกาสไม่ครบในการที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เร็วหรือไม่ก็ตรงไปตรงมาโดยที่

ไม่ต้องเสียเงิน แต่จริง ๆ ก็ต้องเสียเงินอยู่ดี คือเสียเงินในการซื้อโทรทัศน์มาก่อน ดังนั้น แนวความคิดในฐานะรัฐยังจำเป็นที่จะต้องดูแลแล้วก็คำนึงถึงการให้บริการอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและเท่าเทียมต่อประชาชนทุกหมู่เหล่าทั่วทั้งประเทศที่เรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์นี้ ยังมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้นการที่รัฐบาลนี้แม่นจะมาชั่วคราวก็ตามที แต่ว่า ใช้โอกาสที่มาโดยบังเอิญหรือโดยไม่คิดฝันมาก่อนทำในสิ่งที่สังคมไทยจำเป็นต้องได้รับ ประโยชน์ -----

-๓๖/๑

ดิฉันขอตอบแทนรัฐบาลแล้วก็ตัวดิฉันเองได้เลยว่าเราแน่วแน่ ในการทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ ในช่วงเวลาที่เราได้อยู่ เราจะไม่รอแล้วเราจะไม่หยุดแม้แต่วันทีเดียว เสร็จเมื่อไรก็เสร็จ เมื่อนั้น ดังนั้นดิฉันขอยืนยันในความมุ่งมั่นของรัฐบาลชุดนี้และตัวดิฉันเองการที่จะทำ สิ่งที่เป็นประโยชน์ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ เมื่อดิฉันได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการของ กรมประชาสัมพันธ์ ดิฉันก็ตั้งใจที่จะทำหน้าที่นี้อย่างดีที่สุด เรื่องที่วิสาธารณะ ทวีที่ เป็นกลางไม่ถูกรอบงำโดยรัฐบาล โดยการเมือง โดยกลุ่มอำนาจทุน เป็นสิ่งที่ประชาชน คนไทยจำเป็นต้องได้รับ ดิฉันเองเป็นคนไทยคนหนึ่ง และอยากได้รับสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นมีความใฝ่ฝันนะคะ ใฝ่ฝันอันหนึ่งก็ไม่เคยนึกกว่าจะมีโอกาส ดังนั้นจึงขอเรียนย้ำ ว่า เมื่อรัฐบาลนี้ได้มองเห็นแนวทางที่สามารถจะผลักดันสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อ ประชาชนได้ในรูปแบบของทวิสาธารณะเราจึงไม่ได้รั้งรอเลย เพราะฉะนั้นความจำเป็น ในการที่ต้องมีทวิที่เป็นทวิกลาง ทวีที่ไม่ถูกรอบงำโดยผู้มีอำนาจในแต่ละขณะไม่ว่า จะเป็นใคร เป็นสิ่งที่รัฐบาลนี้ประสงค์จะทำและมอบให้กับประชาชนคนไทยทั้งหมด ดิฉันมีตัวเลขว่าประเทศที่เขาพัฒนาแล้ว แล้วก็ร่ำรวยกว่าเราเยอะแยะเลย เขาให้ โอกาสประชาชนของเขาอย่างไร บีบีซีดิฉันก็ต้องลงทุนเดินทางไปด้วยตัวเอง เป็นประเทศ เดียวที่ดิฉันสามารถเดินทางได้ คือมีเวลาเท่านั้น อยากจะไปญี่ปุ่น อยากจะไปเกาหลี แต่ว่าด้วยการกิจของงานราชการดิฉันก็ต้องดึงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาอ่าน แล้วก็ ขอผลการศีกษาจากผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ดังนั้นดิฉันจึงขอบอกได้แต่เพียงว่าดิฉันมีข้อมูล โดยตรงก็เพราะจากบีบีซีที่ไปนั่งคุย ไปดูเขามา แต่ทางเอ็นเอชเคหรือว่าเคนาดา หรือ สหรัฐฯ อะไรต่าง ๆ หรือออสเตรเลียเป็นข้อมูลเป็นเซคคอนดารีซอร์ซ (Secondary source) ที่อ่านจากที่อื่น เฉพาะบีบีซี หรือเอ็นเอชเคก็ได้ เงินรายได้สนับสนุนของทีวีช่องนั้น คือบีบีซีก็ดี และเอ็นเอชเคก็ดี แท้จริงแล้วอยู่ในรูปแบบที่เรียกว่าเอียร์มาร์คแทกซ์ (Earmark tax) ทั้งสิ้น สิ่งที่เรากำลังทำในปัจจุบันนี้ก็เข้าอยู่ในข่ายของเอียร์มาร์คแทกซ์ เอียร์มาร์ค แปลว่าผูกเอาไว้ เป็นระบบในการกำหนดภาษีซึ่งเป็นรายได้กลางของแผ่นดิน เพื่อกิจกรรมบางอย่างเป็นการล่วงหน้า ดังนั้นทางบีบีซีเขาใช้ระบบในการที่มีกฎหมาย กำหนดให้ผู้ซื้อโทรทัศน์ มีเครื่องโทรทัศน์ก็ต้องจ่ายภาษี ภาษีเครื่องโทรทัศน์ของเขา มูลค่าที่บีบีซีเก็บได้ ณ ปัจจุบันนี้ ๒ แสนล้านบาท ก็ประมาณ ๒๐๐ บิลเลียนปอนด์

(Billion pound) ของเขา นอกจากนี้แล้วของทางเอ็นเอชเคก็ประมาณ ๖๓๐ บิลเลียนเยน (Billion yen) ซึ่งแปลงออกมาแล้วก็เป็ น อัตราคล้าย ๆ กัน คือประมาณ ๑.๖ แสนล้าน หรือ ถ้าเพื่อพิเศษไปเล็กน้อยจะประมาณ ๒ แสนล้านบาท ประเทศที่พัฒนาแล้วใช้เงินถึง ๒ แสนล้านบาท ในการบริหารจัดการโทรทัศน์สาธารณะ นี่เป็นคำตอบว่าทำไมเขาถึงฉลาดกว่าเราทำไมคนไทยเราจึงต้องมีโอกาสมากกว่านั้น ดังนั้นเงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทที่ทางรัฐบาลได้คิดว่าจะนำภาษีโดยตรงที่เก็บจากภาษีสรรพสามิตมาให้กับการบริหารจัดการสถานีโทรทัศน์สาธารณะนี้ จริง ๆ แล้วเลดูมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้ว น้อยนิดเหลือเกิน ถามว่าทำไมไม่เป็น ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๔,๐๐๐ ล้านบาท ดิฉันขอความ กรุณาให้แปรญัตติคะ ถ้าท่านจะกรุณาเมตตาแปรญัตติเพิ่มได้ แต่สิ่งที่ทางรัฐบาลได้กำหนด ๒,๐๐๐ ล้านบาทเกิดขึ้นมาจากการศึกษาเพื่อชี้แจงท่านว่ามีฐานในการศึกษาที่มาอย่างไร ----

- ๓๓/๑

ในตัวเลขที่มีการศึกษามาว่าต้นทุนในการจัดตั้งโทรทัศน์สาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ ถ้าเป็นต้นทุนก่อนเริ่มบริการ แปลว่า เริ่มต้นจากศูนย์ ยังไม่มีสถานีของตัวเอง ยังไม่มีอีควิปเมนต์ (Equipment) ของตัวเอง อุปกรณ์อะไรต่าง ๆ จะต้องใช้เงินไม่น้อยกว่า ๓,๔๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นการสำรวจเมื่อปีที่แล้ว ปัจจุบันอาจจะมากกว่านี้ได้ ดังนั้นต้นทุนในการดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์สาธารณะ สำหรับในกรณีรายการที่มีคุณภาพสูงในระดับที่ดีพอสมควรต้นทุนอยู่ในประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ก็เป็นที่มาว่าทำไมจึงเป็น ๒,๐๐๐ ล้านบาท วัตถุประสงค์ของสถานีนี้ดิฉันขอเรียนว่า เป็นสถานีของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ซึ่งกลไกต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายกัน ดิฉันขอเรียนย่อ ๆ ว่า เจตนารมณ์ในมาตราต่าง ๆ ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ มุ่งออกแบบที่จะให้สถานีนี้ปราศจากการครอบงำทางการเมืองและอำนาจทุน เพราะฉะนั้นในประเด็นว่ากลไกหรือหลักประกันในการรักษาความเป็นอิสระและทำให้มีอิสระกับสถานีนี้อยู่ตรงไหน

ประการแรกเลย คือ ใครมีเงินคนนั้นมีอำนาจ เพราะฉะนั้นเงินนี้เป็นเงินประชาชนตรง เหตุที่ต้องมีบทลงโทษที่คุณเล่าอาจจะรุนแรง ดิฉันขอเรียนว่า ในการเขียนบทลงโทษนั้น เราดูตัวอย่างมาจากกฎหมายอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษี ดังนั้นรูปแบบในการเขียนบทลงโทษในกรณีผู้ที่ต้องเก็บภาษีแล้วไม่ส่งให้ชนะคะ ไม่ได้เขียนขึ้นมาเป็นการเฉพาะใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่มีตัวอย่างอื่นมาก่อนแล้ว ดังนั้นเมื่อมีอิสระจากการเงิน คือไม่มีใครครอบงำ และก็เป็นหลักประกันในการเป็นอิสระข้อที่ ๑ อันที่ ๒ กลไกในการบริหารนั้น เราออกแบบเอาไว้อยู่ ๕ ประการ

ประการแรกเลยคณะกรรมการนโยบาย ซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปเรียบร้อยแล้วถึงเรื่องที่มาของคณะกรรมการ ดิฉันคิดว่าที่มาของคณะกรรมการนั้นเราได้คิดไตร่ตรองดูว่า การที่มอบเขาเรียกว่า มอบอำนาจให้กับผู้แทนของสื่อ สมาคมสื่อ สมาคมองค์กรต่าง ๆ ก็เหมือนหนึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนหรือกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ เข้ามาเลือกสรรกัน เมื่อเลือกสรรกันแล้วจะไม่มีมีการเปลี่ยนรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเลือกสรร จึงได้มีการกำหนดเอาไว้ว่า ให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อนั้นไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้เป็นคำตอบว่าอำนาจนั้นเป็นอำนาจของประชาชนซึ่งผ่านมาจากตัวแทนของสมาคมวิชาชีพ สมาคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสื่อ คณะกรรมการนโยบายนี้จะมี

หน้าที่ในการกำหนดนโยบายกลาง จากนั้นก็จะมียกข้ออีกคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการบริหาร ดิฉันขอเรียนตรงนี้ว่าเมื่อเราร่าง พ.ร.บ. นี้ ก่อนนำเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการบริหารที่วิสาขามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มาปรึกษาหารือกัน โดยความกังวลใจ จึงให้อำนาจแก่ผู้บริหารสถานีน้อยไป จึงผูกอำนาจเอาไว้กับ คณะกรรมการค่อนข้างมาก ตรงจุดนี้ก็เป็นจุดหนึ่งที่อาจจะถือเป็นจุดอ่อนนิดหนึ่ง แต่เราเอง กลับมองว่าเป็นจุดแข็ง เพราะเรามีความเคยชินกับการที่ให้อำนาจแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง มากเกินไปนะคะ

คณะกรรมการที่ ๓ คือคณะกรรมการที่เรียกว่า สภาผู้ชมและผู้ฟัง ที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านได้อธิบายว่า ๕๐ คนเพียงพอหรือ ถ้าจะให้สภานั้นเป็นสภาที่ อธิปไตยกันจนหาข้อยุติไม่ได้ เราจึงคิดว่าจำนวนที่เหมาะสมคืออะไร ในขั้นการยกร่าง เราคิดว่าจำนวน ๕๐ คน เหมาะสม เพราะอย่างบีบีซีจำนวนสภาผู้ฟังรู้สึกรวมจะเป็น ๔ - ๕ คนเองขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้เป็นสมาชิก ไม่ใช่จำนวน แต่เพียงอย่างเดียว -----

สภาผู้ฟังและผู้ชมนี้ก็จะยังจะถูกคนอำนาจด้วยอีกคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะอนุกรรมการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนจากประชาชน อันนี้หมายความว่า คณะที่ ๔ นี้เป็นคณะที่จะรับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน ต่อว่าโดยตรง เพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขหรือรับรู้ รับฟังว่าเสียงสะท้อนของประชาชนในแต่ละวัน หรือผู้ดูนี่คืออะไร ๔ คณะนี้ยังมีอีกส่วนหนึ่งคือส่วนที่ ๕ ก็คือกลไกในการตรวจสอบ ที่ท่านได้ถามว่า มีกลไกหลักประกันอย่างไร ในอันที่จะรักษาความเป็นอิสระขององค์กรนี้และความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีบทบัญญัติอยู่ในมาตรา ๔๙ แล้วก็มาตรา ๕๐ ที่จะต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ แล้วก็ประเมิน ๓๖๐ องศา เราจะต้องส่งผลการประเมินนี้ให้กับทาง ครม. สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และก็เปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย เมื่อตอนยกร่างเราคิดเหมือนกันในประเด็นที่ท่านได้พูดว่า ต้องกำหนดช่วงเวลาใหม่ บีบีซีนี้ไม่มีกำหนดเวลาตายตัว แต่บีบีซีจะมีการประเมินทั่วทั้งองค์กรเป็นระยะ ๆ บางครั้งบีบีซีบอกว่า เมื่อเกิดวิกฤติอะไรบางอย่างขึ้นมา คือวิกฤติเกี่ยวกับสถานี ประชาชนเรียกร้องให้ตรวจสอบหมดเลย หรือในบางครั้งบริหารดีมากเลย ก็เว้นช่วงเอาไว้ประมาณ ๕ ปีทีหนึ่ง หรือ ๑๐ ปีทีหนึ่ง จึงประเมินทั่วทั้งองค์กร บีบีซีเพิ่งผ่านกระบวนการประเมินทั่วทั้งองค์กรและก็ได้กำหนดชาร์เตอร์ (Charter) ใหม่ ที่เพิ่งประกาศใช้เร็ว ๆ นี้เอง แล้วก็ชาร์เตอร์นี้จะใช้เวลาประมาณ ๑๐ ปี ในการที่จะบริหารจัดการ ก็แปลว่า บีบีซีมีวงจรประมาณ ๑๐ ปี จึงจะประเมินใหญ่ แต่ไม่ได้จำกัดเอาไว้ว่าในช่วงเวลา ๑๐ ปีนั้น ถ้าเมื่อ ๓ ปี ๔ ปี ๕ ปี เกิดปัญหาอะไรขึ้นมาก็สามารถดำเนินได้นะคะ

ดิฉันขอตอบอีก ๒ – ๓ ประเด็นนะคะ เพื่อไม่เป็นการรบกวนเวลาของสภามากนัก หลายท่านถามว่าทำไมไม่เอาช่อง ๑๑ มาเป็นทีวีสาธารณะ ก็มีความคิดเหมือนกัน ดิฉันเองครั้งแรกเลยก็นึกเหมือนกัน เคยนึกมาเป็นเวลานานว่า ทีวีช่อง ๑๑ จะสามารถเป็นทีวีสาธารณะได้หรือไม่ แต่กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงของทีวีช่อง ๑๑ มาเป็นทีวีสาธารณะกระทบกับข้าราชการ ต้องมีการแปลงสภาพข้าราชการ เปลี่ยนบทบาทภารกิจ เพราะฉะนั้นความคิดนั้นมีเหมือนกัน แต่ว่าเมื่อเปรียบเทียบดูแล้วกับสถานีโทรทัศน์ยูเอชเอฟที่ทาง สเปน. ได้รับคืนมาจากการยกเลิกสัญญา กับบริษัทไอทีวีนั้นอะไรที่จะเร็วกว่ากัน มีประสิทธิภาพมากกว่ากัน ดังนั้นเราได้ใช้ความไตร่ตรองจุดนี้แล้ว เห็นว่านำสถานีโทรทัศน์ยูเอชเอฟมาจะเร็วกว่า สะดวกกว่า แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า

ทีวีช่อง ๑๑ วันหนึ่งอาจจะไม่จำเป็นต้องมี จริง ๆ แล้วในประเทศที่พัฒนาแล้ว
หลาย ๆ ประเทศยังต้องมีทีวีเป็นของรัฐอยู่ ซีแบนด์ (Sea band) หรือทีวีของรัฐ
หรือแม้แต่ของรัฐสภาก็จำเป็นต้องมีทีวีของรัฐสภาเหมือนกัน ดังนั้นในโอกาสข้างหน้า
เมื่อเราแก้ปัญหาในเรื่องของกฎหมายเกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่ได้หมดแล้วนี้
โอกาสที่ประเทศไทยจะมีทีวีในหลายรูปแบบ หลายช่อง ทั้งทีวีดาวเทียม ผ่านอินเทอร์เน็ต
แล้วก็ทีวีปกติจะมีอีกเป็นร้อย ๆ ช่องได้ ดังนั้นโอกาสในการที่จะคงให้ช่อง ๑๑ ยังเป็นทีวี
ของรัฐบาลต่อไปก็คงจะไม่ได้เสียหายแต่ประการใด

ในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องของคณะกรรมการต่าง ๆ ฉะนั้นคิดว่า
ในคณะกรรมการนั้นได้มีความหลากหลาย มีการถามเรื่องความหลากหลายของกรรมการ
ได้คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมไว้หรือไม่ อันนี้ก็เป็นที่มาว่าทำไมเราถึงมี
ตัวแทนจากกระทรวงวัฒนธรรม เข้าไปด้วย เรื่องของผู้พิการค้อยโอกาส เรามีกลไกใน
มาตรา ๑๐ ที่กำหนดเอาไว้ว่า จะต้องนำรายได้ไม่น้อยกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มาจัดสรรเอาไว้
สำหรับการส่งเสริมให้ผู้ที่เป็นผู้ผลิตรายการอิสระมาใช้ -----

- ๓๕/๑

นอกจากนี้แล้วก็มีประเด็นที่ดิฉันคิดว่าอาจจะตอบนะคะ ในเรื่องของกรรมการสรรหาตอบไปแล้ว แล้วก็ในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการแต่ละคณะ ๆ ได้ตอบไปหมดเรียบร้อยแล้ว ดิฉันกำลังจะทบทวนว่าดิฉันตอบครบถ้วนแล้วหรือยัง เรื่องสถานีวิทย์ใน พ.ร.บ. นี้เขียนเพื่อเอาไว้คะ เขียนเพื่อว่าสถานีนี้นั้นในโอกาสต่อไป อาจจะขออนุญาตที่มีบริการทางวิทย์ได้ด้วย แล้วก็เขียนเพื่อเอาไว้ด้วยว่าในกรณีที่จะเป็นทีวีประเภทอื่นต่อไปนะคะ เขียนเพื่อไว้ แต่ว่าในชั้นของการยกร่างนี้ ในเมื่อมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านแล้วจะพูดแต่เฉพาะการแปลงสภาพสถานีวิทย์โทรทัศน์ยูเอชเอฟนะคะ ซึ่งเป็นคลื่นที่ทาง สเปน. ได้รับกั้นมาจากการยึด การยกเลิกสัญญาสัมปทาน ดังนั้นจะเป็นทีวีช่องเดียว แล้วก็ทีวีนี้ก็จะถือเสมือนว่าเป็นทีวีใหม่ เริ่มต้นจากศูนย์ ดังนั้นสิ่งที่จะติดมากับทีวีนี้ในบทยุทธศาสตร์ คืออุปกรณ์นะคะ บุคลากรไม่ได้คิดมาเลย ดังนั้นในกระบวนการสรรหาที่มาของกรรมการทุกคณะ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของสถานีวิทย์ จะเริ่มต้นกระบวนการจากศูนย์ใหม่หมด จึงมีบทยุทธศาสตร์เอาไว้ประมาณ ๑๒๐ วัน ในบทบัญญัติข้างหลัง ดิฉันก็คิดว่าดิฉันได้ตอบครบทุกประเด็นเท่าที่ได้จดเอาไว้แล้วนะคะ ก็ขอขอบคุณท่านที่อภิปรายคะ ขอขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วจะครับ รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๐๗ ไม่เห็นด้วย ๒๑ นะครับ เป็นอันว่ารับหลักการนะครับ ต่อไปผมจะถามมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการ

LIRT

แห่งร่างพระราชบัญญัติการแพร่ภาพและกระจายเสียงสาธารณะ พ.ศ. ซึ่งคุณสมชาย
แสวงการ กับคณะ เป็นผู้เสนอหรือไม่ครับ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม เห็นด้วย
ผู้ใดไม่เห็นสมควรรับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เสร็จแล้วนะครับ
รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คะแนน)

- ๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๐๘
ไม่เห็นด้วย ๑๓ นะครับ เป็นอันว่ารับหลักการทั้ง ๒ ฉบับนะครับ คณะกรรมาธิการ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
เรียนท่านประธานฯ ค่ะ ขอดังคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๒ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญ ๒๒ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ๒๒ คนนะครับ
เป็นส่วนของรัฐบาล ๔ ครับ เชิญเสนอ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
เรียนท่านประธานฯ ค่ะ ทางคณะรัฐบาลขอเสนอชื่อดังต่อไปนี้

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
๒. นายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
๓. นายธรรมนิตย์ สุมนต์กุล
๔. นายพุทธิศัตย์ นามเดช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณชวนพิศครับ
ทางสมาชิกฯ สนช.

นางชวนพิศ ฉายเหมือนวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ทาง สนช.
ขอเสนอรายชื่ออีก ๑๘ คนค่ะ

๑. นางบัญญัติ ทศนิยะเวช
๒. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
๓. นายวรเดช อมรรพพิพัฒน์

๔. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๕. นายสมหมาย ปาริจัตต์
๖. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๗. นางเดือนใจ ดีเทศน์
๘. พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ
๙. นายสำราญ รอดเพชร

๑๐. นายสมชาย แสวงการ

๑๑. นายภัทร คำพิทักษ์

๑๒. นายอรรคพล สรสุชาติ

๑๓. นายชลิต แก้วจันดา

๑๔. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ (เป็นบุคคลภายนอก)

๑๕. นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี (เป็นบุคคลภายนอก)

๑๖. นายเถลิง สมทรัพย์ (เป็นบุคคลภายนอก)

๑๗. นางสาวพิรงรอง รามสูต (เป็นบุคคลภายนอก)

๑๘. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ (เป็นบุคคลภายนอก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ
มีผู้ใดเสนอชื่ออื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็น
กรรมาธิการนะครับ เชิญเลขาธิการ

LIRT

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพ
สาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. จำนวน ๒๒ ท่าน

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
๒. นายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
๓. นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล
๔. นายพุทธิศักดิ์ นามเดช
๕. นางบัญญัติ ทศนียะเวช
๖. ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก
๗. นายวรเดช อมรรพพิพัฒน์
๘. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๙. นายสมหมาย ปาจิณดัต
๑๐. นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๑. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๑๒. พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ
๑๓. นายสำราญ รอดเพชร
๑๔. นายสมชาย แสวงการ
๑๕. นายภัทรธำ คำพิทักษ์
๑๖. นายอรรถพล สรสุชาติ
๑๗. นายชลิต แก้วจันดา
๑๘. คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์
๑๙. นายชวรงค์ ลิมป์ปัทมปาณี
๒๐. นายเถลิง สมทรัพย์
๒๑. นางสาวพิรงรอง รามสูต และ
๒๒. นายต่อพงศ์ เสดานนท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติครับ
ท่านรัฐมนตรี

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
เรียนท่านประธานฯ ค่ะ ขออนุญาตให้มีการแปรญัตติตามข้อบังคับ ฯ ภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : แปรญัตติภายใน ๗ วัน
ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เลื่อนมตินะครับ
ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดเป็นหลักในการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ เชิญครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ทางคณะรัฐมนตรีขออนุญาตให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ใช้ร่างของรัฐมนตรี
เป็นหลัก เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
อรรถพล สรสุชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เนื่องจากร่างของรัฐบาลกับร่างของ
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีเนื้อหาในแนวทางที่ค่อนข้างแตกต่างกัน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในบทกำหนดโทษและบทเฉพาะกาลที่รัฐบาลเพิ่มขึ้นมาใหม่ ผมขอเสนอให้ใช้
ร่างของสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณวัลลภครับ
นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ
ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ความจริงผมก็สนใจร่างของสมาชิกฯ ครับ
แต่เนื่องจากว่าร่างสมาชิกฯ ไม่มีให้สวดงค์แม้แต่บาทเดียว ทีนี้ถ้าใช้ร่างรัฐบาลก็จะมีตัว
สวดงค์ที่ท่านได้ขอเอาไว้ ฉะนั้นผมคิดว่าอย่างไรเสียก็ต้องใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลัก
อันนี้ไม่ใช่เอาใจรัฐบาลนะครับ แต่เนื่องจากเหตุจำเป็นจริง ๆ ต้องใช้ มิฉะนั้นก็เกิดไม่ได้
แล้วที่เราโหวตไปให้ก็เพราะว่าเห็นว่ามีทางเป็นไปได้เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็ยืนยันว่า
ร่างรัฐบาลน่าจะสอดคล้อง ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีผู้ใดให้ความเห็น
เชิญคุณอรรถพลครับ

นายอรรถพล สรสุชาติ : ท่านประธานฯ ครับ อรรถพล สรสุชาติ
ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจครับ เนื่องจากเราลง
มติรับทั้ง ๒ ร่างไปแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องเงินไม่ใช่ปัญหา ร่างของรัฐบาลเองก็มี
แต่เรื่องของเรื่องก็คือว่า ท่านประธานฯ ถามว่าใช้ฉบับใดเป็นหลัก ก็คือถ้าเพื่อเราคิดว่า
ในหลักการของร่างสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครอบคลุมและมีส่วนที่เสนอเพิ่มเติม
ของรัฐบาลที่เป็นปัญหานี้ ก็ใช้ร่างของสมาชิกฯ ได้ ขณะนี้ปัญหาที่มีและสมาชิกฯ
หลายท่านอภิปราย ก็คือเรื่องเงินที่รัฐบาลเพิ่มมา นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือภาระที่รับมากับสถานีโทรทัศน์ไอทีวี เลยมีการผูกพัน
เกี่ยวพันตามบทเฉพาะกาลครับ ที่เราคิดว่าอาจจะปัญหาได้ ผมจึงเสนอว่าใช้ร่างของ
สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ก่อน แล้วก็ถ้าจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมในเรื่องของเงิน หรือเรื่องของ
การบริหารจัดการ ก็พิจารณาเพิ่มในขั้นกรรมาธิการได้ ไม่ได้เป็นปัญหา ไม่ได้แปลว่ารับร่าง
ของสมาชิกฯ แล้วจะไม่มีเงิน ไม่ใช่ครับ แต่ว่าเราอาจจะได้พิจารณาเรื่องเงินได้ดีกว่าที่
รัฐบาลเสนอมา ผมขอยืนยันและขอให้ใช้ร่างของสมาชิกฯ เป็นหลักครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : จะมีท่านผู้ได้รับรอง
ของคุณอรรถพลครับ

นายประพันธ์ คุณมี : ท่านประธานฯ ครับ ผม ประพันธ์ครับ ขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญเลยครับ

นายประพันธ์ คุณมี : คือผมจะขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนท่านอรรถพล
ครับ ว่าประเด็นอยู่ตรงยุติ อยู่ตรงว่าจะถือว่าร่างของผู้ใดเป็นหลัก เพราะฉะนั้นประเด็นว่า
จะถือว่าร่างของผู้ใดเป็นหลักอยู่ที่ดุลพินิจของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ที่จะพิจารณา
อย่างไร เมื่อทั้งรัฐบาลและสภานิติบัญญัติฯ เห็นชอบที่จะให้มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
นั้นก็แสดงว่ารัฐบาลก็พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเงิน และประเด็นที่จะพิจารณานี้ไม่ใช่
เรื่องการเงินนะครับ เดี่ยวจะสับสนว่าถ้ารับร่างของสมาชิกฯ แล้วจะไม่มีเงิน อันนี้เดี๋ยวจะ
เป็นความเข้าใจที่สับสนเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าทั้ง ๒ ร่างนี้อย่างไรเมื่อมีกฎหมาย
ประกาศบังคับใช้แล้วนี้ รัฐบาลมีหน้าที่จัดสรรเงินตามที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ จึงอภิปราย
สนับสนุนท่านอรรถพลเพื่อประกอบดุลพินิจของสมาชิกฯ เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอให้
เอาร่างของรัฐบาลเป็นหลักคุณอรรถพลเสนอให้เอาร่างของท่านสมาชิกฯ ของคุณสมชาย
เป็นหลัก ร่างของคุณอรรถพลมีผู้รับรองนะครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รับรองถูกต้องนะครับ
เชิญครับ

นายพรเพชร วิชิตชลชัย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
คือในประเด็นที่ว่าสมควรพิจารณาร่างของรัฐบาลหรือของสมาชิกฯ เป็นหลักนั้น เนื่องจาก

LIRT

มีผู้รับรองทั้ง ๒ ฝ่าย กระผมเห็นว่าอยากจะใคร่ขอกราบเรียนแสดงความเห็นเพื่อที่ท่านสมาชิกฯ จะได้พิจารณา คือกระผมเห็นว่าเมื่อตรวจดูร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับแล้ว ร่างกฎหมายของรัฐบาลนั้นครอบคลุมมีหลักการในหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งองค์กรนี้ขึ้นมา องค์กรกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่จะบริหารในเรื่องงบประมาณ การจัดหารายได้ บทกำหนดโทษต่าง ๆ ดังนั้นการที่รับร่างของรัฐบาลเป็นหลักไม่ได้หมายความว่า ร่างของสมาชิกฯ ซึ่งสภาแห่งนี้รับหลักการแล้วจะตกไปหรือว่าจะไม่นำมาพิจารณาเลย เพราะในคณะกรรมการนี้ จะต้องนำมาพิจารณาด้วยเสมอทุกมาตราร่างของสมาชิกฯ กระผมจึงเห็นว่าควรจะยึดร่างของรัฐบาลเป็นหลัก แล้วก็พิจารณาร่างของสมาชิกฯ ไปด้วย ถ้าไปพิจารณาร่างของสมาชิกฯ เป็นหลัก ซึ่งกระผมตรวจดูแล้วมาตราก็น้อยกว่า หลักการหลายอย่างก็น้อยกว่าจะทำให้เกิดปัญหาในชั้นกรรมการและในชั้นปฏิบัติมากกว่าครับ ขอบพระคุณครับ

- ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ร่างที่ผ่านเข้ามาสู่สภา ผมว่าจะเป็นที่เราเข้าใจว่าเรา
ร่างหลักการทั้ง ๒ ฉบับ ที่นี้วิธีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ร่างพระราชบัญญัติ
ใดที่ทำงานมาเป็นระบบต่อเนื่องกันนี้น่าจะเป็นร่างที่สมบูรณ์และทำให้เราสามารถพิจารณา
ได้ง่าย ในประเด็นที่ท่านผู้พิพากษาพรเพชรพูด ที่เกี่ยวกับการเงินถ้าท่านประธานฯ พิจารณา
หมวดที่เกี่ยวกับการเงินนี่เป็นการวางระบบการเงินที่ทำให้เรามองอะไรได้ง่ายขึ้น มองไป
ไกลถึงว่าเราควรเห็นด้วยหรือไม่เข้าไปว่า หลังจากใช้เวลาหนึ่งแล้วรัฐจะขอเพิ่มอีกก็
เปอร์เซ็นต์ มันก็สามารถจะตัดทอนตรงนั้นได้อีกด้วยเข้าไปจะนั่นผมคิดว่านี่เป็นประเด็นที่
ร่างรัฐบาลนี้มีความจำเป็นต้องเข้าศึกษาระบบ มันทำให้เราทำงานได้ง่ายขึ้น ขอบคุณท่าน
ประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้
นะครับว่า ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นว่าสมควรรับร่างที่รัฐบาลเสนอเป็นหลักให้กดปุ่ม เห็นด้วย
นะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ต้องการให้รับร่างที่ท่านสมาชิกฯ เสนอเป็นหลักให้กดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย นะครับ เข้าใจนะครับ เชิญลงคะแนน เสร็จแล้วนะครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน
นะครับ เป็นอันใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา ก็เป็นอันจบการพิจารณา
เรื่องด่วนนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
 กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มายังสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐
 ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ตามรายละเอียดที่ได้แจกจ่ายให้ท่านสมาชิกฯ แล้ว ขอเชิญ
 ท่านรัฐมนตรีแถลงเหตุผลและหลักการครับ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 กราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม
 นายธีระ สุตะบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจาก
 คณะรัฐมนตรีให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ.
 เพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้พิจารณาครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีเป้าหมายหลัก
 ในการที่จะเปิดโอกาสให้เกษตรกรและผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตรได้มีส่วนร่วมในการ
 เสนอแนะ ในการให้ความคิดเห็นในเรื่องของยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนากฎหมาย
 ของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้แผนและการพัฒนากฎหมายสอดคล้องกับศักยภาพและ
 ความต้องการของประเทศอย่างแท้จริง ได้กำหนดองค์ประกอบของสภาไว้แบ่งเป็น
 ๓ ส่วนหลักนะครับ ส่วนที่ ๑ นี้เป็นส่วนของผู้แทนเกษตรกรไม่เกิน ๒๐ ท่าน ผู้แทนจาก
 ผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตรและสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ๕ ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน
 ๘ ท่าน สำหรับส่วนราชการก็มีผู้แทน ๒๒ ท่าน ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงจาก
 กระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและอธิบดี และผู้แทนจากหน่วยราชการต่าง ๆ เช่น ผู้อำนวยการ
 สำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้
 ก็ได้กำหนดให้หรืออาจจะมีสภาการเกษตรของจังหวัดซึ่งทำหน้าที่ในการที่จะพิจารณา
 ในเรื่องของแผนการเกษตรของจังหวัด โดยมีองค์ประกอบของสมาชิกเป็น ๓ ส่วนหลัก---

คือ ๑. ผู้แทนเกษตรกร ๒. ผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตรและผู้ทรงคุณวุฒิ ๓. ผู้แทนจาก
 ภาคราชการ กลุ่มละ ๑๐ ท่าน เป็น ๓๐ ท่าน เมื่อสักครู่นี้ผมลืมเรียนไปนิดหนึ่งนะครับ
 องค์ประกอบของสภาเกษตรกรหลักก็จะมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธาน
 และมีสมาชิกทั้งหมด ๖๐ ท่าน ใน พ.ร.บ. นี้กำหนดให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 สำนักงานธุรการของสภาการเกษตร ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรนี้เรียกว่า
 หน่วยสมองของกระทรวงเกษตรฯ อยู่แล้ว และเป็นหน่วยที่ดูแลในเรื่องของยุทธศาสตร์
 และแผนการเกษตรของประเทศโดยรวม ส่วนสภาเกษตรกรจังหวัดนั้นก็กำหนดให้สำนักงาน
 เกษตรและสหกรณ์จังหวัดซึ่งเป็นผู้ประสานงานแผนการเกษตรของแต่ละจังหวัดเป็น
 สำนักงานเลขานุการ ฉะนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็หวังว่าจะเป็นพระราชบัญญัติที่ทำให้เกิดการ
 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการในภาคเกษตรและ
 เกษตรกรโดยตรงได้มีโอกาสที่จะร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วก็จะทำให้แผนพัฒนา
 การเกษตรของประเทศมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
 อย่างแท้จริงครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช
 รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
 ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านวัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าไปแล้วรับหลักการด้วยความไม่สบายใจ ขออนุญาต แต่อย่างไร
 ก็รับหลักการนะครับ เหตุที่ไม่สบายใจเพราะว่าผมมีโอกาสตามติดกฎหมายฉบับนี้มา
 ๒ – ๓ ยุคแล้วครับ ร่างของกฎหมายฉบับนี้แต่เดิมเป็นร่างที่ฝ่ายเกษตรกรเขารวมตัวกัน
 ยกร่างกฎหมายเข้ามาสู่การพิจารณาของสภา ๕๐,๐๐๐ ชื่อครับ ไม่ใช่ชื่อเล็ก ๆ น้อย ๆ
 แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะหาได้ง่าย ๆ ถ้าท่านประธานฯ นั่งดูท่านคงทราบว่าเมื่อมีใครเข้าชื่อมาถึง
 สภานี้ สภาจะใช้เจ้าหน้าที่จำนวนมากเลยตรวจสอบแต่ละรายชื่อ แล้วก็ดูว่าบัตรที่ยื่นมา
 ตรงกันหรือไม่ ตรวจสอบแล้วียบเลยนะครับ เพราะกลัวการแอบอ้างชื่อ ฉะนั้น ๕๐,๐๐๐ ชื่อ

ศักดิ์สิทธิ์นะครับ เป็นรายชื่อที่ศักดิ์สิทธิ์ที่มาจากความคาดหวังของเกษตรกรที่เขาอยากจะเห็นกฎหมายที่เป็นของเขา แล้วก็ยังเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรของประเทศไทย อันนี้ก็ขับเคลื่อนไปเรื่อย ๆ ไม่ได้เข้าสภาสักที ก็ขอบคุณนะครับที่เข้าสภานี้ แต่กลับกลายเป็นสภาเกษตรราชการ หรือถ้าพูดก็คือสภาราชการการเกษตรนั่นละครับ ก็คือขโมยความคิดเขานั่นละครับมาเขียนใหม่ ซึ่งอันนี้ผมได้ทิ้งไปครั้งหนึ่งแล้วนะครับ การไปเปลี่ยนรากความคิดแบบนี้ผมคิดว่า พูดด้วยความรู้สึกตัวเองนะครับ นอกจากจะเป็นการดูแคลนรายชื่อ ๕๐,๐๐๐ ชื่อของคนที่เขาพยายามเข้าชื่อร่างกฎหมายมาแล้ว นัยก็ยังเป็นการดูหมิ่นความคิดขององค์กรภาคเกษตรกรด้วยซ้ำไป กระผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีไม่ได้มีเจตนาะครับ เพียงแต่ว่าพอเปลี่ยนรูปแบบทำให้ความเป็นมาเป็นไปของมันนี่คลายเส้นหล่งมากจนแทบไม่เหลืออะไร ไม่ต้องมีกฎหมายฉบับนี้ก็ไ้ครับ แต่ผมก็ยังหวังครับว่าเมื่อมีกฎหมายฉบับนี้เข้าไป เราจะมี การแปรญัตติพื้นจิตวิญญาณของเกษตรกรเขากลับคืนมาได้ ผมเกริ่นนำขณะนี้เพื่อต้องการจะพูด ๒ – ๓ ประเด็นครับท่านประธานฯ ก็คือรากเดิมของกฎหมายฉบับนี้เขามุ่งหวัง ๓ ข้อครับ ข้อที่ ๑ ก็คือมุ่งหวังให้เกษตรกรเป็นผู้แทนในกฎหมายนี้จริง ๆ เขาจึงบัญญัติว่ามาจากจังหวัดละคนที่เป็นเกษตรกรจริง ๆ แต่ท่านหักลบกลบหนืออย่างไรไม่รู้หรือครับเหลือ ๒๐ คน หายไปตั้ง ๕๐ กว่าคน เอาเขาไปทิ้งไว้ที่ไหนก็ไม่ว่าละครับ เหลือ ๒๐ คน ราชการโผล่มา ๒๓ คน ผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ คน ก็คงไม่หนีรัฐบาลที่จะเลือกเอาคนที่พอจะคุยกันได้เข้ามา ผู้นำเกษตรกร ๘ คน ก็ยังถือว่าเป็นเกษตรกรได้บ้าง สัดส่วนเอียงกระเท่เร่นะครับ ตรงนี้ขอถามท่านรัฐมนตรีเลยนะครับ ผมจะแปรญัตติขอเป็นจังหวัดละคนนี่ท่านจะขัดใจหรือไม่ นี่เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ กลับมาสู่ความเป็นมาแต่เดิมที่ทำให้เขามีโอกาสเข้ามาทำเวทีอันนี้

ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านประธานฯ ครับ แต่ร่างเดิมเกษตรกรเขาเจ็บซ้ำครับ จากนโยบายของรัฐหลาย ๆ ยุคสมัยที่ผ่านมา ไปเที่ยวหลอกเขาให้ทำโน่นทำนี่ ทำโน่นทำนี่ แล้วก็เป็นอย่างนี้นี่มากมาย ผมยกตัวอย่างโคล้านตัวก็ได้ ที่ท่านพูดเรื่องงบประมาณ ธรรมดาจะตัดอะไรพวกนี้นะครับ เห็นว่าอยากจะทำอะไรก็หลอกให้เขาทำ แล้วเขาก็เง้ง ๆ แล้วก็เป็นอย่างนี้ แล้วเขาก็มาประท้วงหน้าทำเนียบฯ ขอให้ปลดหนี้ ก็มาจากนโยบายรัฐบาลนี้แหละครับ ไม่ใช่รัฐบาลสมัยนี้นะครับ นโยบายของรัฐบาลที่ผ่าน ๆ มาไปเที่ยวหลอกให้เขาทำโน่นทำนี่ ทำโน่นทำนี่ แล้วเขาก็เชื่อ เพราะรัฐบาลเหมือนพ่อ ราชการเหมือนแม่ ประชาชนก็เปรียบเหมือนลูก เขาจึงบอกว่าสภาเกษตรฯ ที่มาควรจะมาจากเขาคิดครับว่า ควรจะส่งเสริมอะไรเขา ไม่ใช่ท่านไปคิดให้เขา ให้เขาคิดเองบ้างได้ไหม ประเด็นนี้หายไปครับ ไม่มี ประเด็นการกำหนดผลผลิตตัวเองจะให้มีที่ไหน ๆ

ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ เกษตรกรเขารู้ว่าเขตพื้นที่การเกษตร ที่ไหนควรจะทำอะไรที่จะเป็นประโยชน์ ตรงนี้ก็หายไป ท่านมาเขียนครับ ท่านมาเขียนสิ่งที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๑ ครับ อำนาจหน้าที่ (๑) (๒) (๓) เสนอแนะ ๆ เรารู้ครับ อยู่ในสภาแห่งนี้เสนอแนะท่านไม่ทำก็ได้ พอเราเขียนกฎหมายเราก็มีการเสนอแนะ มีข้อเสนอแนะต่อท้ายพระราชบัญญัติส่งไปยังรัฐบาล นี่ขนาดสภาเสนอแนะครับ รัฐบาลก็เอาเข้าคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีรับทราบ ส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณา ปรากฏเป็นอย่างไรครับ เหมือนเดิม นี่ขนาดสภาอันตรงเกียรติเสนอแนะครับ ก็ยังหายไปในกลุ่มเมฆ แล้วสภาเกษตรกรซึ่งจะมาเป็นราชการจะมีน้ำยาอะไรในการเสนอแนะ แล้วจะมีมันดั่งข้างแบบนั้นได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมว่าอันนี้ถ้าไม่แปรฯ กันให้ดีกว่า ท่านรัฐมนตรีไม่รับให้ดีกว่ามีกฎหมายฉบับนี้ดีกว่า เพราะฉะนั้นขออนุญาตท่านรัฐมนตรีว่าถ้าผมจะแปรฯ เข้าไปเป็นผู้แทนเกษตรกรครบทุกจังหวัด ท่านจะขัดข้องหรือไม่ ประการที่ ๒ ผมจะใส่อำนาจหน้าที่เดิมที่เขาเคยมีสิทธิในการกำหนดเรื่องผลผลิต กำหนดเขตพื้นที่การเกษตรเข้าไป ท่านจะขัดข้องหรือไม่ ช่วยตอบผมด้วยนะครับ ผมจะได้ไหวตถูก ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ดวงกะ

นายตวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ตวง
อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่ผมต้องขอประทาน
อนุญาตจะกราบเรียนท่านประธานฯ ต่อไปนี้ ความจริงร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกร
แห่งชาติฉบับนี้ชื่อเพราะ หลักการดี อยู่ในกระแส แต่ว่าพอเปิดเข้าไปดูเนื้อในเพี้ยนไปหมด
ความจริงถ้าท่านย้อนกลับไปดูในมาตรา ๔ มาตรา ๑๑ ไม่ว่าจะเป็นสภาในระดับจังหวัด
หรือสภาในระดับชาติก็ตาม จะพบว่าสิ่งที่จะต้องเป็นจิตวิญญาณของกฎหมายฉบับนี้
ที่เป็นเจตนารมณ์เดิมนั้นหายไป ผมคงไม่ต้องย้อนกลับไปบอกว่าแท้จริงเจตนารมณ์ของ
เกษตรกรที่ได้เรียกร้องให้มีสภาเกษตรกรแห่งชาตินั้นเพราะเหตุใด แต่ผมจะชี้ให้
ท่านประธานฯ ได้เห็นว่า สิ่งที่เพี้ยนไปจากหลักการและเจตนารมณ์อันสำคัญแทบจะ
ไม่เหลือรื้อรอยของความเป็นสภาเกษตรกรนั้น ถ้าท่านประธานฯ ไปดูในมาตรา ๔
ท่านประธานฯ จะเห็นได้ชัดเจนว่าแทบจะไม่เหลือเลย ยิ่งเจ็บช้ำน้ำใจถ้าผมเป็นเกษตรกร
ในฐานะที่ถูกพันคลุกคลีกับชาวบ้านมา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๑ ถ้าเป็นสภา
ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องทำอะไรเลย ไม่ได้มีอำนาจ ไม่ได้มีความคิดที่จะต้องไปมีพลังต่อ
การเปลี่ยนแปลงในสภาเกษตรกรได้เลย หนักกว่านั้นไปดูมาตรา ๑๔ ท่านประธานฯ ครับ
สภาเกษตรกรจังหวัดแทบจะเรียกได้ว่าเกษตรกรถ้ามีอัตราสัดส่วนเท่าเทียมกันระหว่าง
ข้าราชการ ระหว่างผู้ประกอบการอาชีพด้านธุรกิจ ด้านการเกษตรก็ไม่ต้องพูดถึงเลย
ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมตัวอย่างขึ้นมาให้ท่านประธานฯ ได้เห็นเพื่อที่จะบอกว่า
บทเรียนที่เริ่มต้นด้วยเหตุผลและหลักการอันงดงามอย่างนี้สำหรับเกษตรกรนั้น
มีมากมาย ท่านประธานฯ จำกองทุนฟื้นฟูฯ ได้ไหมครับ บนหลักการเดียวกันนี้แหละครับว่า
กองทุนฟื้นฟูฯ ขอดึงกองทุนขึ้นมาคล้ายกับกองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงินเมื่อปี ๒๕๔๐
ที่ล้มลงไป -----

วันนี้กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงินได้แก้ไขปัญหให้กับระบบธุรกิจเรียบร้อยแล้ว และวันนี้ธุรกิจก็จะล้มลงในรอบ ๒ แล้ว แต่กองทุนฟื้นฟูเกษตรกรที่อาศัยหลักการเดียวกันเพื่อกอบกู้ฟื้นฟูสถาบันของเกษตรกรนั้นกลับยังไม่ไปถึงไหนเลยครับท่านประธานฯ ครับ ตัวองค์กรก็ยังไม่สามารถที่จะก้าวขึ้นไปข้างหน้าได้เลย หัวใจสำคัญที่เป็นปัญหาคือ อันเดียวกับร่างกฎหมายฉบับนี้ คือ ๑. กลไกที่เป็นคณะกรรมการท่านประธานฯ ครับ ๒. อำนาจหน้าที่ของสภาที่พูดถึง ๓. เปิดช่องให้กลไกทางการเมืองเข้ามาแทรกแซงได้อย่างมากเลยทีเดียว ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรมการ คือ หลักการนี้ผมเห็นด้วย ไปยังกรมการว่า ถ้าทำไม่ดีสภาพแห่งนี้จะกลายเป็นสภาพอับตันทางการเมืองโดยอัตโนมัติ ท่านประธานฯ ไปดูรายชื่อดี ๆ ครับ มีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ เวลาเขียนในทฤษฎีสวยหรู นอกจากนี้ผมมีข้อสังเกตตอนท้ายว่า ถ้าท่านประธานฯ ย้อนไปดูสภาพลักษณะอย่างนี้ของประเทศไทยที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นสภาพอื่นใดก็ตามจะพบว่ามีจุดอ่อนอันสำคัญยิ่ง ไม่สามารถจะมาพัฒนาวิชาชีพของตัวเองได้อย่างที่ตั้งใจ ไม่ว่าจะเป็นสภาพการศึกษาแห่งชาติก็ตาม หรือสภาพอื่นก็ตาม แพทย์สภา สภานายความ สภายาบาล หรือสภาพอื่นก็ตาม สภาพเหล่านั้นแตกต่างสภาพของเกษตรกรนะครับ เพราะคนที่อยู่ในวิชาชีพเขาได้รับการยกระดับและพัฒนาขึ้นมาเท่าเทียมกับกรรมการโดยตำแหน่งไปแล้ว ข้อสังเกตของผมจึงขอกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการได้โปรดพิจารณาด้วยว่า ได้กรุณานำจิตวิญญาณของความเป็นร่างสภาพเกษตรกรฉบับเดิมกลับคืนมาจนถึงจะเป็นความหวังในการที่จะพัฒนาเกษตรกรไทยให้ขึ้นทัดเทียมกับอาชีพอื่น ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ชนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวัฒนาค่ะ

นายวัฒนา สวรรยาธิปิติ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยาธิปิติ ครับ โดยเหตุผลก็คงเห็นด้วยนะครับที่จะให้มีเกษตรกรมามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย นโยบาย อะไรต่าง ๆ เพราะก่อนหน้านี้เราเป็นรัฐกำหนดทั้งหมดนะครับ ซึ่งก็ผิดบ้าง ถูกบ้าง ส่วนใหญ่ก็มักจะผิดจนกระทั่งชาวบ้านหรือเกษตรกรเขาบอกว่าอย่างไรครับ เขาบอกว่าถ้าเพื่อรัฐบอกให้ปลูกอะไร แล้วก็อย่าไปปลูกนะครับ ปลูกแล้วจะเจ๊ง แต่ถ้าเพื่อบอกว่าอย่าปลูก เขาก็จะปลูกกันเลย แล้วก็จะรวนนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่พูดกันติดปาก

กันมานานนะครับ แต่โดยเนื้อหาโดยหลักการก็เห็นด้วยนะครับ แต่ก็คงเห็นคล้าย ๆ กับอีก ๒ ท่านที่อภิปรายมาแล้วก็คือ กลัวจะกลายเป็นสภาวิชาการเกษตรไปนะครับ ไม่ใช่สภาเกษตรกร เพราะว่าองค์ประกอบนับดูแล้วเท่า ๆ กันนะครับ ก็อยากจะให้มีส่วนของเกษตรกรให้มากขึ้น เดี่ยวผมจะบอกว่ามาอย่างไรนะครับ ตรงภาครัฐก็มี ๒๔ คน แล้วก็มีตัวแทนชมรมสมาคมต่าง ๆ ๕ คน มีตัวเกษตรกรจริง ๆ ๒๐ คน แล้วก็ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๘ คน ตรงผู้ทรงคุณวุฒินี้ก็คงจะมาจากส่วนราชการเป็นส่วนหนึ่ง แต่ผมก็อยากจะให้ข้อเสนอแนะไว้ตรงนี้ว่า อย่างน้อย ๆ ก็เอาอาจารย์มหาวิทยาลัยที่เขาสอนเกษตรสัก ๓ คนนะครับ ๓ แห่ง แล้วที่ไม่ควรจะมีก็คือ ผู้ประกอบการรายใหญ่ของประเทศนะครับ จะเอามาก็คงได้แล้วแต่ เพราะอันนี้ก็คือส่วนชี้นำที่สำคัญที่สุด เขาประกอบธุรกิจเกษตรโดยไม่ได้ดูนโยบายของรัฐบาลเลยเขาทำของเขาเองร่ำรวยกันมหาศาลนะครับ แล้วเขาก็จะเป็นตัวชี้นำที่สำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเขามีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นให้อะไรต่าง ๆ ก็จะเป็นเรื่องที่ดีมากนะครับ อันนั้นก็ประเด็นที่ ๑ ที่อยากจะพูดถึง

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คงมาอยู่ในมาตรา ๑๑ ซึ่งก็มีท่านอภิปรายไปแล้วนะครับ ก็คือสถานีดู ๆ แล้วก็ยังมีแต่เสนอแนะ ๆ ก็เลยไม่รู้ว่าจะทำอะไรได้นะครับ ก็อย่างที่ว่าจะไม่ต้องมีก็ได้หรือถามผม ผมก็เสนอแนะได้นะครับ แต่ว่าจะไปทำหรือเปล่า อันนี้ก็อีกเรื่องหนึ่งคงจะต้องมีตรงไหนที่เขียนไว้ให้ชัดเจน ไม่ใช่เสนอแนะอย่างเดียวนะครับ สามารถที่จะควบคุมดูแลหรือว่าให้ปฏิบัติตามมติหรือว่าตามข้อคิดเห็นหรือว่าตามนโยบายที่ได้ร่วมหารือกันไว้นะครับ ถ้าเพียงอย่างนี้ละก็คงจะไม่มีคามหมายอะไรเท่าไร และที่สำคัญคือ รัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งผลอ ๆ เอาตรงนี้เป็นฐานเสียงสบายเลยนะครับ เพราะว่าสามารถที่จะกำหนดอะไรก็ได้ จะทำตามเสนอแนะหรือไม่ทำก็ได้

ส่วนประเด็นที่ ๓ คือมาตรา ๑๓ ซึ่งในนี้เขียนว่า อาจจัดตั้งสภาการเกษตร จังหวัด อันนี้ผมว่าไม่ต้องอาจจัด ตั้งมาเลย เพราะว่าเป็นคือกุญแจที่สำคัญที่สุดที่จะชี้ความสำเร็จของสภานี้ เพราะคงไม่มีใครรู้ดีเท่ากับคนในพื้นที่คนที่เขาทำจริง ๆ เขาจะรู้ปัญหา เขาจะรู้อะไรต่าง ๆ มากมายกายกอง ก็ตั้งเขาขึ้นมาเลยเป็นจังหวัดละ ๑ สภา แต่ก็อย่าให้มีข้าราชการเยอะเช่นเดียวกัน เดียวก็จะเกิดปัญหาเหมือนกับส่วนกลาง ก็พยายามให้เกษตรกรจริง ๆ มีส่วนร่วมหรือว่ามีสัดส่วนให้มากกว่าเพื่อที่จะได้รู้ปัญหามากที่สุด และจะได้แก้ปัญหาได้ตรงจุดมากที่สุด ยกตัวอย่างง่าย ๆ น้ำท่วมไม่มีใครรู้ดีกว่าชาวบ้านเขา เราเป็นส่วนกลางเราก็เอาเงิน ไปให้ เราก็ไม่รู้ตรงหรือเปล่าก็ไม่ทราบ แต่เขาจะรู้เอง ผมว่าเป็นกุญแจที่สำคัญที่สุดเลย แล้วเอาพวกนี้มากันจังหวัดละ ๑ คน มารวมกันเป็นสภา ส่วนกลางจะเป็นประเภทที่ ๕ หรือเป็นอะไรก็ได้แล้วแต่ ตัวนี้จะเป็นตัวถ่วงสภาวิชาการเกษตร ให้กลายเป็นสภาเกษตรที่แท้จริง แล้วเราก็จะได้ข้อคิดเห็นได้นโยบาย ได้เป้าหมายอะไรต่าง ๆ ที่ชัดเจนยิ่งมากขึ้น ผมก็ขอเสนอไว้ ๓ ประเด็น ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านดอกเตอร์โคทม นายโคทม อารียา : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายโคทม อารียา เช่นเดียวกับท่านสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความงดงามที่ข้อแต่ในเนื้อหาแปลงเปลี่ยนไปจากเดิมที่มีการนำเสนอกันมาก่อนข้างจะยาวนาน ผมจำได้ว่าครั้งหนึ่งท่านปลัดฯ ปิติพงศ์ ท่านยังเป็นเลขาธิการ ยังไม่ได้เป็นปลัดฯ ประมาณสัก ๑๐ กว่าปีที่แล้วมา ผมได้มีส่วนช่วยท่านศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสภาการเกษตรเอาไว้ ท่านประธานฯ ครับ

ประการแรก จำเป็นจะต้องจำแนกระหว่างสภาการเกษตรฯ กับสภาเกษตรกร ถ้าเป็นสภาเกษตรกรองค์ประกอบหลักก็คือเกษตรกร แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของสภาการเกษตรฯ อาจจะไม่เหมือนกับสภาอุตสาหกรรม เพราะสภาอุตสาหกรรมองค์ประกอบหลักก็ยังเป็นนักอุตสาหกรรม แต่เวลามาพูดถึงสภาเกษตรกรเราก็อยากจะให้มีลักษณะความร่วมมือหลายฝ่ายไม่ใช่มีแต่เฉพาะเกษตรกร แต่ขณะเดียวกันคำว่า ร่วมมือหลายฝ่ายไม่ได้หมายความว่าเกษตรกรจะเป็นเสียงข้างน้อยเด็ดขาดนะครับ เกษตรกรน่าจะมีสัดส่วน

อยู่ในสภาการเกษตรจังหวัดหรือสภาการเกษตรแห่งชาติในสัดส่วนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งผมคิดว่าควรจะอยู่ประมาณ ๔๐ – ๔๕ เปอร์เซ็นต์ นี่คือพูดในหลักกว้าง ๆ องค์ประกอบ ที่ ๒ ที่จะร่วมเป็นภาคีในสภาการเกษตรฯ ซึ่งผมเห็นว่ามีความสำคัญเป็นลำดับที่ ๒ ก็คือ สมาชิกที่จะมาจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตร ขอบเขตงานโทษ ผู้ประกอบธุรกิจการเกษตร เพราะว่าผู้ประกอบธุรกิจการเกษตรสามารถช่วยเหลือให้สินค้าการเกษตรผลิตออกมาแล้ว จำหน่ายได้ เอาไปแปรรูปทำให้เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ย่อมพึ่งพาซึ่งกันและกัน อย่างมากระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบธุรกิจการเกษตร ซึ่งสัดส่วนจะลดลงไปประมาณ ครึ่งหนึ่งก็ได้ของเกษตรกร แล้วที่เหลือถ้าต้องการผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการที่ดีหรือ ราชการที่ดีเป็นแค่ผู้ที่จะคอยกำกับดูแลว่า การประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ถูกต้องตามหลัก วิชาการน่าจะก้าวหน้าสืบไปได้ หรือสอดคล้องกับแนวนโยบายต่าง ๆ ของราชการ ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นแรกคือองค์ประกอบ

- ๔๓/๑

ประเด็นที่ ๒ คืออำนาจหน้าที่ ถ้าอำนาจหน้าที่เป็นเพียงแค่เสนอแนะต่อรัฐมนตรี กระผมเข้าใจว่ายิ่งชัดเจนใหญ่ว่าเอาข้าราชการไปอยู่ตรงนั้นมาก ๆ ก็คงไม่มีประโยชน์หรอกครับ เพราะว่าข้าราชการก็มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามนโยบายของรัฐมนตรีหรือตามบัญชาของรัฐมนตรีอยู่แล้ว หรือถ้าจะมีระบบการสื่อสารภายในของกระทรวงให้ข้าราชการสามารถสื่อสารความเห็นถึงรัฐมนตรีเป็นการสื่อสาร ๒ ทางก็น่าจะดีอยู่แล้วครับ เพราะนั่นก็ย้ำว่าถ้าหน้าที่เป็นในแง่ของการเสนอแนะยังไม่จำเป็นต้องมีข้าราชการเป็นจำนวนมากแต่ประการใด แต่ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าบางเรื่องแม้จะเป็นเรื่องของการเสนอแนะก็ไม่ต้องมีอำนาจเด็ดขาด แต่จำเป็นจะต้องมีการระบุไว้หรือไม่ว่าเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การที่เราจะกำหนดเขตพื้นที่ใดเหมาะสมกับการเพาะปลูกพืชชนิดใดเป็นต้น หรือจะมีมาตรการส่งเสริม ซึ่งที่ผ่านมาก็มีหลายมาตรการส่งเสริมแล้ว ปรากฏว่าไม่ส่งเสริมจริง คือราชการส่งเสริมแล้วราษฎรเดือดร้อนก็เคยปรากฏ เพราะฉะนั้นบางเรื่องน่าจะต้องเขียนไว้ว่า จำเป็นจะต้องนำแผนงานหรือมาตรการต่าง ๆ มาผ่านหรือมารับฟังความคิดเห็นของสภาการเกษตรแห่งชาติก่อนที่จะไปดำเนินการกำหนดเป็นนโยบายหรือมาตรการ ๒. ถ้าจะจำกัดหน้าที่ไว้แต่เพียงเรื่องของการเสนอแนะ ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่ว่ามีเมื่อมีข้อเสนอแนะไปแล้ว ฝ่ายที่รับข้อเสนอจะต้องสามารถอธิบายได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะด้วยเหตุผลใด และฝ่ายที่เสนอแนะน่าจะมีช่องทางที่จะติดตามดูว่าข้อเสนอแนะของตนนั้นได้นำไปปฏิบัติหรือไม่เพียงใด สิ่งเหล่านี้แม้เพียงแค่ข้อเสนอแนะผมก็คิดว่าที่เขียนไว้นี้ค่อนข้างจะน้อยมากนะครับ น่าจะต้องมีการพิจารณาปรับปรุง หรืออาจจะมีการเพิ่มอำนาจหน้าที่บางประการเพิ่มเติมอีกตามที่เป็นเจตนาของหลาย ๆ ฝ่ายที่เคยยกอ้าง แล้วก็นำร่างมาเสนอเข้าชื้อกัน เพื่อให้เกิดสภาการเกษตรในอดีตที่ผ่านมาแล้วท่านประธานฯ ครับ ถ้าดูตามนี้แล้ว กระผมเห็นว่าอยากจะขอความกรุณาท่านประธานฯ ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ขอความกรุณาว่าร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติฉบับนี้ อยากจะให้เปิดให้มีการแปรญัตติได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในเรื่องขององค์ประกอบและขอบเขตหน้าที่ ตามที่สมาชิกฯ ที่อภิปรายมาแล้วเกือบทุกคนได้เรียนเสนอไว้ แล้วถ้าเป็นไปได้ในกระบวนการตรงนี้ หยิบร่างที่เกษตรกรที่ได้มีการเข้าชื้อกันหรือนักวิชาการที่ได้ศึกษาเรื่องนี้ตลอดเวลา ผมคิดว่าประมาณ ๒๐ ปี ถ้าจำไม่ผิด ที่เรารู้เรื่องนี้กันมา ผมก็อยากจะให้

ผ่านหลักการไป เพราะไม่อยากจะให้รอไปอีกปีก็ไม่ทราบนะครับ อันนี้เป็นโอกาสอันดี
แต่อยากจะให้ถามทั้งในแง่ตัวข้อ การเกิดขึ้นขององค์กรและองค์ประกอบ รวมทั้งอำนาจ
หน้าที่ต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพณีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญคุณครูชบะ

นายชบ ยอดแก้ว : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ด้วยความเคารพครับ และท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม ครูชบ ยอดแก้ว สมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ประกอบอาชีพการเกษตรคนหนึ่งครับ ที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมาย
เกี่ยวกับสภาการเกษตรแห่งชาติมาในครั้งนี รู้สึกขอบคุณเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านไม่ลืมเกษตรกร
ของประเทศไทย ซึ่งเป็นคนฐานรากของประเทศ ที่ผลิตอาหารมาเลี้ยงคน เลี้ยงมนุษย์ใน
สังคมนี้ ส่วนที่ผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้
สักเล็กน้อยนะครับ ซึ่งจะไม่ใช่เวลามากนัก ส่วนในหลักการและเหตุผลนี้ผมเห็นด้วย
ว่าสมควรแล้วที่จะต้องมีการเกษตรแห่งชาติ แต่เพื่อเป็นการทำให้คนที่ประกอบอาชีพ
การเกษตรนั้น ได้มีศักดิ์ศรีได้มีเกียรติในสังคมว่าเราก็มีสภาการเกษตรอยู่ด้วย -----

- ๔๘/๑

อันนี้ครับที่ผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ได้ทำเรื่องนี้ให้บรรลุ แล้วก็ท่านคิดดูสิครับ วิชาชีพอื่นทำไมเขาทำได้ มีสภาได้ เช่น ยกตัวอย่าง การค้าขายของประชาชนในประเทศไทยนี้ เขาเรียกว่า ทำการค้า ทำธุรกิจ เขาก็มีสภาหอการค้าได้ ซึ่งก็ไม่ได้เป็นส่วนใหญ่ของประเทศก็มีได้ การประกอบอุตสาหกรรม การแปรรูปต่าง ๆ เขาก็มีสภาอุตสาหกรรมได้ แล้วทำไมคนส่วนใหญ่ของประเทศถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ที่เป็นชาวไร่ ชาวนา เกษตรกร เลี้ยงสัตว์ ที่ใช้การเกษตรนี้ จึงไม่มีสภา แม้ที่บางท่านเสนอแล้ว ท่านผู้มีเกียรติบอกว่า สภาประชาชนต้องการมานานแล้ว แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากแรงประชาชนพูดไม่ค่อยมีน้ำหนัก ไม่เหมือนกับคนที่ประกอบอาชีพทางธุรกิจ มีน้ำหนัก หรือเป็นข้าราชการ มีน้ำหนักส่วนหลักการและเหตุผล ผมยอมรับครับ เห็นด้วย และอยากให้เกิด แต่สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยคือ องค์ประกอบ ซึ่งองค์ประกอบในสภาการเกษตรนี้ ท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้ว มีจำนวนข้าราชการเยอะ ตั้ง ๒๒ คน แต่พอมาประชาชนบอกไม่เกิน ๒๐ คน ท่านคิดดูสิครับ ต่างกันแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าใช้ตัวร่างนี้ โดยที่ไม่มีการเปลี่ยนโครงสร้าง ผมก็คิดว่า น่าจะเป็นเหมือนกับสภาข้าราชการเกษตร ไม่ใช่ของเกษตร เพราะฉะนั้นจึงอยากเสนอด้วยว่ารับหลักการ แต่อยากจะขอเปลี่ยนโครงสร้างที่เหมือนหลายท่านอยากจะให้เปลี่ยน ผมก็คิดว่าอภิปรายหรือเสนอความคิดเห็นเพียงเท่านี้ครับ แล้วขอขอบคุณที่รัฐบาลสนใจเรื่องนี้และจะให้เกิดเรื่องนี้ขึ้นด้วย แทนเกษตรกร ซึ่งผมเป็นเกษตรกรตัวจริงครับ

ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวรชัยคะ

นายวรชัย ชวพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม วรชัย ชวพงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปยังท่านประธานฯ ผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีนะครับ ก่อนอื่นเหตุผลของท่านคุณครูวัลลภ กับท่านคุณครูดวงนะครับ ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน เป็นเหตุผลที่ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับแนวคิดในการให้มีพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับด้านการเกษตรหรือเกษตรกร เนื่องจากว่าแนวคิดของทางราชการมักจะคิดว่าเกษตรกรจะต้องทำตามบทบาทของข้าราชการ อันนี้เป็นสิ่งที่ต้องคิดใหม่นะครับ

เพราะไม่อย่างนั้นประเทศเราคงจะต้องล้าหลังประเทศเพื่อนบ้านอีกมากทีเดียวนะครับ
ฉะนั้นผมขอสนับสนุนในแนวคิดของท่านคุณครูทั้งสองมา ณ ที่นี้ด้วยว่า รัฐบาลควรจะได้รับ
แนวคิดเรื่องนี้ไปปฏิบัติ

สำหรับข้อสังเกตของผมก็คือว่า ในมาตรา ๔ นะครับ ท่านจะเห็นว่า
สภาการเกษตรฯ จะมีสมาชิกตั้งแต่ (๑) ถึง (๕) เบ็ดเสร็จที่ผมนับ ถ้าไม่ผิดนะครับ มี ๖๐ ท่าน
ใน ๖๐ ท่าน ที่อยู่ใน (๑) เป็นข้าราชการโดยตำแหน่ง จะมีอยู่ ๒๓ ท่านนะครับ กับ (๑)
(๒) ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เป็นประธาน ต่อมา (๓) ซึ่งจะเป็นในระดับ
ขององค์กรต่าง ๆ โดยรูปของสมาคมหรือชุมนุมต่าง ๆ ๕ ท่าน ส่วนในภาคเกษตรกรรม
จะมีอยู่ ๒๐ ท่าน แล้วก็ใน (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจะมีอยู่จำนวนไม่เกิน ๘ ท่าน อันนี้ถ้าดูแล้ว
เป็นเรื่องที่แปลก เหมือนกับพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาการเกษตรกร
ปี ๒๕๒๒ ที่ปรากฏว่าไม่มีการประชุมเท่าที่ควร ผมเคยเรียนเชิญเลขาธิการกองทุนฯ
มาพูดคุยในคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์นะครับ ปรากฏว่าในปี ๒๕๔๕
มีประชุมอยู่ ๒ ครั้งเท่านั้นนะครับ แล้วก็มาเร่งรัดท่านรัฐมนตรีธีระ ขอบภัยที่เอ่ยนามท่าน
นะครับ ในชุดนี้ ให้มีการประชุมแล้วก็มี การเลือกตั้งตัวแทนเกษตรกรเข้ามาเมื่อวันที่
๓ มิถุนายน-----

ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจว่าเรื่องได้เสร็จสิ้นหรือยัง เพราะทราบข่าวว่ามีการฟ้องร้องยังศาลปกครอง อันนี้ะครับท่านครับจะเห็นได้ว่าอึ้งอึ้งกันไปในระบบการจัดการ ท่านคิดดูซิครับ แค่นั้น (๒) เต็มไปด้วย ผมเรียนถามเถอะครับว่าจะมีโอกาสมาประชุมพร้อมกันไหมครับ ที่ข้าราชการระดับสูงที่เรากำหนดไว้ และที่สำคัญที่สุดถ้าคิดสัดส่วนแล้วนะครับ ในด้านของผู้แทนเกษตรกรใน (๔) กับใน (๓) ถ้าเขาเป็นตัวแทนของเกษตรกรที่แท้จริง จะมีอยู่เพียง ๒๕ ท่าน ส่วน (๑) (๒) (๕) ซึ่ง (๕) นี้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่งตั้งจากรัฐมนตรี ก็เชื่อแน่ว่าต้องเป็นของฝ่ายทางรัฐมนตรีอยู่แล้ว ก็มีอยู่ ๓๑ ท่าน เมื่อพิจารณาตาม (๕) ขอโทษครับ ขอภัยด้วย เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๕ การประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ท่านประธานฯ ครับ ลองคิดดูซิครับจะมีโอกาสได้มาประชุมไหมครับ ถ้าหากว่าทางฝ่ายรัฐ ไม่คิดจะประชุม เพราะฉะนั้นก็เหมือนคล้าย ๆ กับ พ.ร.บ. ของกองทุนฟื้นฟูฯ ซึ่งมีอยู่ ๔๐ กว่าท่าน หรือประชุมปีละ ๒ ครั้ง แล้วก็ไม่ได้เนื้อได้หนัง อันนี้เป็นจุดบอดอันหนึ่ง ที่การร่างกฎหมายเพื่อที่จะให้เห็นว่าทำเพื่อเกษตรกร แต่ข้อเท็จจริงไม่ได้ทำเลย คือคิดแต่จะร่างมาว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ทำจาก ๕๐,๐๐๐ ชื่อที่ท่านวัลลภพูด ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องที่ผมว่า ถ้าจะทำในรัฐบาลชุดนี้ผมเคยกราบเรียนไว้แล้วว่า ถ้าจะทำอย่างจริงจังและมีโอกาสที่จะทำได้สำเร็จ แต่เหมือนกับว่าให้มี พ.ร.บ. ออกมานี้เป็นผลงาน อันนี้ผมว่าไม่น่าจะเป็น ผลงานที่เป็นโบว์แดง สำหรับในมาตรา ๑๑ ซึ่งท่านอาจารย์โคทมได้เรียนให้ทางสภาทราบ ต้องขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ก็เป็นอย่างที่ท่านพูด คือสภาเกษตรกรแห่งชาติมีอำนาจ และหน้าที่ ท่านดูซิครับ คำว่า อำนาจหน้าที่ จริง ๆ น่าจะเป็นหน้าที่หรืออำนาจ อันนี้ ท่านอาจารย์มีชัย ประธานสภาฯ ก็ได้เคยคอมเมนต์ (Comment) ไว้ นะครับว่าน่าจะเป็นหน้าที่หรืออำนาจ เพราะฉะนั้นตรงนี้มีแต่เสนอแนะอย่างที่ท่านอาจารย์โคทมได้กล่าวไว้ ผมดูแล้ว ผมเรียนตรง ๆ เลยกฎหมายฉบับนี้ถึงแม้จะออกมาก็เหมือนกับไม่ศักดิ์สิทธิ์และ จะทำงานได้อย่างแน่นอน แต่แนวคิดที่ท่านอาจารย์ท่านครูวัลลภได้เสนอแนะไปนี้มีโอกาส เกิดแน่นอน เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนมาว่าผมพยากรณ์ได้เลยนะครับถ้ากรรมการบานเบอะ ขนาดนี้ะครับ โอกาสที่จะมาการประชุมหรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นไปได้ยาก กราบขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านอัครวินคะ

นายอัครวิน ชินกำธรวงศ์ : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
นายอัครวิน ชินกำธรวงศ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็ตั้งใจจะอภิปรายตั้งแต่แรก ๆ
แต่ว่าเพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายแล้วก็หิบบกประเด็นของผมไปเกือบหมดเลย ก็เหลืออยู่
นิดหน่อย ประเด็นที่อภิปรายก็คงจะซ้ำกันนะครับ แล้วผมเห็นด้วยในหลักการแล้วก็เหตุผล
แล้วก็เห็นด้วยในนโยบายที่กำหนดไว้ว่าจะเป็นแนวทางในการพัฒนาเกษตรกรรมให้ครบ
วงจรทั้งด้านการผลิตและการตลาด อันนี้เป็นปัญหามะเร็งของเกษตรกรรมของเรา
เพราะว่าปัญหาหลักของเราคือการไม่สมดุลในด้านการผลิตและทางด้านความต้องการ
ของตลาด และเป็นปัญหาที่ซ้ำซาก เกิดขึ้นเกือบทุกปี แล้วรัฐบาลเกือบทุกรัฐบาลก็ต้องแก้ไข
และลักษณะการแก้ไขก็เป็นการแก้ไขแบบเฉพาะหน้า ฉะนั้นผมใคร่ขอเสนอว่าถ้าจะจัดตั้ง
สภาการเกษตรแห่งชาติ ซึ่งชื่อรับฟังก็ดี เพราะเป็นองค์กรระดับชาติ ก็อยากจะเพิ่มอำนาจ
หน้าที่ที่กำหนดในมาตรา ๑๑ นะครับว่า ถ้าจากที่เราจะให้แต่คำแนะนำต่อประธาน
คือท่านรัฐมนตรีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ก็ -----

- ๕๐/๑

ทำไมองค์กรที่มีสมาชิกที่มีศักยภาพสูง มีรัฐมนตรีเป็นประธาน มีข้าราชการประจำระดับ ปลัดกระทรวงและอธิบดีกว่า ๒๐ ท่านนะครับ เป็นองค์กรสมาชิกอยู่ ศักยภาพสูงส่ง ทำไมไม่เพิ่มอำนาจหน้าที่มาจัดทำนโยบายการเกษตรแห่งชาติ นโยบายการเกษตรแห่งชาติก็คงจะต้องมีการวางแผนระยะยาวอาจจะถึง ๑๐ ปี มีการทำแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ มีการทำแผนยุทธศาสตร์ย่อยลงมาในระดับเกษตรกรรมสาขา ซึ่งถ้าได้มีการเพิ่มอำนาจหน้าที่จากที่ได้กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. แล้วผมคิดว่าก็จะทำให้สภาการเกษตรแห่งชาติจะดูดีขึ้นนะครับ ผมก็ใคร่ขอเสริมเพื่อนสมาชิกฯ ไว้เท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่สอง) : ขอเชิญคุณหม่ออำพลค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพครับ กระผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ผมขออนุญาต
เพิ่มเติมข้ออภิปรายและข้อสังเกตต่อร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ ๓ ประเด็น
ครับ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องชื่อของร่างพระราชบัญญัติซึ่งปรากฏอยู่ในหลักการด้วย
คือการให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาการเกษตรแห่งชาตินะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อ
สักครู่นี้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายในกรณีเรื่องชื่อและความหมาย ในความเห็น
ของผมผมคิดว่า ประเด็นชื่อจะทำให้มีความเข้าใจที่แตกต่างกันอย่างมากระดับ ชื่อถ้าเป็น
ชื่อสภาเกษตรกรก็就会有ความคล้ายคลึงกับสภาวิศวกร สภาสถาปนิก แพทยสภา สภาการ
พยาบาล เป็นต้น ถ้าสภาในลักษณะแบบนี้เป็นสภาที่คนในวิชาชีพนั้นรวมตัวกันแล้วสังคม
ก็ให้มีกฎหมายเพื่อเขาดูแลกันเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานในวิชาชีพของเขา ผมเข้าใจว่า
พอเราเห็นสภาการเกษตรแห่งชาติ บางท่านจะคิดถึงว่าเป็นสภาเกษตรกร ผมคิดว่า ร่าง
พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ใช่สภาเกษตรกรอย่างสิ้นเชิงนะครับ ถึงใช้ชื่อว่าสภาการเกษตรแห่งชาติ
ผมก็ลองไปเทียบเคียงดูว่า สภาอุตสาหกรรมอาจจะมีความใกล้เคียงกับชื่อสภาการเกษตร
แห่งชาตินะครับ สภาอุตสาหกรรม ก็คือการรวมตัวของคนที่ทำเรื่องอุตสาหกรรม แล้วก็
กฎหมายรองรับเพื่อให้เขาดูแลการพัฒนาวิชาชีพและอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่
องค์กรประกอบเขาก็จะเป็นการดูแลกันเอง พัฒนากันเอง พอมาดู พ.ร.บ. การเกษตรแห่งชาติ

ผมคิดว่าก็ไม่เหมือน พ.ร.บ. การเกษตรแห่งชาติ ถ้าไปดูหน้าที่ ผมยังไม่ค่อยประทับใจประกอบ
นะครับ ดูที่หน้าที่ ผมจับประเด็นได้ว่าหน้าที่มีอย่างเดียว คือเป็นที่ปรึกษารัฐบาลในเรื่อง
การออกนโยบาย การพัฒนาการเกษตรต่าง ๆ ภาษาอังกฤษก็คือแอดไวเซอร์บอร์ด
(Advisory board) เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้ว ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ใช่สภาหรือครับ
พ.ร.บ. ฉบับนี้จริง ๆ ตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการเกษตรแห่งชาติเท่านั้นเอง ถ้าดูในเนื้อ
ของหน้าที่นะครับ พอเราไปเรียกสภาเราจะเข้าใจผิดไปเป็นเรื่องอื่น และผมคิดว่าโดยเนื้อทั้ง
หมดแล้วไม่ใช่สภา เพราะพอไปดูในเนื้อเรื่องแล้ว ในองค์ประกอบจะพบว่า ถ้าเป็นสภา
การเกษตร ฝ่ายการเกษตรหรือเกษตรกรเขาต้องเป็นคนที่เป็นผู้ที่เป็นหลักในเรื่องการให้
ข้อคิดเห็น คำแนะนำต่อรัฐบาล เพราะฉะนั้นผมเองยังมีความรู้สึกว่าเป็นไปได้ไหมครับ
ที่จะต้องมีการยกเว้นข้อบังคับฯ หรือเปล่าผมไม่ทราบ หรือจะทำอะไรอย่างไรเพื่อจะมีการ
แก้ไขหลักการด้วย เพราะเท่าที่จริงแล้วพอเป็นคำว่า “สภาการเกษตรแห่งชาติ” จะทำให้
เข้าใจผิดอย่างมาก ผมย้ำอีกทีหนึ่งว่า แท้ที่จริงแล้วจริง ๆ อันนี้คือการตั้งคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาการเกษตรแห่งชาติ จะทำให้เราเข้าใจผิดว่าในบ้านเรามีสภาอุตสาหกรรมแล้วนะ
ต่อไปนี้มีสภาการเกษตร ทั้ง ๆ ที่หนึ่งคนละม้วนครับ และไม่ใช่สภาเกษตรกรด้วย เพียงแต่
ใช้ชื่อว่าสภาเท่านั้น ทำให้เข้าใจผิดนะครับ

- ๕๑/๑

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากกราบเรียนคือว่ากระผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์โคทม ขอนุนญาตที่เอ่ยนาม ผมคิดว่าเมื่อเป็นรูปแบบนี้ภายใต้กฎหมายนี้นะครับ เมื่อก็ผมพูดถึงชื่อไปแล้วนี้ แท้ที่จริงก็คือคณะกรรมการที่ปรึกษาการเกษตรแห่งชาตินี้นะครับ ผมคิดว่า เกษตรกรต้องมากกว่านี้ครับ แล้วก็นั่นในตัวแผนฝ่ายรัฐต้องน้อยกว่านี้ เพราะกลไกฝ่ายรัฐ นั้นท่านมีหน้าที่ที่จะให้คำปรึกษารัฐบาล เป็นเครื่องมือรัฐบาลในการทำนโยบายต่าง ๆ อยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นฝ่ายเกษตรกรผู้ประกอบการทางด้านการเกษตรควรจะต้องมีส่วนที่เพิ่มขึ้นแน่นอนนะครับ และผู้ที่อยู่ในภาควิชาการเกษตร ๘ คนจะเพียงพอหรือไม่ ตรงนี้ขึ้นกรรมาธิการน่าจะต้องดูด้วยครับ

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากกราบเรียนครับ ผมคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้พอมี คณะกรรมการกำหนดให้มีหน้าที่ให้คำแนะนำต่อรัฐบาลในเรื่องการกำหนดนโยบาย การพัฒนาการเกษตรนี้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดคือ พ.ร.บ. นี้ขาดเครื่องมือที่จะทำให้การพัฒนา นโยบายการให้คำแนะนำนั้นมีประสิทธิภาพ สำนักเลขาฯ หรือเลขานุการนี้นะครับเป็น ราชการ ไม่มีเครื่องประกันใด ๆ เลยว่าจะมีกระบวนการทำงานทางวิชาการ มีทรัพยากรมา สนับสนุน แล้วก็มีการพัฒนานโยบายทางด้านการเกษตรอย่างมีอิสระแล้วได้คุณภาพ การทำงานนั้นจะต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของราชการกระทรวงเกษตรฯ และรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเกษตรฯ แน่แน่นอนสำหรับกลไกเลขาฯ นะครับ กระผมอยากจะกราบเรียน เทียบเคียงกับกฎหมายฉบับหนึ่งที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการออกไปแล้วเมื่อเดือน มกราคม คือพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ มีการกำหนดเครื่องมือครับ กระผมอยากจะ กราบเรียนว่าเป็นการกำหนดเครื่องมือให้ฝ่ายเลขานุการได้มีโอกาสมีทรัพยากรและมีการ จัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อไปเชื่อมโยงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายประชาชนและสังคม และฝ่ายรัฐ มาร่วมกันคิดนโยบายพัฒนาคุณภาพเรื่องที่จะต้องทำให้มีคุณภาพและมีนโยบายที่จะเสนอ ต่อรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ภายใต้ พ.ร.บ. นี้ไม่มีเครื่องมือแน่นอนเลยครับ โดยหวังว่า ฝ่ายเลขาฯ คือกลไกราชการที่อยู่ภายใต้กระทรวงเกษตรฯ นั้นจะเป็นเลขานุการ เพราะฉะนั้น ผมมีความรู้สึกถ้า พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกไปก็มีคณะกรรมการครับ แล้วก็ให้หน้าที่ให้คำแนะนำ ประสิทธิภาพจากการกำหนดนโยบาย การให้คำแนะนำรัฐบาลนั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรจากการ ที่

LIRT

ไม่มีนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่าโดยหลักการนั้นผมไม่ขัดข้องที่จะรับหลักการ แต่อยาก
สนช. ๓๖

สรยุทธ ๕๑/๒

จะเรียนฝากเพื่อนสมาชิกฯ ที่จะไปอยู่ในคณะกรรมการและพวกเราที่ต้องแปรญัตติ
นะครับ ช่วยปรับปรุงสิ่งที่หลายท่านได้เสนอไป รวมทั้งที่กระผมเสนอ เป็นไปได้หรือไม่
ที่จะมีการเพิ่มเติมให้มีเครื่องมือที่จะรองรับการทำงานของฝ่ายเลขานุการเพื่อจะเป็นการ
รองรับการทำงานของเกษตรกรที่เขาเข้ามา ถ้าเขาเข้ามาแบบปัจเจกเป็นคน ๆ นี้ไม่มีทางที่จะ
ทำงานให้ข้อเสนอแนะที่ดีต่อรัฐบาลได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านวินัยค่ะ

นายวินัย ณะมะอุน : เรียนท่านประธานที่ประชุมที่เคารพครับ กระผมขอ
เวลาเพียงเล็กน้อย ผม นายวินัย ณะมะอุน นะครับ ปกติก็บรรพบุรุษที่อยู่ในภาคเกษตร
ปัจจุบันนี้ผมก็อยู่ในภาคเกษตร เท่าที่สังเกตมานี้ในรุ่นบรรพบุรุษนั้นเราเป็นเจ้าของที่ดินกัน
เป็นส่วนใหญ่ แต่ว่า ณ ขณะนี้เราเป็นคนที่มาเช่าที่ดินเดิมของที่เราเอาไปขายหมด
เพราะเหตุของเกษตรกรนั้นมีปัญหาทางด้านของชีวิตความเป็นอยู่และรายได้ ถ้าหากว่า
เป็น พ.ร.บ. ที่ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหของเกษตรกรนี้ ผมคิดว่าคงจะไม่พูดถึงเรื่องของ
การแก้ไขปัญหเฉพาะหน้า นาล่ม ดินถล่มอะไรทำนองนี้ ผมว่าเป็นเรื่องที่ยังไม่มีความ
สำคัญมากกว่าที่เราจะต้องพูดถึงเรื่องการแก้ไขปัญหาระยะยาว ตอนแรกผมนึกว่าสภา
แห่งชาตินี้จะห่างไกลกับเกษตรกรเยอะเหลือเกิน นึกว่าจะมีแต่เพียงสภาเดียว แต่พอไปดู
ที่มาตรา ๑๔ ก็เบาใจขึ้นมาว่า ให้มีสภาการเกษตรจังหวัด แล้วก็อำนาจที่ผมเห็นว่าจำเป็นที่
คณะผู้เข้าไปแปรญัตติ พ.ร.บ. นี้จะต้องมาพิจารณากันอย่างกว้างขวางก็คือใน (๒) ร่วมมือ
กับภาครัฐในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเกษตรกร ปัญหาที่มีอยู่ใน (๒) นี้ผมไม่อยากจะให้
มองปัญหาสั้น ๆ อยากจะเรียนให้ทราบ-----

- ๕๒/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวนา ชาวสวนอะไรทำนองนี้เป็นปัญหาทางด้านของวิชาการเล็กน้อย และที่เกี่ยวกับการตลาดบ้าง สินค้าต่าง ๆ นานา สิ่งสำคัญที่สุดของเกษตรกรรม ก็คือ เรื่องของปุ๋ย แล้วก็เรื่องของยากำจัดแมลงนี่นะครับ เกษตรกรในเมื่อเอาชนิดของปุ๋ย และยากำจัดแมลงเข้าไปใช้ในปัจุบันนี้ เราก็ทราบกันดีในทางวิชาการว่าเป็นส่วนประกอบ ที่มีสารเคมีอยู่ในนั้น จนกระทั่งเรากล่าวกันได้ว่าเกษตรกรรม ณ ปัจุบันนี้เป็นเรื่องของ ระบบของเคมี ไม่ใช่ระบบของอินทรีย์ ผมได้เคยเห็นทางรัฐบาลได้เอาป้ายไปประกาศ ว่าลดเคมีและเสริมสร้างที่ว่าอินทรีย์ แต่ก็เห็นแต่เพียงป้ายที่ปรากฏอยู่ในบางพื้นนา เพราะผมต้องอยู่กับพื้นนาตลอดนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากไว้กับกรรมการได้ ช่วยพิจารณาในเรื่องเหล่านี้ว่าเราสามารถที่จะช่วยเหลือเกษตรกรได้จริง ๆ หรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยเหลือในระยะยาวที่เกี่ยวกับการตลาด ที่เกี่ยวกับการค้าและที่เกี่ยวกับ ยาที่จะใช้รักษาโรคของการเกษตร กระผมมีความรู้สึกดีใจที่เห็น พ.ร.บ. นี้เข้าสู่สภา แล้วก็ เมื่อ ๒ วันที่แล้วมีการประชุมคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งผมก็เป็นสมาชิกอยู่ ผมก็ได้้นำเอาเรื่องของความเป็นอยู่ของเกษตรกรและความรับผิดชอบของเกษตรกร มาจนกระทั่งถึงฐานะของเกษตรกรที่ค่อย ๆ ล้มเหลวลงมา ยิ่งทำนามากเท่าไรก็รู้สึกว่าจะยังมีหนี้สินล้นพ้นตัวมากเท่านั้น แล้วก็สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาระยะยาวที่ผมอยากจะมอบให้แก่ ท่านกรรมการที่จะเข้าไปพิจารณา พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ช่วยกันพิจารณากันอย่างถ่องแท้และ มีความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ แล้วผมก็คิดว่านั่นคือ การจะช่วยเหลือทางด้านเกษตรกรรมและ ทางด้านเกษตรกรรมที่แท้จริง กระผมคิดว่า ณ ขณะนี้ภาคเกษตรกรรมไม่อาจจะช่วยตัวเอง ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ นอกจากว่าเวลาที่ว่างจากการเกษตรต้องหาอาชีพอื่นเข้ามาเลี้ยงดูตัวเอง แล้วก็ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมา ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาทางเพศมากมายก่ายกอง ที่ตามมา ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะทราบกันดีว่าสิ่งเหล่านี้ปรากฏขึ้นจริงในสังคมไทยของเรา เพราะฉะนั้นผมอยากจะเสนอต่อท่านกรรมการได้พิจารณา พ.ร.บ. นี้ว่าหาทางที่จะช่วยดู ตัวหนังสือทั้งหมดซึ่งเราคงไม่มีเวลาที่จะมาดูตัวหนังสือกันเพียงเล็กน้อยเวลา แล้วก็สามารถ ที่จะรู้ได้อย่างละเอียดอ่อนนะครับ ก็อยากจะฝากไว้ว่าให้ไปช่วยดูว่าปัญหาระยะยาวเราควร จะแก้กันอย่างไร การพัฒนาการเกษตรเป็นอย่างไร แล้วก็การตลาดเข้าไปอยู่ในชาวนาได้ อย่างไรอย่างมากมาย จนกระทั่งสิ่งที่เป็นเครื่องมือของชาวนา เกษตรกรจริง ๆ หายไปจาก

ท้องนาแล้ว ท้องนาสมัยก่อนมีควาย มีกระบือ มีโค มีอะไรเต็มไปหมด แต่เดี๋ยวนี้ปรากฏว่ามีสิ่งเข้าไปแทนที่ ก็คือเครื่องมือที่ทำมาจากต่างประเทศ เครื่องมือที่ทำมาจากต่างประเทศ เป็นเครื่องยนต์กลไกต่าง ๆ ที่เมื่อทำนากันสมัยก่อน เราเอาวัว เอาควาย ขอ โทษนะครับ ใช้วัว ใช้ควาย เอาวัว เอาควายมาทำนา แล้วก็สิ่งที่ถ่ายเทออกมาจากวัว ควายกลายเป็นอาหารของวัว ควาย แต่ ณ ขณะนี้ปรากฏว่าสิ่งที่ถ่ายเทออกมาจากเครื่องยนต์กลไกที่เข้าไปช่วยไถนา ช่วยไปทำอะไรทั้งหมดทุกระบบเลยเป็นเครื่องยนต์กลไกที่มาจากการตลาดสมัยใหม่ทั้งหมด แล้วก็สิ่งที่ออกมาจากการถ่ายเทของเครื่องยนต์เหล่านั้นก็เข้าไปเป็นสิ่งที่ทำลายแผ่นดิน ไม่เป็นปุ๋ยเป็นอะไรเลย ธรรมชาติดั้งเดิมกับระบบดั้งเดิมของเรานี้ สิ่งที้ออกมาจากท้องวัว ท้องควายกลายเป็นปุ๋ยอีกทีหนึ่ง ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้ไปกินสิ่งที่ออกมาจากวัว ควายก็ตามแต่ แต่ว่าสิ่งนี้ลงไปเป็นประโยชน์ให้แก่พื้นนา เพราะฉะนั้นในการแก้ไขปัญหาก็ขอใช้เวลามาก่อนจะคำนึงถึงปัญหาระยะยาวอย่างนี้ด้วยครับ ผมก็ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิษ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอเชิญท่านประพันธ์ค่ะ

นายประพันธ์ คูณมี : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม ประพันธ์ คูณมี สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมจำเป็นต้องรอด้วยความอดทน เพื่อที่จะอภิปรายพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติฉบับนี้ ที่ผมจำเป็นต้องพยายามขอเวลาท่านประธานสภาฯ และสภาแห่งนี้อภิปราย ก็เพราะว่าผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นฉบับที่สำคัญอย่างยิ่ง และเป็นโอกาสสำคัญอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะได้แสดงแนวคิด ปรัชญา และแนวทางในการบริหารประเทศให้กับคนส่วนใหญ่ของประเทศที่ยังยากจนและยังอ่อนแออยู่ ได้เห็นว่ารัฐบาลมีแนวทางที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการภาคเกษตรกรรม หรือประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมอย่างไร ซึ่งความจริงแล้วเรื่องนี้ผมเข้าใจว่า ท่านสมาชิกฯ หลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่า เป็นเรื่องที่เกษตรกรเขาอคอยและอยากเห็น อยากจะให้มีความก้าวหน้าไม่น้อยกว่า ๒๐ ปีแล้ว แต่ว่าแนวคิดปรัชญาที่เขาอยากให้มีสภาการเกษตรนั้น ไม่ใช่อย่างนี้ ซึ่งหลายท่านก็อภิปรายไปแล้ว แนวคิดที่เกษตรกรเขาอยากจะมีนั่นคืออย่างไรครับ ท่านประธานฯ ครับ ในบรรดาผู้ประกอบการวิชาชีพหรือประกอบอาชีพในประเทศไทยนั้น มีอาชีพเกษตรกรนี้แหละครับเป็นอาชีพที่มีความอ่อนแอที่สุด ไม่มีสภา ไม่มีองค์กรที่เป็นปากเป็นเสียง เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของเขาเลยโดยตลอด ซึ่งก็มีเหตุผลทางประวัติศาสตร์ว่า คนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมนั้นมีความเป็นอยู่ที่กระจัดกระจาย ไม่อาจจะรวมตัวกันได้ด้วยความเข้มแข็ง ยังสัมผัสกับความคิด วิทยาการที่ยังไม่ก้าวทันโลก ทันสมัย เขาอาจจะมีความอ่อนแอ แต่อย่าลืมว่าเกษตรกรก็มีจุดแข็งที่เขาสามารถที่จะมีสติปัญญา มีความคิดที่จะรวมกันเพื่อยืนอยู่บนลำแข้งของตัวเองได้ ผมคิดว่าเราจะต้องมาทบทวนว่า ภาครัฐควรจะมึบทบาทอย่างไรกับผู้ประกอบวิชาชีพนี้ แต่ถ้าดูโดยเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมไม่เห็นด้วยตั้งแต่เหตุผล หลักการที่เห็นว่าควรจะมีสภาการเกษตรแห่งชาตินั้นผมเห็นด้วย แต่เมื่อมาดูเหตุผลที่ควรจะมีสภาการเกษตรแห่งชาตินั้นก็ยังเป็นวิธีคิดที่ยังไม่ให้เกษตรกรเขาสามารถยืนและพึ่งลำแข้งตัวเอง และยืนได้ด้วยตัวเอง และยังเป็นลักษณะที่หน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้ประทานความช่วยเหลือ ประทานแนวคิด ประทานแนวทางให้เขาทั้งสิ้น เช่น โดยเป็นการสมควรให้เกษตรกรได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาเสนอความเห็นร่วมกับภาครัฐ อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ว่ากลายเป็นว่าในการกำหนดแนวทางที่จะให้การช่วยเหลือ สภาแห่งนี้

ไม่ควรจะเป็นสภาที่เสนอความเห็นร่วมกับภาครัฐครับ ควรจะเป็นสภาตัวแทน
ของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร เช่นเดียวกับสภาวิศวกร แพทยสภา สภาอุตสาหกรรม
หรือสหกรณ์มากกว่าที่จะเป็นสภาที่จะเสนอความเห็นร่วมกับภาครัฐ เพราะ
สภาที่จะเสนอความเห็นร่วมกับภาครัฐนั้นมีอยู่แล้วครับ คือสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ที่มีอาจารย์โคทมเป็นประธาน ถ้ารัฐบาลต้องการจะให้ความเห็น
ทั้งภาคอุตสาหกรรม ทั้งภาคการเกษตร ไปขอความเห็นจากที่นั่นครับ เพราะถ้าเอาตาม
บทบาทและหน้าที่ของท่านสมาชิกฯ พุดมาหลายท่านแล้วนั้น ก็คือว่า สภาแห่งนี้
เป็นเพียงเสนอแนะ ถ้าเสนอแนะนั้นผมไม่เข้าใจว่าสภาแห่งนี้จะทำหน้าที่เสนอแนะอะไร
ที่ได้ดีกว่าสภาที่ปรึกษาฯ เพราะสภาที่ปรึกษาฯ นั้นเขาจะต้องศึกษา วิจัย ให้ความเห็น
ในเชิงที่จะต้องค้นคว้าเอาจริงเอาจัง และสรุปเป็นข้อมูล มีกรรมวิธีทางวิชาการที่ให้ความ
ความรู้ ให้ข้อเสนอแนะได้ แต่มาดูลูกประกอบและโครงสร้างของสภาการเกษตรฯ
ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านพูดไปแล้ว องค์ประกอบก็ล้วนแต่เป็นหน่วยงานราชการ
ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของกระทรวงเกษตรฯ และกระทรวงอื่น ๆ ทั้งสิ้น กระทรวง
เหล่านั้น อธิบดี กรม กองเหล่านั้นมีหน้าที่ที่จะต้องเสนอแนะต่อรัฐมนตรีอยู่แล้ว ไม่ต้อง
มาทำหน้าที่ซ้ำซ้อนกับสภาที่ปรึกษาฯ ของอาจารย์โคทม ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม
เพราะจะต้องมีงบประมาณส่วนหนึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นเบี้ยประชุมให้กับสภาแห่งนี้ ค่าใช้จ่าย
ค่าจ้าง ค่าเดินทาง ค่าบุคลากร ซึ่งสภาแห่งนี้ไม่สามารถเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของ
เกษตรกรได้เลย นอกจากเป็นสภาให้เสนอความเห็นร่วมกับภาครัฐแล้ว ท่านยังพูดต่อไปอีก
โดยเหตุผล สามารถสะท้อนปัญหาจากภาคเกษตรกรรมให้ภาครัฐได้รับทราบโดยตรง
ซึ่งจะทำให้ภาครัฐช่วยเหลือการประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมได้ผลดี -----

- ๕๔/๑

LIRT

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเชื่อว่าเกษตรกรเขาไม่ได้ต้องการให้ภาครัฐไปช่วยเหลือเขาหรอก เขาต้องการจะยืนอยู่ด้วยลำแข้งของตัวเองของเขามากกว่า ปัญหา ก็คือถ้าท่านพยายามจะเสนอนโยบายชี้แนะทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ท่านลอง ไปดูซิว่าเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จแล้วเขาอยู่ดีมีสุขนั้นเขาอยู่ด้วยตัวของเขาเอง หรือเขารอคอยความช่วยเหลือจากภาครัฐ บทเรียนอันนี้น่าจะศึกษาได้จากกรณีของ ครูชบ สหกรณ์อ้อมทรัพย์เขาอยู่ได้อย่างไร กลุ่มเกษตรกรเขาอยู่ได้อย่างไร เขาพึ่งตัวเอง ทั้งนั้น ถ้าอะไรที่เกษตรกรเขามีส่วนร่วม เขามีส่วนคิด เขามีส่วนลงไม้ ลงมือ ลงแรง อันนั้นเขาจะเข้มแข็งแล้วเขาอยู่ของเขาได้ มีบทเรียนเยอะ ประกอบกับการเสนอกฎหมาย ฉบับนี้นะครับ ผมว่าไม่ได้ผ่านการรับฟังความเห็นของบรรดาเกษตรกรเลยว่าเขาต้องการ สภาพแบบนี้หรือเปล่า ถ้าท่านไปถามความเห็นของบรรดาเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง รับรองครับไม่ใช่สภาพนี้แน่ ซึ่งความจริงแล้วเป็นการคิดบนความคิดของฝ่ายราชการ แต่เพียงฝ่ายเดียว เกษตรกรนี้เท่าที่ผมฟังเขายังไม่ได้มีความรู้สึกภาคภูมิใจเลยว่าวันนี้ ร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาตินี้จะเข้าสภาแล้ว ถ้าเป็นความภาคภูมิใจของ เกษตรกรป่านี้นั้นเขามารออยู่ที่หน้าสภาหลายแสนคนแล้ว ขอให้สนับสนุนร่างอันนี้ ปรากฏว่ารัฐบาลพิจารณากฎหมายสภาการเกษตรแห่งชาตินี้ เกษตรกรทั่วประเทศไม่เคย มีใครยินดีปรีดาปราโมทย์กับกฎหมายฉบับนี้เลย แล้วไม่รู้เรื่องเลยว่าองค์ประกอบจะเป็น อย่างนี้ เพราะฉะนั้นโดยกระบวนการของหลักการและเหตุผลในการที่จะเสนอกฎหมาย อันนี้ผมไม่เห็นด้วยก็เพราะว่า ไม่ใช่สภาที่จะเป็นตัวแทนของเกษตรกร และในชั้นพิจารณา เมื่อเสนอความเห็นไปในชั้นกฤษฎีกา กฤษฎีกาก็ท้วงเหมือนกันครับ กฤษฎีกาคณะที่ ๗ เสนอความเห็น ว่า สภาการเกษตรแห่งชาติในระยะแรกควรให้มีสมาชิกประกอบด้วย เกษตรกรและตัวแทนภาครัฐ เพื่อให้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้องค์กรมีความ เข้มแข็งและสามารถดำเนินการได้เอง แล้วควรถอนตัวแทนภาครัฐออกเพื่อให้ สภาการเกษตรแห่งชาติมีลักษณะเหมือนองค์กรวิชาชีพ ผมคิดว่าคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๗ นี้ท่านยังเข้าใจความเป็นจริงของสังคมไทย และเข้าใจลักษณะสภาวิชาชีพ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านไปดูซิครับว่าสภาวิศวกรนี้มีตัวแทนภาครัฐ เข้าไปอยู่ไหม แพทยสภามีตัวแทนภาครัฐเข้าไปอยู่ไหมครับ สภาอุตสาหกรรม

สภาหอการค้า สมาคมธนาคาร สภาทนายความมีตัวแทนภาครัฐเข้าไปอยู่ไหมครับ ทำไมเขาอยู่ได้ เขารักษาสิทธิของเขาได้ แล้วเขาเป็นตัวแทนวิชาชีพโดยแท้และเป็นที่ภาคภูมิใจของผู้ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ เพราะฉะนั้นถ้าดูตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้สะท้อนว่าจะเป็นตัวแทนของวิชาชีพตรงนั้น นี่ประการที่ ๑ ที่ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็ บทบาทที่รัฐจะเป็นผู้ไปหยิบยื่นแต่ความช่วยเหลือให้เขานั้น ควรจะเลิกครับ ควรจะให้เขารู้จักคิด รู้จักพึ่งพาตนเองและเสนอแนะ และรัฐบาลจะต้องเล่นบทบาทในลักษณะเป็นผู้สนับสนุน มีมาตรการในเชิงส่งเสริม ไม่ว่ามาตรการทางภาษีก็ดี มาตรการในเรื่องการที่จะปกป้องผลประโยชน์เขาในเรื่องราคาก็ดี เรื่องเจรจาทางการค้าเพื่อเปิดตลาดก็ดี หรือมาตรการอื่น ๆ ก็ดี ตรงนั้นต่างหากที่เป็นบทบาทของภาครัฐ แต่ว่าสภาแห่งนี้จะเสนอมาตรการอะไรให้รัฐต้องพึงปฏิบัติให้ความช่วยเหลือและเขาต้องการอะไรควรจะเป็นความเห็นของสภา นี่ประการที่ ๒ นะครับ เพราะฉะนั้นหลักการผมไม่เห็นด้วย เหตุผลนี้ผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภานั้น แท้ที่จริงแล้วไม่ควรจะผ่านมาตั้งแต่คณะกรรมการ ปณช. แล้ว ว่าทำไมผมจึงเห็นว่าไม่ควรจะผ่านมาตั้งแต่ ปณช. แล้วมาเข้าสู่วิป เพราะเมื่อรัฐบาล ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามานั้น น่าจะมีวิธีคิดและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ดีกว่า และตรงกับความต้องการของเกษตรกรมากกว่า แต่ปรากฏว่ากลับเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีความล้าหลังและไปซ้ำรอยความล้มเหลวในอดีตทั้งสิ้น-----

- ๕๕/๑

เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกฯ พุดมาแล้วว่ากองทุนฟื้นฟูเกษตรกรรมเป็นตัวอย่างของความล้มเหลวที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ ขณะนี้เรากำลังจะสร้างสภาพที่มีลักษณะทำนองเดียวกันอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะจะได้บทบทวน แต่ถ้าหากว่าสภาแห่งนี้จะได้รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ ผมก็เห็นว่าผมจะต้องเสนอขอความเห็นในที่ประชุมนี้ว่า ขอให้ยกเว้นข้อบังคับฯ และขอแก้ไขทั้งหลักการและเหตุผล องค์ประกอบโครงสร้างทั้งหมดของพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยขอความเห็นจากสภาแห่งนี้ไปก่อนเพื่อจะได้ไม่มีปัญหาในการขอแก้ไข เพราะถ้าหากว่าจะผ่านกฎหมายสภาการเกษตรแห่งชาตินั้นตามแบบฉบับนี้ ผมว่าอย่าผ่านดีกว่าครับ เพราะเล็งเห็นโดยชัดแจ้งว่าล้มเหลวโดยสิ้นเชิง แล้วก็สูญเสียงบประมาณของแผ่นดินไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่มีโครงสร้าง ไม่มีองค์ประกอบที่จะเชื่อแน่ว่าจะสัมฤทธิ์ผลหรือบรรลุผลในฐานะเป็นองค์กรของเกษตรกรรมได้เลย

และประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเสนอท่านประธานฯ ก็คือว่า เราควรจะต้องคิดถึงสิ่งที่สร้างความเข้มแข็ง ความยั่งยืนและให้เกษตรกรเขาขึ้นอยู่กับลำแข้งของตัวเอง โดยเป็นตัวแทนองค์กรผลประโยชน์ของเขาเอง แต่ปัญหาก็มีอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ว่าประเทศไทยของเรานั้น เรามีเกษตรกรอยู่หลายระดับ เพราะฉะนั้นสภาการเกษตรแห่งนี้จะเป็นตัวแทนของใคร เพราะเกษตรกรในระดับรากหญ้ามีทั้งเกษตรกรประเภทยากจนอยู่ในระดับปานกลางและอยู่ในฐานะร่ำรวย อันนั้นเป็นเกษตรกรผู้ผลิตโดยแท้ที่เป็นรายย่อย แต่เราก็มีเกษตรกรประเภทที่เขาประกอบกิจการฟาร์ม ประกอบกิจการเกษตรอุตสาหกรรมที่ลงทุนในธุรกิจขนาดเป็นพัน ๆ ล้าน ร้อย ๆ ล้าน ปัญหาก็คือสภาการเกษตรแห่งนี้จะเป็นตัวแทนของกลุ่มใด ถ้าหากจะเป็นตัวแทนของทั้ง ๒ กลุ่มนี้ทั้งเกษตรกรทั้ง ๒ ระดับนี้ โครงสร้างองค์ประกอบของสภาการเกษตรแห่งชาตินี้ก็ต้องเปลี่ยนไปเพื่อให้เขามีบทบาทเชิงสภาอุตสาหกรรมซึ่งเขาแบ่งเป็นกลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกรในระดับรากหญ้า กลุ่มปศุสัตว์ กลุ่มลำไย กลุ่มข้าว กลุ่มอะไรให้เขาแบ่งเป็นกลุ่มเขาอย่างนั้น แล้วมีตัวแทนเข้ามาเป็นบอร์ด (Board) เป็นคณะกรรมการบริหารให้ครอบคลุมในทุกกลุ่มอาชีพ ซึ่งก็จะทำให้เกษตรกรเขามีฐานะ มีองค์กรที่เป็นตัวแทนของเขา เพราะฉะนั้นผมจึงได้ขอเสนอว่า หากมั่นใจว่าสภาแห่งนี้จะรับหลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้

LIRT

ผมก็จะขอเสนอให้มีการยกเว้นข้อบังคับฯ เพื่อขอให้แก้ไขในหลักการและเหตุผลได้ทั้งหมด
ทั้งฉบับนี้ เพื่อจะทำให้ท่านสมาชิกฯ แล้วก็บุคคลภายนอก รวมทั้งตัวแทนของเกษตรกร
ต่าง ๆ เขาได้ระดมเสนอความเห็นเข้ามาเพื่อให้สภาการเกษตรแห่งนี้เป็นกฎหมายและเป็น
สภาที่มาจากความเรียกร้องต้องการและเป็นตัวแทนเจตนารมณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพ
เกษตรกร และจะได้ทำหน้าที่ที่แตกต่างจากเพียงการให้ข้อเสนอแนะ ให้คำปรึกษา ซึ่ง
เข้าซ้อนกับหน่วยงานเดิมที่มีอยู่แล้ว คือสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจฯ และหน่วยงานอื่น ๆ ของ
กระทรวง ทบวง กรม เพราะฉะนั้นหากจะรับหลักการ ผมจึงขอท้วงติงไว้ก่อนว่า ผมจะต้อง
ขอความเห็นมาให้ท่านรัฐมนตรีและเจ้าของร่างได้ยืนยันว่า จะขอให้แก้ไขในประเด็น
ดังกล่าวนี้ได้หมด ก็จะทำให้เราผ่านการรับหลักการไปได้ แต่ถ้ามีเจตนาอย่ารับดีกว่าครับ
เพราะจะไม่มีประโยชน์สำหรับเกษตรกรเลย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติ คนที่สอง) : เชิญท่านอดิศัยศักดิ์

นายอดิศัย ศรีสรรพกิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ
ผม อดิศัย ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมเท่าที่ได้ฟังจากท่านสมาชิกฯ
หลายท่านก็เห็นว่าจะคล้ายกันในการที่จะให้มีการปรับปรุงให้ไปเข้าสู่ในเรื่อง
ของร่างพระราชบัญญัติที่เคยเสนอมาก่อน ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า โดย
ข้อเท็จจริงแล้ว ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยรัฐบาลในขณะนี้ ถ้าหากว่าจะเปรียบเทียบกัน
เราจะเห็นว่า ๑. ในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบ จริง ๆ แล้วถ้าดูจากเอกสารที่เสนอมานี้
หน้า ๑๐ ถึงหน้า ๑๔ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติที่เคยเสนอเดิมในส่วน
ของเกษตรกร แล้วก็ที่ทางรัฐบาลเสนอนี้จะครับ ถ้าดูในข้อที่ ๕ เห็นว่าก็จะมีความคล้ายกัน เป็น
เรื่องของการให้คำเสนอแนะหรือเสนอแนวทางในการที่จะดำเนินการ เพียงแต่ว่าประเด็น
หนึ่งที่ไม่ได้พูดไว้ชัด แต่ถ้าดูข้อเท็จจริงในร่างของเกษตรกร จะเห็นว่าการเสนอให้มีการ
ตั้งกองทุน โดยมีเงินประเดิม ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้ที่ผมเห็นว่าแตกต่างกันมาก เพราะว่า
ในร่างของรัฐบาลจะไม่พูดในเรื่องนี้เลย-----

ซึ่งถ้าพูดกันไปแล้วก็จะเห็นว่าร่าง พ.ร.บ. ที่เสนอโดยเกษตรกรนั้น ก็มีแนวทางที่จะเข้าไปบริหารในเรื่องของการจัดการเงินกองทุนเพื่อเอาไปใช้ในการดำเนินการ แต่ถ้าโดยหน้าที่ที่กำหนดไว้จะเห็นว่า เป็นเรื่องของการให้ข้อเสนอแนะทั้งสิ้น ในเรื่องขององค์ประกอบจริง ๆ แล้วถ้าดูแล้วอย่างละเอียดจะเห็นว่า ในองค์ประกอบของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอในขณะนี้ ผมลองคำนวณดูนะครับ จะเป็นข้าราชการคือ เป็นตำแหน่งข้าราชการเลย มีตั้งแต่ประธาน มีตั้งแต่ระดับปลัดกระทรวง มีตั้งแต่ระดับอธิบดีหรือเทียบเท่า ทั้งหมด ๒๓ คน หรือ ๒๓ ตำแหน่ง เป็นสมาคม ซึ่งก็ไม่ใช่ข้าราชการ ๕ สมาคม เป็นเกษตรกร ๒๐ คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิแต่งตั้งโดยรัฐมนตรี ส่วนจะเป็นใครก็ยังไม่สามารถทราบได้ รวมทั้งหมดจะเห็นว่า จะเป็นภาคเอกชน คือ เป็นเกษตรกรและสมาคม ๒๕ คน ดูแล้วถ้าใครคุ้นเคยกับพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็就会有ความคล้าย ๆ กัน คือ จะมีเกษตรกรและภาคราชการใกล้ ๆ กัน แต่ถ้าไปดูในองค์ประกอบของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยเกษตรกร ที่พูดกันถึงที่เปรียบเทียบ จะเห็นว่า มีนายกฯ และรัฐมนตรี รวมทั้งสิ้น ๘ ตำแหน่ง มีปลัดกระทรวงอีก ๗ ตำแหน่ง รวมแล้ว ๑๕ ตำแหน่ง แต่ที่มากก็คือ มีเกษตรกรที่เลือกมาจังหวัดละ ๑ คน ๗๖ จังหวัด ก็คือ ๗๖ คน แล้วก็มีผู้เชี่ยวชาญ หรือจะเรียกว่า ผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๒๐ คน ตั้งโดย ครม. ประเด็นที่แตกต่างกัน ก็คือในเรื่องของผู้แทนเกษตรกร ถ้าในร่างของเกษตรกร ถ้าจะเรียกอย่างนั้นก็แล้วกันนะครับ ก็จะเป็นการเรียกว่า เลือกมาจากแต่ละจังหวัด ประเด็นปัญหา ก็คือ ผู้แทนที่จะเป็นผู้แทนของแต่ละจังหวัด ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่ทำยากมาก ในขณะที่ร่างของรัฐบาล ๒๐ คนนั้นจะเป็นไปตามสาขา สาขาวิชาชีพ จะเป็นพืชไร่ พืชสวนไม่ว่าอะไรก็ได้แล้วแต่เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าในเรื่องขององค์ประกอบก็เป็นไปได้ที่คณะกรรมการจะไปวิเคราะห์วิจารณ์ว่า จริง ๆ แล้วองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้นควรจะเป็นอย่างไร รวมทั้งอาจจะมีการทบทวนหน้าที่ความรับผิดชอบของสภาการเกษตร สิ่งที่แตกต่างกันอีกประการหนึ่ง สภาการเกษตรตามร่าง พ.ร.บ. ของรัฐบาลนั้นจะมีระดับชาติแล้วใช้คำว่า อาจจะมีระดับจังหวัด แต่จริง ๆ ก็คงจะหนีไม่พ้นที่จะไปมีระดับจังหวัด ในขณะที่ของเกษตรกรที่ร่าง มีทั้งระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล ตรงนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าคิดว่า จริง ๆ โครงสร้างเหล่านี้ก็จะเหมือนกับที่กำลังมีการดำเนินการ

ในส่วนขององค์กรภาคเอกชน อาจจะเป็นในสาขาอื่น ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า ก็เป็นไปได้ที่ทางกรรมการอาจจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่า จริง ๆ แล้วองค์กรที่จะเป็นระดับชาตินั้นมีแน่นอน ส่วนต่อไปจะเป็นระดับไหน เพื่อที่จะไม่ให้ผมเพื่อยจนเกินไป หรือถ้าเห็นว่าการจะมีถึงระดับอำเภอ กรรมการก็สามารถที่จะพิจารณาทบทวนให้มีไปได้ ส่วนเรื่องกองทุนนั้น ผมเข้าใจว่าคงเป็นเรื่องที่ใน พ.ร.บ. ของรัฐบาลไม่ได้เสนอ ประการสุดท้ายในเรื่องของคณะเลขาธิการ ใน พ.ร.บ. ของรัฐบาลนั้น ให้นหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเป็นฝ่ายเลขาธิการ โดยไม่ต้องหน่วยงานขึ้นมาใหม่ แต่ถ้าเผื่อว่าจะให้มีองค์กรขึ้นมาใหม่ คือ ไม่เอาข้าราชการไปเป็นเลขาธิการของสภา ก็หมายความว่าเราก็จะต้องตั้งองค์กรจะเป็นขนาดใดก็ตามขึ้นมาหน่อย ๆ ๑ องค์กร ถ้าเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร อันนั้นล่ะครับ ไม่ให้หน่วยงานของรัฐเข้าไปเป็นเลขาธิการเลย ก็จัดตั้งองค์กรขึ้นมา เรียกว่า สำนักงานคณะกรรมการฝ่ายเลขาธิการของกองทุนฟื้นฟู แล้วมีทั้งในส่วนกลาง มีทั้งในต่างจังหวัด อันนั้นในทางปฏิบัติ ผมคิดว่ากรรมการก็สามารถที่จะเอาเรื่องของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมาเปรียบเทียบดูว่า อย่างไรจึงจะเหมาะสม แล้วก็มีประสิทธิภาพที่สุด -----

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในทางปฏิบัติแล้วนี้ก็ไม่ค่อยมีข้อยุติที่ชัดเจนนะครับ ผมเห็นด้วยที่ว่า ควรจะให้มีการรับหลักการ แล้วกรรมาธิการก็อาจจะประมวลความเห็นทั้งจากที่ท่าน สมาชิกฯ ได้เสนอในวันนี้ รวมทั้งอาจจะมีการรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมจากสถาบัน เกษตรกรจะเป็นสาขาต่าง ๆ หรืออาจจะเป็นตัวแทนของเกษตรกรในบางภูมิภาค ทุกภูมิภาค เพื่อที่จะดูว่าจริง ๆ แล้วนี้สภาการเกษตรแห่งชาติควรจะปรับปรุงจากร่าง ของรัฐบาลอย่างไร เพราะฉะนั้นผมเสนอว่าควรจะให้มีการรับหลักการ ส่วนประเด็นหนึ่ง ขออภัยท่านประธานฯ ครับ ประเด็นหนึ่งที่ไม่ได้พูดถึง ผมเองกลับเห็นว่าในระดับชาตินั้น เราอาจจะไม่ได้คำนึงถึงผู้ประกอบการ เพราะในขณะนี้กลุ่มใหญ่ก็คือภาครัฐ กลุ่มที่ ๒ ก็คือ ภาคของเกษตรกร แต่กลุ่มของผู้ประกอบการนั้นถึงจะมีอยู่บ้าง ใน ๕ เป็นสมาคม เพราะฉะนั้นตรงนี้เราอาจจะเพิ่มเข้าไปให้มีสัดส่วนที่จะเข้ามามีส่วนร่วม เพราะอย่างไรผมก็เชื่อว่าจะต้องเป็นไตรภาคี แทนที่จะเป็นภาคใดภาคหนึ่งเสนอมา แล้วก็ไปพิจารณากันในภายหลัง เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่าสมควรที่จะให้มีการ รับหลักการ แล้วก็กรรมาธิการก็นำเอาข้อคิดเห็นของทั้งเพื่อนสมาชิกฯ แล้วก็อาจจะไป รับฟังความคิดเห็นในสาขาอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อที่จะได้นำมาประกอบในการพิจารณา เพื่อให้มีสภาการเกษตรแห่งชาติได้เสียทีครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมชายค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลเสนอมา ในขณะนี้นั้นก็เป็นที่เกิดคำถามมากมายนะครับ เพราะดูในเรื่องของโครงสร้างอย่าง ที่ท่านสมาชิกฯ ท่านอื่นได้กล่าวไปแล้ว ผมใคร่ขอกล่าวซ้ำในส่วนนี้ เพราะว่าในส่วน ของภาครัฐนั้นมากจริง ๆ ครับ โดยเฉพาะในส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง แล้วก็อธิบดีกรมต่าง ๆ รวม ๒๓ คน ในส่วนเกษตรกรนั้นซึ่งเราหวังจะให้ เป็น สภาการเกษตรอย่างแท้จริงนั้นมันน้อยเหลือเกิน เมื่อใน (๑) (๒) แล้วก็บวกกับผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งแล้วนี้นะครับ ๓๐ กว่าคน ประการที่ ๑

LIRT

ประการที่ ๒ หากไปดูตัวแทนของกลุ่มองค์กรที่เข้าร่วมนั้นจะเห็นได้ว่าเป็นเกษตรกรที่แท้จริงหรือไม่ อันนี้เป็นข้อคำถามนะครับ ไม่ว่าจะเป็นสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมดินและปุ๋ยแห่งประเทศไทย นายกสมาคมชาวนาไทย สมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย สมาคมยางพาราไทย และสมาคมสัตว์บาลแห่งประเทศไทย ถ้าจะระบุว่าสมาคมเหล่านี้คือตัวแทนของผู้ประกอบการ หรือตัวแทนเกษตรกรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนั้น น่าจะระบุในเรื่องของกลุ่มอาชีพ กลุ่มยางพารา กลุ่มชาวนาอะไรไปมากกว่าจะระบุชื่อของสมาคมไปชัดเจน ซึ่งเป็นการถั่วเรียกกันตรง ๆ ก็เป็นการล็อกสเปก (Lock spec.) ตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้นถ้าบวกกันแล้วใน ๖๐ คน ในสภาแห่งนี้ก็จะมีตัวแทนของภาครัฐถึง ๔๐ คน ความหวัง ความฝันของพี่น้องเกษตรกร ๒๐ ปีที่แล้วที่จะเกิดสภาการเกษตรแห่งนี้เป็นสภาที่มีอำนาจต่อรอง มีอำนาจชี้แนะ มีอำนาจเสนอความเห็นเป็นตัวแทนของพวกเขานั้น ก็ไม่ต่างอะไรกับสภาที่อยู่ภายใต้การครอบงำของกระทรวงเกษตร ผมไม่เข้าใจครับว่าในระหว่างนี้ที่รัฐธรรมนูญจะออกมาเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชนในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ หรือแม้กระทั่งในคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่จะเพิ่มในเรื่องสิทธิเสรีภาพให้กับพี่น้องทุกหมู่เหล่านั้น ภาครัฐพยายามที่จะเข้าครอบงำกลุ่มองค์กรลักษณะทำนองเดียวกันหลายองค์กร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสภาการเกษตรแบบนี้ หรือแม้กระทั่งการคุ้มครองผู้บริโภคและหลายส่วน ผมคิดว่าถ้าจะรับหลักการตรงนี้ในกฎหมายฉบับนี้ควรจะมีการแก้ไขในเรื่องของโครงสร้างให้ชัดเจนให้ตัวแทนภาคเกษตรเป็นตัวแทนของสภาการเกษตรอย่างแท้จริง จะใช้การสรรหาแบบสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ได้ ในเมื่อมีกฎหมายรองรับ หรือจะใช้เป็นตัวแทนของสภาวิชาชีพเช่นเดียวกับอันอื่น หรือเหมือนอย่างเช่นที่สภาการหนังสือพิมพ์ทำ ซึ่งอันนั้นก็ไม่มีกฎหมายรองรับนะครับ แต่จะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของ บรรณาธิการ ผู้สื่อข่าว ซึ่งก็เลือกสรร คัดสรรกันเข้ามา อันนี้จะเป็นตัวแทนวิชาชีพในด้านหนังสือพิมพ์อย่างแท้จริง-----

ฉันใดก็ฉันนั้นครับ สภาการเกษตรแห่งชาติ ถ้าจะเกิดขึ้นควรจะเป็นตัวแทนของภาคเกษตรอย่างแท้จริงเพื่อที่จะทำหน้าที่ของเขาเหมือนสภาวิชาชีพอื่น ไม่ว่าจะเป็นหอการค้าอุตสาหกรรม ธนาคารไทย หรืออะไรก็แล้วแต่ แล้วก็กลุ่มเหล่านั้นก็ไม่ควรจะมาทับซ้อนอยู่ในนี้ ก็ขอฝากถึงในประเด็นนี้ ถ้าจะมีการรับหลักการในร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : จะมีท่านสมาชิกฯ ท่านใดประสงค์จะอภิปรายอีกไหมคะ ขอเชิญท่านประพันธ์ค่ะ แล้วเชิญท่านรัฐมนตรีท่านประพันธ์จะพูดก่อนถูกไหมคะ เชิญค่ะ

นายประพันธ์ คุณมี : นิดเดียวครับท่านประธานฯ เผอิญเมื่อสักครู่นี้ มีนักกฎหมายใหญ่โทรศัพท์เข้ามาแจ้งให้ผมทราบว่า ท่านประธานฯ ครับ ผมกำลังเปิดดูรัฐธรรมนูญว่า ในรัฐธรรมนูญนี้เขากำหนดให้มีสภาเกษตรกรแห่งชาติ ปัญหาโดยมีลักษณะเป็นสภาวิชาชีพเช่นเดียวกันกับสภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า หรือผู้ประกอบการอื่น ๆ ประเด็นปัญหามีอยู่ตรงนี้ครับท่านประธานฯ ถ้าเรารับหลักการกฎหมายฉบับนี้ต้องไปพิจารณาในวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓ กว่ากฎหมายฉบับนี้จะผ่าน รัฐธรรมนูญก็ผ่านไปแล้ว กฎหมายฉบับที่จะพิจารณานี้ พอเข้ามาสภาที่ใช้ไม่ได้แล้วครับ เพราะขัดกับรัฐธรรมนูญ ประเด็นปัญหามีอยู่ตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ก่อนที่เราจะรับหลักการไป รับกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณา เสร็จแล้วเราก็ต้องไปตั้งกรรมาธิการมาพิจารณาต้องใช้เวลาเป็นเดือน ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะผ่านไปแล้ว เสียเวลา แล้วก็เสียเงิน เสียเบี้ยประชุมไปหลายครั้งกว่าจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ประกอบกับเนื้อหาในกฎหมายมีปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกฯ อภิปรายมาแล้ว ผมจึงคิดว่าประเด็นนี้จะมีปัญหาหรือไม่ ถ้าหากว่าเรารับหลักการไปแล้ว ทำยที่สุดเมื่อรัฐธรรมนูญผ่านแล้วกฎหมายฉบับนี้ก็ใช้ไม่ได้ครับ จึงเป็นประเด็นที่จะกราบเรียนหาหรือท่านประธานฯ เพื่อพิจารณาดูครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีจะชี้แจงอะไรไหมครับ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมก็ขอขอบพระคุณทางท่านสมาชิกฯ ที่ได้กรุณา
ให้คำแนะนำ ให้ความเห็นหลากหลาย อยากกราบเรียนเพื่อความสบายใจว่าในการนำร่าง
พระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติไปเสนอนั้น ก็ได้พิจารณาเทียบเคียงกับร่างที่เรียกว่า
โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หรือที่เรียกว่าสภาเกษตร ร่างของเกษตรกรรมตลอด ผมคิดว่ามี
๓ ประเด็น ที่เป็นประเด็นหลัก ที่ท่านสมาชิกฯ ได้ให้ความเห็นแนะนำส่วนใหญ่

อันที่ ๑ คือเรื่องขององค์ประกอบของสมาชิกสภาฯ ในส่วนของร่างที่เรียกว่า
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งกำหนดไว้ ๑๑๑ ท่าน โดยมีองค์ประกอบของผู้แทนจากภาครัฐอยู่ส่วนหนึ่ง
คือ ๑๔ ท่าน และสมาชิกฯ ผู้ทรงคุณวุฒิ ๒๐ ท่าน แล้วที่เหลือก็เป็นตัวแทนจากแต่ละจังหวัด
ซึ่งรวม ๑๑๑ ท่าน ซึ่งเราก็เห็นว่าอาจจะอึดอัดถึง ๑๑๑ ท่าน อาจจะดำเนินการได้ลำบาก
ก็นำตรงนี้มาเป็นแกน แล้วก็เพิ่มให้มีส่วนในสายวิชาชีพนั้น ๆ แล้วผู้ประกอบการด้วย
เป็นลักษณะของไตรภาคีที่ผมได้กราบเรียนแล้วนะครับ ก็เป็นสมาชิกฯ ในส่วนของ
เกษตรกร ๒๐ เป็นส่วนของสมาคมวิชาชีพและผู้ประกอบอาชีพกับผู้ทรงคุณวุฒิรวมกัน
ก็ ๑๗ แล้วก็ในส่วนของภาครัฐอีก ๒๒ องค์ประกอบก็ใกล้เคียงกัน แต่ว่าถ้าทางกรมวิชาการ
เห็นว่าควรที่จะเพิ่มสัดส่วนในส่วนไหน เพิ่มในส่วนของส่วนเกษตรกร ทางรัฐบาล
ก็ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าอยากเห็นว่ามี ๓ องค์ประกอบ คือ ไตรภาคี

ส่วนที่ ๒ ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ ร่างที่นำเสนอโดยทางผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ก็เช่นเดียวกัน กำหนดว่าเป็นสภาที่แนะนำเป็นหลัก แล้วในส่วนที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดถึงว่า
น่าจะมีในส่วนของการกำหนดโซนนิ่ง (Zoning) ของพื้นที่ในการปลูกพืช-----

อันนี้ในส่วนของหน้าที่ภารกิจหลักนี้ก็จะเริ่มตั้งแต่ต้น คือวางยุทธศาสตร์และวางแผนในเรื่องของการผลิตทางการเกษตร โดยเรากำหนดบนเวทีเดียวกันนะครับ ซึ่งมีทั้งส่วนราชการ ส่วนผู้ประกอบการอาชีพและทางเกษตรกรโดยตรง ซึ่งผมคิดว่าถ้าเป็นเรื่องของนโยบายใหญ่ก็จะต้องนำเสนอ กรม. เพื่อให้ความเห็นชอบอยู่ดี เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าก็คงดำเนินการได้มีประสิทธิภาพและได้มีสิทธิมีเสียงของเกษตรกรอย่างเต็มรูปแบบครับ

ส่วนที่ ๓ ในเรื่องของหน่วยที่เป็นธุรการนี้ ข้อมูลที่ผมมีอยู่ในมือตอนนี้ทางผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็เสนอแนะให้เป็นสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเช่นเดียวกัน เช่นเดียวกับร่างนี้นะครับ เพราะว่าเห็นว่าสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรนี้ คือองค์กรที่ทำหน้าที่ดูแลเรื่องยุทธศาสตร์และนโยบายของการเกษตรเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีอีกทีหนึ่ง ภารกิจโดยรวมนี้ผมคิดว่าอาจจะแตกต่างจากในส่วนของคุณทำงานในสภาที่ปรึกษาของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตรงที่ ผมก็ศึกษาจากภาระหน้าที่ของคุณทำงานนั้นนะครับ ก็จะเน้นในเรื่องของการติดตามประเมินผลการแก้ปัญหาการประมวลเรื่องนโยบายและแผนการเกษตรที่มีอยู่แล้ว แต่อันนี้จะเป็นตัวที่ดำเนินการในเรื่องของกำหนดแผน กำหนดยุทธศาสตร์ตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นเลย แล้วก็ต่างจากกองทุนฟื้นฟูตรงที่ว่า อันนั้นก็แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในเรื่องของหนี้สินแล้วก็ฟื้นฟูอาชีพของเกษตรกรทั้งนั้น เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. สภาเกษตรนี้ก็คงไม่ได้เข้าซ้อนกับใคร แล้วก็น่าจะเป็นการนำร่องที่ดีนะครับในเรื่องของการที่จะให้เกษตรกรและผู้ประกอบการอาชีพทางการเกษตรมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการที่จะดำเนินการในการกำหนดนโยบายเกษตรของชาติ ส่วนที่จะมีลูกย่อยที่จะมีในส่วนของการเกษตรกรโดยตรง วิชาชีพโดยตรงหรือจะมีลูกย่อยอื่นนี้ผมคิดว่าก็คงจะดำเนินการได้ต่อไปในช่วงจังหวะข้างหน้านะครับ ผมก็คงขอกราบเรียนสรุปข้อความเห็นเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สำหรับข้อสงสัยของคุณประพันธ์นะครับ คณะกรรมาธิการก็ไปดู เพราะว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายใหม่ทั้งฉบับ จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรภายในกรอบของหลักการก็ยอมทำได้ ถ้าเป็นเรื่องเดียวกับที่รัฐธรรมนูญว่าไว้ก็แก้ไขให้ชัดถูกต้อง ถ้าคนละเรื่องก็ไม่ต้องไปแก้ก็เดินหน้าต่อไป วันหลังจะทำเรื่องนั้นก็ค่อยมาทำกฎหมายนั้นใหม่ เชิญครับ

LIRT

นายประพันธ์ คูณมี : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ
ท่านประธานฯ ถ้าเป็นเช่นนั้น คือเรามีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญอยู่ในมาตรา ๘๔ (๘) นะครับ
(๘) เรื่องแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร
ในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริม
การรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษา
ประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร ประเด็นตรงนี้ผมท้วงติงเอาไว้ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้
กฎหมายนี้สามารถที่จะแก้ไขมาแล้วสามารถบังคับใช้โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ จึงต้อง
กราบเรียนท่านประธานฯ ว่าถ้าแม้ว่าจะรับหลักการนี้คงจะต้องพิจารณาประเด็นว่าเราจะ
แก้ไขยกเว้นข้อบังคับๆ เพื่อแก้ไขไปทั้งฉบับได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็แก้ไข แต่ให้อยู่ในขอบข่ายของ
การเกษตรก็แล้วกัน อย่าไปออกมาเป็นรถยนต์ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการกรุณาจดปุ่ม
เห็นด้วย ท่านที่ไม่รับหลักการกรุณาจดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อย
นะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วย ๘๓ นครับ
ไม่เห็นด้วย ๖ นครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ คณะกรรมาธิการ
นครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ครับ
เสนอจำนวน ๑๗ ท่านครับ โดยทางรัฐบาล ๓ ท่าน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เชิญรัฐมนตรีเสนอครับ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

๑. นางประจวบ หล้าอุบล

๒. นายรัชชัย ลำโรงวัฒนา

๓. นางสาวฉัฐภัทร ถวัลย์โพธิ์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านสมาชิก เสนอ เชิญครมูกดา
ครับ

นางมุกดา อินต๊ะสาร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ ดิฉัน ครมูกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ลำดับที่ ๑๓๑ ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ.
จำนวน ๑๔ ท่าน นะคะ

๑. พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพัคตร์

๒. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ

๓. นายประยงค์ รณรงค์

๔. พลโท บรรเทิง พูนจำ

๕. นายชลิต แก้วจินดา

๖. นายบรรพต หงษ์ทอง

๗. นายชบ ยอดแก้ว

๘. นางมุกดา อินต๊ะสาร

๘. นายตวง อันทะไชย

๑๐. นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม

๑๑. นายเพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์

๑๒. นายชูชาติ ดันอังสนากุล

๑๓. นายประพันธ์ คุ้มมี

๑๔. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง

ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด

จะเสนอท่านอื่นไหมครับ ไม่มี เชิญท่านเลขาฯ อ่าน

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) :

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ.

จำนวน ๑๗ ท่าน

๑. นางประจวบ หล้าอุบล

๒. นายรัชชัย ลำโรงวัฒนา

๓. นางสาวณัฐภัทร ถวัลย์โพธิ์

๔. พลอากาศเอก ระเด่น ฟุ้งพัคตร์

๕. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ

๖. นายประยงค์ รณรงค์

๗. พลโท บรรเทิง พูนจำ

๘. นายชลิต แก้วจินดา

๙. นายบรรพต หงษ์ทอง

๑๐. นายชบ ยอดแก้ว

๑๑. นางมุกดา อินต๊ะสาร

๑๒. นายดวง อันทะไชย

๑๓. นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม

๑๔. นายเพิ่มศักดิ์ มกรากิรมย์

๑๕. นายชูชาติ ตันอังสนากุล

๑๖. นายประพันธ์ คุณมี

๑๗. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

นายธีระ สุตะบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ครับ

ภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

. ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามที่รัฐมนตรีเสนอ
นะครับ

ต่อไปเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติปีโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : กราบ
เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอร่าง
พระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการให้สัมปทาน และการกำกับดูแลการสำรวจ
และผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย โดยมีการผลิตปิโตรเลียมครั้งแรกตามกฎหมายดังกล่าว
๒๖ ปีมาแล้ว ซึ่งพบว่าแหล่งปิโตรเลียมในประเทศส่วนใหญ่ เป็นแหล่งขนาดเล็ก
หรือมีสภาพทางธรณีวิทยาที่ยู่ยากซับซ้อน ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสูงมาก
แหล่งปิโตรเลียมหลายแหล่งเริ่มมีกำลังการผลิตลดลง ทำให้ผู้รับสัมปทานมีความเสี่ยง
ในการลงทุนสูง จึงไม่สนใจให้ทำการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมเพิ่มเติมจากแหล่ง
ที่มีศักยภาพลดลง ทำให้ประเทศเสียโอกาสทางเศรษฐกิจในการนำทรัพยากรปิโตรเลียม
ขึ้นมาใช้ประโยชน์ จึงสมควรเพิ่มแรงจูงใจในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม เช่น

ประการแรก ให้รัฐสามารถลดหย่อนค่าภาคหลวงได้ถึงร้อยละ ๕๐
แทนระดับร้อยละ ๓๐ ในปัจจุบัน ในแปลงที่สภาพทางธรณีวิทยาไม่เอื้ออำนวย หรือที่มี
พลังผลิตของพื้นที่ลดลง หรือในพื้นที่ที่สภาพทางธรณีวิทยาบ่งชี้ว่าการผลิตปิโตรเลียม
ในพื้นที่นั้น ต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมาก หรือไม่อาจดำเนินการได้ในเชิงพาณิชย์

ประกาศที่ ๒ ยกเลิกการจำกัดจำนวนแปลงและพื้นที่รวมของแปลงสำรวจ
ประกาศที่ ๓ ลดขั้นตอนการอนุมัติ การอนุญาตจากเดิมที่เกือบทุกเรื่อง
กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีให้เหลือเฉพาะเรื่องสำคัญและ
เป็นนโยบายที่แท้จริง และสำหรับเรื่องที่สำคัญรองลงมาหรือเป็นเรื่องทางเทคนิคให้เป็น
อำนาจของรัฐมนตรีหรืออธิบดี โดยคำแนะนำหรือเห็นชอบของคณะกรรมการปิโตรเลียม
รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบและกำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการปิโตรเลียมเพื่อให้
สอดคล้องกับการบริหารราชการในปัจจุบัน นอกจากนั้นจากการที่แหล่งปิโตรเลียม
หลายแห่งเริ่มมีกำลังการผลิตลดลง การกำหนดให้ผู้รับสัมปทานมีหน้าที่รื้อถอนสิ่งปลูก
สร้าง วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกออกจากพื้นที่ผลิตเมื่อสัมปทานสิ้นสุดลงเพื่อ
ป้องกันความเสียหายแก่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ จึงสมควรมี
บทบัญญัติในเรื่องนี้ในกฎหมาย รวมทั้งการกำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องวางหลักประกัน
รื้อถอนด้วย จึงจำเป็นต้องนำเสนอร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมี
หลักการและเหตุผลดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการปิโตรเลียมและกำหนด
คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี อธิบดี และคณะกรรมการ
ปิโตรเลียม
- (๓) กำหนดให้ผู้รับสัมปทานขอขยายอายุสัมปทานได้เพราะเหตุซึ่งไม่ใช่
ความผิดของผู้รับสัมปทาน
- (๔) ยกเลิกการจำกัดจำนวนแปลงสำรวจและพื้นที่รวมของแปลงสำรวจ

LIRT

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามโอนข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมระหว่างแปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตรกับแปลงหนึ่งที่มีใช้แปลงสำรวจในทะเลที่มีน้ำลึกเกินสองร้อยเมตร

(๖) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการบำบัดป้องกันความเสียหายอันเนื่องจากการประกอบกิจการปิโตรเลียมในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าหรือหากไม่ดำเนินการทันทีอาจก่อให้เกิดความเสียหายมากขึ้น

(๗) กำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องรายงานแผนงานและงบประมาณประจำปีตลอดจนเสนองบประมาณประจำปีในการประกอบกิจการปิโตรเลียม

(๘) กำหนดให้ผู้รับสัมปทานมีหน้าที่รับผิดชอบในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสำรวจ ผลิต เก็บรักษาหรือขนส่งปิโตรเลียม โดยต้องยื่นแผนงานการรื้อถอนและประมาณการค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนเพื่อขอความเห็นชอบจากอธิบดี

(๙) กำหนดให้ผู้ได้รับสัมปทานต้องวางหลักประกันการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง และกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่วางหลักประกันหรือวางหลักประกันไม่ครบจำนวน ผู้รับสัมปทานต้องเสียเงินเพิ่มตลอดจนให้อำนาจรัฐมนตรีเพิกถอนสัมปทานได้ หากยังไม่มี การวางหลักประกันเงินเพิ่มให้ถูกต้อง

(๑๐) เพิ่มเหตุในการลดหย่อนค่าภาคหลวง และปรับเพดานอัตราและระยะเวลาที่ได้รับการลดหย่อนค่าภาคหลวง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม โดยข้อเท็จจริงที่แหล่งปิโตรเลียมในประเทศส่วนใหญ่เป็นแหล่งขนาดเล็ก หรือมีสภาพทางธรณีวิทยาที่ซับซ้อน ต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูงมาก และแหล่งปิโตรเลียมหลายแห่งเริ่มมีกำลังการผลิตลดต่ำลง ทำให้ผู้ประกอบการปิโตรเลียมมีความเสี่ยงในการลงทุนสูง ไม่จูงใจผู้ประกอบการ

ให้ทำการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมเพิ่มเติมจากแหล่งปิโตรเลียมในสัมปทาน ทำให้ประเทศเสียโอกาสทางเศรษฐกิจในการนำทรัพยากรปิโตรเลียมขึ้นมาใช้ประโยชน์ นอกจากนี้กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมในปัจจุบันไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน อีกทั้งการพิจารณาอนุมัติและอนุญาตของรัฐเกี่ยวกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมมีกระบวนการหลายขั้นตอน ตลอดจนในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคเดียวกันและใกล้เคียงกันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมในประเทศของตนเพื่อดึงดูดนักลงทุนซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ประกอบการปิโตรเลียมข้ามชาติกลุ่มเดียวกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีความคล่องตัวในการดำเนินการและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

กระผมจึงขอเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อรับหลักการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณจิตรครับ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยหลักการแล้วก็เห็นด้วยในหลักการและเหตุผล แต่ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้ทั้งหมด ๖ ประเด็นนะครับ

ในประเด็นที่ ๑ ในร่างมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๕ ในเรื่องของคณะกรรมการปิโตรเลียม แต่เดิมบุคคลซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการไม่เกิน ๖ คน จะระบุไว้ว่า “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่แต่งตั้งต้องไม่เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมการโดยตำแหน่งสังกัดอยู่” ในวรรคสองของมาตรา ๑๕ เดิม นะครับ ร่างพระราชบัญญัติใหม่จะยกเลิกข้อความนี้ออก หากการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๕ คน ซึ่งเป็นจำนวนที่เกิดขึ้นใหม่ เป็นข้าราชการในส่วนราชการที่มีกรรมการโดยตำแหน่ง สังกัดอยู่ ก็จะทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ไม่มีอิสระในการเสนอหรือออกความเห็นได้นะครับ นอกจากนี้แล้วอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเป็นทั้งกรรมการและเลขานุการ ยังมีอำนาจในการแต่งตั้งข้าราชการในกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกิน ๒ คน ก็จะทำให้คณะกรรมการอยู่ภายใต้การควบคุมของอธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ โดยสมบูรณ์ การที่เพิ่มกรรมการอื่นมาอีกก็จะไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นใน ประเด็นที่ ๑ ในมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๑๕ ก็ขออนุญาตตั้งข้อสังเกตไว้ครับ

ในประเด็นที่ ๒ ในมาตรา ๓ อีกเหมือนกันครับ แก้ไขมาตรา ๑๖ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ซึ่งกำหนดไว้ตามมาตรา ๑๕ ให้เพิ่มอำนาจของอธิบดี กรมเชื้อเพลิงมากขึ้น ถึงแม้จะเป็นอำนาจของคณะกรรมการก็ตาม และอำนาจบางอย่างนั้น เกี่ยวกับการนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖๕ และการนำเข้าเครื่องจักร และอุปกรณ์โดยได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม ตรงนี้ที่จะเป็นการ ลดขีดความสามารถในการแข่งขันหรือไม่ของผู้ขอรับสัมปทานที่เป็นคนไทย และ จะไม่เป็นการส่งเสริมวิสาหกิจและอุตสาหกรรมของคนไทยด้วยครับ ในประการที่ ๒

LIRT

ในประการที่ ๓ ร่างมาตรา ๖ ได้แก้ไขมาตรา ๒๒ อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรี โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี แก้ไขเป็น “โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ” ซึ่งดูแล้วก็ เป็นสิ่งที่ตรงที่จะได้มีความคล่องตัว ทำให้อธิปไตยกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติมีอำนาจเบ็ดเสร็จ ที่จะอนุญาตให้สัมปทาน โอนและเพิกถอนสัมปทานแต่เพียงผู้เดียว ผลประโยชน์ของ ประเทศชาติถึงแม้ว่าปริมาณน้ำมันตามบ่อต่าง ๆ จะลดลงก็จริง ในอนาคตข้างหน้าไม่ว่า จะเป็นภาวะโลกร้อนหรืออะไรก็แล้วแต่ ถ้าเกิดมีการสำรวจเจอน้ำมันมากขึ้น ผลประโยชน์ ของประเทศชาติในส่วนนี้ กระผมคิดว่าน่าจะให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับทราบและพิจารณา จะรอบคอบและรัดกุมกว่า

ในประการที่ ๔ มาตรา ๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒/๑ ให้อำนาจ คณะกรรมการขยายอายุสัมปทานตามมาตรา ๒๗ อนุมัติการกำหนดพื้นที่ผลิต ตามมาตรา ๔๒ ขยายระยะเวลาเริ่มผลิต การลดขั้นตอนในเรื่องของการอนุมัติ อนุญาต ถึงแม้ว่าจะเป็นของดีก็ตาม แต่ในกรณีที่ปล่อยให้กรรมการเป็นผู้ที่ดูแลในส่วนนี้จะ รอบคอบพอหรือไม่ก็เป็นเครื่องหมายคำถามที่จะต้องตั้งไว้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ก็น่าจะให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบมากกว่า

ในประเด็นที่ ๕ มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๒๗ ให้อำนาจรัฐมนตรีขยายอายุ สัมปทานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแปลงสำรวจ เป็นอธิปไตยมีอำนาจแทนการขอขยายอายุ สัมปทานนั้น ซึ่งทางผู้รับสัมปทานมีเวลาแจ้งล่วงหน้านานพอสมควรก็ไม่ควรจะเกิด ความเสียหายหรือหยุดชะงักการสำรวจลงได้นะครับ

ในประเด็นสุดท้าย ในร่างมาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๒๘ ยกเลิกการจำกัดจำนวน แปลงและพื้นที่รวมของแปลงสำรวจ ตรงนี้จะมีผลให้บริษัทต่างชาติที่มีงบประมาณมาก จองพื้นที่สัมปทานทั้งหมด ผู้ต้องการขอสำรวจจะต้องเสียเงินให้กับบริษัทใหญ่เหล่านี้ กรณีอย่างนี้จะเป็นการผูกขาดสัมปทานหรือไม่ ก็คงฝากประเด็นต่าง ๆ ทั้ง ๖ ประเด็นนี้ ผ่านทางท่านประธานฯ สภาไปยังท่านรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นเพื่อ ประโยชน์ของประเทศชาติในอนาคต ถึงแม้ว่าขณะนี้บ่อน้ำมันต่าง ๆ ของเราที่มีอยู่จะลด ปริมาณลงก็ตาม แต่ไม่ได้บอกว่าในอนาคตข้างหน้า ถ้าเกิดมีการสำรวจที่แท้จริงแล้ว เราจะพบน้ำมันหรือไม่ หรือในกรณีของโลกร้อนเกิดมีแผ่นดินไหวหรือมีอะไรก็แล้วแต่

หรือมีสินามิ ผมไม่อยากให้เกิดหรอกครับ แต่ถ้าเกิดมีขึ้นมาอีกแปลงสำรวจน้ำมัน
เราอาจจะเจอน้ำมันหรือไม่ก็ตาม ผลประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นผลประโยชน์ของชาติ
ซึ่งจะต้องคิดกันให้รอบคอบครับ ก็กราบเรียนฝากท่านประธานฯ ไปด้วย
กราบขอบพระคุณครับ

- ๖๓/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณเตือนใจ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันมีข้อสงสัยในมาตรา ๕ ที่แก้ไขให้เป็นมาตรา ๒๘ ที่บอกว่า “เขตพื้นที่สำรวจที่ไม่ใช่อยู่ในทะเล ให้กำหนดพื้นที่ได้ไม่เกินแปลงละสี่พันตารางกิโลเมตร” คุณออกมาแล้วได้ ๒ ล้าน ๕ แสนไร่ ใช่ไหมคะ แล้วก็พื้นที่ที่ไม่อยู่ในทะเล ซึ่งก็หมายถึงเป็นบนบกหรือในป่านี้ แล้วต้องไปขออนุญาตกรมอุทยานแห่งชาติ หรือว่าประชาชนที่เขาอยู่ที่นั่นมาก่อนหรือเปล่า ตรงนี้ดิฉันสงสัย แล้วก็ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการสำรวจมีหรือเปลาคะ ทำไมจึงอนุญาตให้ใช้แปลงสำรวจได้ตั้ง ๒ ล้านกว่าไร่ขนาดนี้ แล้วอีกย่อหน้าหนึ่ง ที่บอกว่า “เขตพื้นที่แปลงสำรวจในทะเล ให้รวมถึงพื้นที่เกาะที่อยู่ในเขตแปลงสำรวจนั้นด้วย” อันนี้เกาะที่มีประชาชนอยู่แล้วนี่ต้องไปขออนุญาตประชาชนหรือเปล่า ก็ขอเรียนถามแก่นี้ด้วยความเป็นห่วง ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ที่ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งหลายข้อนั้นก็อาจจะนำไปพิจารณาหารือในชั้นกรรมาธิการ อยากจะขอตอบรวม ๆ ใน ๒ - ๓ ประเด็น

เรื่องแรก ก็คงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการขออนุญาต การขออนุมัติ ซึ่งในการเขียนกฎหมายปิโตรเลียมนั้น หรือกฎหมายอะไรก็แล้วแต่เนี่ยผมคิดว่ามีหลักอยู่ ๒ อย่าง หลัก ๆ ด้วยกัน อย่างแรก ก็คือ เราอาจจะเขียนให้เปิดกว้างเป็นวิจารณ์ญาณ หรือเป็นสิ่งที่รัฐบาลสามารถจะไปกำหนดในรายละเอียดได้ ถ้ามีรัฐบาลที่ดี มีข้าราชการที่ดี วิธีนั้นก็เป็นวิธีการที่จะทำให้กิจการขุดเจาะสำรวจปิโตรเลียมสามารถที่จะเดินหน้าไปอย่างคล่องตัว เพราะว่ารายละเอียดจะไปอยู่ในกฎกระทรวง สามารถแก้ไขได้ทันต่อเหตุการณ์ ในหลายประเทศ กฎหมายปิโตรเลียมจะเป็นลักษณะนั้น ก็คือ กฎหมายจะเป็นกฎหมายสั้น ๆ รายละเอียดไปอยู่ในกฎกระทรวง ในบางประเทศที่จริงเป็นส่วนใหญ่อะเอียดจะอยู่ในกฎหมาย อยู่ในกฎหมายเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ลงทุน และเพื่อให้แน่ใจว่า รัฐบาล

และข้าราชการไม่ได้เอากฎหมายไปหาประโยชน์ หรือทำให้ประเทศชาติเสียประโยชน์
 ในกรณีของพระราชบัญญัติปิโตรเลียมของไทยก็เป็นลักษณะที่ ๒ ก็คือ เขียนรายละเอียด
 ลงไปพอสมควร แต่จะเห็นได้ว่าในหลาย ๆ ข้อนั้นก็มีความบัญญัติเอาไว้ว่า บทบัญญัติ
 ที่เขียนเพิ่มเติมเอาไว้ป้องกันไม่ให้มีการใช้อำนาจโดยมิชอบ เพราะฉะนั้นหลาย ๆ เรื่อง
 ที่อธิบดีจะอนุมัตินั้นไม่สามารถอนุมัติได้โดยลำพัง ต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงที่กำหนด
 หรือว่าหลายกรณี ที่จริงแทบทุกกรณี เป็นการอนุมัติขออธิบดี โดยผ่านความเห็นชอบของ
 คณะกรรมการปิโตรเลียม ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นในเรื่องของการที่จะให้ผู้รับสัมปทานอื่น
 เข้ามาร่วมทุน สิ่งที่เปลี่ยนแปลงคงจะเป็นประเด็นเดียว ก็คือ ในกรณีที่เป็นการเข้ามาร่วมทุน
 ตามมาตรา ๔๗ ที่จะดึงอีกบริษัทหนึ่งเข้ามาร่วมทุน ในกรณีนี้ปัจจุบันนี้ กรม. เป็นผู้ให้
 ความเห็นชอบ ตามกฎหมายใหม่ก็จะเป็นคณะรัฐมนตรี ส่วนเรื่องของการโอนสัมปทานให้กับ
 บริษัทในเครือตามมาตรา ๔๘ ตอนนี้รัฐมนตรีอนุมัติ ตามกฎหมายใหม่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ
 ถ้าเป็นการโอนแปลงสัมปทานให้กับผู้อื่นตามมาตรา ๕๐ อันนี้ยังต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี
 ที่นี้ในกรณีปัจจุบันมาตรา ๔๗ ตามที่ผมเรียนแล้วนี้ การระดมทุน ระดมทุนเอาคนใหม่
 เข้ามาในแปลงสัมปทานเดิม ปัจจุบัน กรม. อนุมัติ ของใหม่ รัฐมนตรีอนุมัติ แต่พอในทาง
 ปฏิบัติเข้าจริง ๆ คณะรัฐมนตรีก็มีมติให้เป็นเรื่องเพื่อทราบ เพราะว่าเป็นเรื่องที่ยกขึ้นจะ
 ธรรมดา (Routine) พอสมควร เพราะฉะนั้นสิ่งที่พยายามทำในกฎหมายฉบับใหม่ก็คือว่า
 อะไรที่เป็นเรื่องนโยบายให้ไปถึงคณะรัฐมนตรี อะไรที่เป็นนโยบายลำดับรองลงมา
 มีรายละเอียดเทคนิคเพิ่มเติมก็เป็นเรื่องของรัฐมนตรี แต่อะไรที่เป็นเรื่องที่ยกขึ้นจะเป็น
 งานประจำจริง ๆ ก็เป็นเรื่องของอธิบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการปิโตรเลียม
 อย่างเช่น ในเรื่องของการต่อระยะเวลาสัมปทานการผลิต สมมุติว่าเกิดเหตุอะไรก็แล้วแต่
 ที่ไม่ใช่ความผิดของผู้รับสัมปทานทำให้การผลิตต้องหยุดชะงักไป หรือล่าช้าออกไป -----

ในกรณีนี้ก็จะเป็นเรื่องมาก่อนข้างจะรู้ทีนทีจะสามารถให้อธิบดีเป็นผู้ต่อระยะเวลาออกไปได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องสำคัญ อย่างเช่น ผลิตภัณฑ์โทรเลียมมาแล้ว ๒๐ ปี หรือ ๓๐ ปี แล้วแต่กรณี ว่าเป็นกฎหมายไหน สัมปทานสิ้นสุดลง จะต่อไปให้อีก ๑๐ ปี ตามกฎหมาย อันนี้ก็ต้องไปที่คณะรัฐมนตรีเหมือนเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์นี้ผมคิดว่าคงจะตรงกันว่าไม่ต้องการให้หลวมเกินไป แต่ในขณะเดียวกันก็ให้มีความคล่องตัวพอสมควร และจะเรียนเพิ่มเติมว่าในหลายกรณีที่ให้อ่านาจอธิบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการปิโตรเลียมนั้น อธิบดีจะทำได้ก็ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะต้องเข้า ครม. เพราะฉะนั้นจะมีกฎกระทรวงที่คอยกำกับดูแลในเรื่องนี้เอาไว้ ในเรื่องของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมคิดว่าก็เป็นเรื่องที่สามารถที่จะไปหารือได้ในขั้นกรรมาธิการ ประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมอยากจะเรียนว่าการทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมอันนี้ยังต้องทำตามปกติ ไม่ได้มีข้อยกเว้นนะครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ภาสูกวนิช : เรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผม นายจักรมณฑ์ ภาสูกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในหลักการผมคิดว่าคงจะรับได้ครับ ทั้งหมดนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องที่มีการปรับปรุงที่ทำให้มีความคล่องตัวและทำให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ว่ามีคำถามนิดเดียวครับ เพราะว่าในนี้ที่ระบุให้ผู้ที่รับสัมปทานจะต้องรื้อซากในทะเลที่จะต้องออกไป ก็เลยมีคำถามว่า ก่อนหน้านี้ก่อนที่จะมี พ.ร.บ. ฉบับนี้ ที่ซากแท่นขุดเจาะทั้งหลายที่อยู่ในทะเล ซึ่งเป็นสิบ ๆ นี้นะครับ ซึ่งขณะนี้ผมไม่ทราบว่าใครรับผิดชอบอะไรหรือเปล่า ส่วนนั้นจะอย่างไร แล้วกฎหมายฉบับนี้จะเข้ามาครอบคลุมส่วนที่เป็นซากอยู่ในทะเลขณะนี้หรือไม่ อย่างไร เพราะว่าอันนั้นเข้าใจว่าเกิดขึ้นก่อนที่จะมี พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

LIRT

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
กฎหมายปัจจุบันไม่มีนะครับ กฎหมายใหม่นี้ก็จะครอบคลุมแหล่งผลิตต่าง ๆ ที่อยู่ใน
อ่าวไทย หรือที่ไหนก็แล้วแต่ที่จะต้องมีการรื้อถอน ซึ่งบางแหล่งคงกำลังจะต้องมีการ
รื้อถอนในเร็ว ๆ นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ
ว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ คณะกรรมาธิการครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๑๕ ท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอกรรมาธิการ
วิสามัญ จำนวน ๑๕ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญรัฐมนตรีเสนอ
สัดส่วนของรัฐมนตรี

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
กรรมาธิการ ๓ ท่าน ในส่วนของรัฐบาลนะครับ ได้แก่

๑. นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์

๒. นายไกรฤทธิ นิลคุหา

๓. นางสาวนุชนารถ เกษมพิบูลย์ชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประภัทรครับ

นายประภัทร ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประภัทร ศรีลัมพ์

ในนามของ สนช. ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญเพิ่มเติมอีก ๑๖ ท่านด้วยกัน
ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

- ๖๕/๑

๑. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๒. นายพรชัย จูรีประภา
๓. นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์
๔. นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล
๕. นายประเจิด สุขแก้ว
๖. พลเรือเอก สุชาติ ญาโนทัย
๗. พลเอก สุนทร ขำคมกุล
๘. นายธีรพจน์ จรุงศรี
๙. นายสมบัติ ชำรงชัยวงศ์
๑๐. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๑๑. นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช
๑๒. นายประพันธ์ คุณมี
๑๓. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
๑๔. นายสันติ วิลาศศักดิ์
๑๕. พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์
๑๖. นายวิรุณ ตั้งเจริญ

ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้รับรองครับ

นายประภัทร ศรีสัมพันธ์ : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใด

จะเสนอท่านอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญเลขาธิการอ่าน

LIRT

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์
๒. นายไกรฤทธิ์ นิลอุหา
๓. นางสาวนุชนารถ เกษมพิบูลย์ชัย
๔. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๕. นายพรชัย จูริประภา
๖. นายประเสริฐ บุญสัมพันธ์
๗. นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล
๘. นายประเจิด สุขแก้ว
๙. พลเรือเอก สุชาติ ญาโณทัย

๑๐. พลเอก สุนทร ขำคมกุล
๑๑. นายธีรพจน์ จรูญศรี
๑๒. นายสมบัติ ชำรงชัยวงศ์
๑๓. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๑๔. นายศักดิ์สิทธิ์ ตรีเดช
๑๕. นายประพันธ์ คุณมี
๑๖. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม
๑๗. นายสันติ วิชาศักดิ์คานนท์
๑๘. พลเอก ปรีชา เปรมาสวัสดิ์
๑๙. นายวิรุณ ตั้งเจริญ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติได้รับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : รัฐบาล

เสนอขอแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ

ต่อไปฉบับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอ ร่างพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมีหลักการและเหตุผล ดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อมิให้นับระยะเวลาที่ได้รับการขยายอายุสัมปทานเพราะเหตุซึ่งมิใช่ความผิดของผู้รับสัมปทานรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดให้ส่วนลดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณราคามาตรฐาน

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมโดยกำหนดให้ผู้รับสัมปทานขอขยายอายุสัมปทานได้เพราะเหตุซึ่งมิใช่ความผิดของผู้รับสัมปทานสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมในเรื่องการกำหนดส่วนลดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณราคามาตรฐานให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

กระผมจึงขอเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อรับหลักการครับผม
(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายนะครับ
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรณาคดปุม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วย ๗๑ ไม่เห็นด้วย ๑ นะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ คณะกรรมาธิการใช้ชุดเดียวกันใช่ไหมครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) : ขอเสนอ
ใช้ชุดเดียวกับร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ กำหนด
การแปรญัตติก็เช่นเดียวกันนะครับ

นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน) :
ขอภายใน ๗ วันครับ

เรื่องที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรี ครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติค่ะ ดิฉัน
คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ให้ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา โดยมีหลักการเหตุผลและประเด็นสำคัญในการปรับปรุง
ดังนี้ค่ะ

“หลักการ

เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับ
การพัฒนาการในด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นเพื่อกำหนดภารกิจ
ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้
เหมาะสม และเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหาร
ราชการ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยปรับบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือน จากเดิมที่เป็นทั้งผู้จัดการบุคคลของฝ่ายบริหาร ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม และผู้จัด
โครงสร้างของส่วนราชการ ให้เป็นเพียงผู้จัดการบุคคลของฝ่ายบริหาร โดยมีให้เข้าซ้อนกับ
บทบาทของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ส่วนบทบาทในการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
ให้เป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ปรับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการ

ข้าราชการพลเรือน จากเดิมที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน ให้เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือนและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีให้เข้าช้อนกับบทบาทของ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพล
เรือนสามัญให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน ตลอดจนกระจายอำนาจการบริหารทรัพยากร
บุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการเข้าสังกัดดำเนินการมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็น
ต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

กล่าวโดยสรุปการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อการบริหารราชการ คือจะช่วยให้ระบบราชการมีข้าราชการที่มี
คุณภาพและทำงานอย่างมืออาชีพ ช่วยส่งเสริมและพิทักษ์ระบบคุณธรรมซึ่งจะเป็น
ภูมิคุ้มกันสำหรับข้าราชการ และช่วยเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารราชการ ยังจะช่วย
ส่งเสริมให้ข้าราชการมีจรรยาบรรณและมีค่านิยมที่สร้างสรรค์ในการปฏิบัติราชการ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ไม่เพียงเป็นกลไกที่จะปรับปรุง
การบริหารราชการของรัฐ และการพัฒนาคุณภาพความเป็นอยู่ของข้าราชการให้ดีขึ้นเท่านั้น
แต่ยังจะส่งผลถึงประชาชนผู้เสียภาษีอากร เพราะเมื่อข้าราชการมีคุณภาพและมีคุณธรรม
ตลอดจนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ผลงานย่อมส่งผลต่อการให้บริการต่อประชาชนตามหลัก
ปรัชญาที่กำหนดไว้ว่า การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อ
ภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมี
คุณภาพ มีคุณธรรมเพื่อส่งประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนในที่สุด จึงขอเสนอ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณกำธรครับ

LIRT

นายกำธร อุดมฤทธิรุจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 กระผม นายกำธร อุดมฤทธิรุจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในหลักการแล้วกระผม
 สนับสนุนร่างนี้ เพราะว่าเป็นความคิดที่ดีมีความก้าวหน้าในทางจัดโครงสร้างระบบราชการ
 ใหม่ นับว่าเป็นความกล้าหาญที่ริเริ่มในการปฏิรูปในทำนองนี้คงจะเคลื่อนไหวไปในทางที่ดี
 และก็เป็นประโยชน์นะครับ ผมก็ดีใจด้วยที่รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะส่งเสริมแล้วก็
 พัทธ์ระบบคุณธรรมเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการ ระบบคุณธรรม
 เป็นเรื่องสำคัญ แม้แต่ด้านการศึกษาในทุกแวดวง ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือนหรืออาชีพ
 ใดก็ตามถ้าปราศจากระบบคุณธรรมนี้แล้วก็จะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้ลำบากมากครับ
 สำหรับในระบบข้าราชการพลเรือนก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมและพัทธ์ -----

- ๖๗/๑

ในขณะที่เดียวกันต้องมีการป้องกันด้วยเพื่อให้ระบบคุณธรรมจะต้องถูกทำลายไปโดยฝ่ายการเมือง ซึ่งอาจจะอาศัยมาตราหนึ่งมาตราใดของกฎหมายไปใช้ประโยชน์ในการสร้างระบบอุปถัมภ์ขึ้นมา ในที่นี้ผมอยากจะขอเรียนถามท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยว่ามีความจำเป็นอย่างไรที่จะคงมาตรา ๑๒๕ ของมาตราเดิมของพระราชบัญญัติปัจจุบันคือมาตรา ๑๓๒ มีความจำเป็นอย่างไรที่จะเก็บมาตรานี้ไว้ เพราะว่ามาตรานี้ของปัจจุบันนี้อ้างเหตุผลอันสมควรทางด้านการเมือง แล้วก็ไม่ค่อยได้ใช้เท่าไร แต่ว่าเรากลับเอามาร่างเสียใหม่ให้เหตุผลความจำเป็นทางบริหาร ตรงนี้อาจจะเป็นจุดที่สร้างเงื่อนไขที่กว้างไป ไม่มีขอบเขต ไม่มีการจำกัดคุณสมบัติและวางระบบที่ชัดเจนว่า จะทำอย่างไร ถ้าหากว่ามีการใช้มาตรานี้ในทางที่ไม่ถูกต้อง จะกลายเป็นประโยชน์ที่สามารถที่จะสร้างความศรัทธาแล้วก็ทำลายระบบคุณธรรมของเราด้วย ระบบคุณธรรมทางฝ่ายรัฐบาลก็เห็นความสำคัญถึงกับตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับพิทักษ์ระบบคุณธรรมขึ้นมา ตรงนี้อยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า เรามีหลักประกันอย่างไรที่จะไม่ให้ระบบคุณธรรมของเราถูกทำลายไป หรือมีระบบป้องกันอย่างไร ตรงนี้อยากจะทราบ อันนี้ความจริงแล้วมาตรา ๑๒๕ ของร่างที่เสนอมานี้ ความจริงพิจารณาลำบากเกี่ยวกับข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ เป็นไปได้ไหมครับที่เราจะเอาตรงนี้ออกไป เพราะว่าส่อให้เห็นถึงว่าเราสร้างจุดอ่อนในระบบขึ้นมา เพราะว่าตรงนี้ผมต้องยอมรับว่าเสี่ยงอันตรายและค่อนข้างมาก ถ้าหากว่าเรามีพระราชกฤษฎีกาหรือกฎหมายออกมาอีกฉบับหนึ่ง เสริมเรื่องนี้ขึ้นมาโดยแยกแยะให้ดีกว่าว่า ควรจะอย่างไร ข้าราชการมีประเภทใดบ้าง ข้าราชการพลเรือนมีกี่ประเภท รวมทั้งข้าราชการประจำต่างประเทศ ผมเห็นว่าไม่ควรจะใช้คำว่า พิเศษ ออกไป ข้าราชการประจำต่างประเทศ ก็คือข้าราชการประจำต่างประเทศ แต่ในลักษณะของข้าราชการประจำต่างประเทศนี้ก็จะแยกได้เป็นหลายลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งก็คือเป็นข้าราชการของกระทรวงการต่างประเทศเองที่มีการโยกย้ายไปประจำต่างประเทศโดยกฎเกณฑ์ธรรมดา แล้วก็อีกอันหนึ่งก็เป็นข้าราชการจากกระทรวง ทบวง กรมอื่นที่มีออฟเพอเรชั่น (Operation) ในต่างประเทศนั้นครับ อันนั้นก็จะอีกอันหนึ่งที่จะต้องมาสร้างระบบขึ้นมา แต่ว่าเราจะมีหลักเกณฑ์อย่างไร วางยุทธศาสตร์อย่างไรเกี่ยวกับการส่งคนไป แล้วจะมีระบบอย่างไรที่จะพัฒนาเขาให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเอกภาพ

อีกอันหนึ่ง ถ้าหากว่าหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในกฎหมายจะเป็นพระราชกฤษฎีกาหรือพระราชบัญญัติก็ตามอาจจะแยกแยะออกมาเป็นอีกประเภทหนึ่ง ประเภทที่มีที่มาจาก การเมืองว่าจะพิจารณาลักษณะไหนวางกฎเกณฑ์เอาไว้เลย ความจริงแล้วต่างประเทศ สำคัญมาก เพราะว่าเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของประเทศมหาศาลทีเดียว แล้วก็เราจะละเลย ความสำคัญเรื่องนี้ไม่ได้ครับ น่าจะดูตรงนี้อย่างจริงจัง แล้วก็ศึกษากันอย่างให้ชัดเจนว่า ควร จะวางระบบอย่างไร ผมยังมองไปถึงว่าเมื่อมีความสำคัญ คือต่างประเทศไม่ใช่เป็นเรื่องของ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นเรื่องของทุกกระทรวง ทบวง กรมที่มีมิชชัน (Mission) ต่างประเทศนั้นนะครับ ที่นี้เนื่องจากผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานแล้วก็ หลายอาชีพ คือผมดูเห็นว่าอย่างเรามีสภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้าอะไรทำนองนี้ ถ้าหากว่ามีความสำคัญถึงขนาดที่กลองคึกคึกว่า จะเป็นไปได้ไหมที่จะมีสภาในรูปแบบ ของสภาการต่างประเทศขึ้นมา โดยเอาสภาต่าง ๆ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีผลประโยชน์ ทางด้านต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนค้าขายอุตสาหกรรม เกษตร ความร่วมมือ ในทางวิชาการอะไรต่าง ๆ ทำนองนี้เข้ามารวม การท่องเที่ยวด้วย และเข้ามารวมกันว่า จะวางยุทธศาสตร์อย่างไร ทั้งด้านเนื้อหาสาระของนโยบาย แล้วก็ทางด้านบุคลากรด้วย อันนี้ผมขอฝากเป็นความคิดเห็น คือว่าต้องมีระบบซึ่งป้องกัน คือผมเป็นห่วงเรื่องระบบ คุณธรรมของทางฝ่ายรัฐบาล ถ้าหากไม่ดีแล้วจะเป็นจุดอ่อน ซึ่งทางฝ่ายการเมืองเขาจะเอามา ใช้ประโยชน์ได้ ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตแค่นี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญนาวาอากาศตรี ประสงค์

นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมมีเรื่องที่จะ
ให้ข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการ
ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระเบียบของข้าราชการพลเรือน ในส่วนที่กระผมจะให้
ความเห็นนั้น โดยทั่วไปแล้วกระผมเห็นว่าการปรับปรุงกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน
นั้นเป็นการปฏิรูประบบราชการอย่างหนึ่งซึ่งมีความจำเป็น แล้วก็มีความสำคัญมากต่อการ
บริหารราชการแผ่นดินในภาวะที่ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงหรือปฏิรูป
ให้ดีขึ้น ในส่วนที่กระผมจะขอพูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระผมจะขอพูดเพียง
๓ มาตราที่เกี่ยวข้องกับกิจการทางการทูตและกิจการทางการต่างประเทศ ซึ่งกระผมได้อ่านดู
อย่างละเอียดแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนว่ากระผมกำลังคิดว่าในสิ่งเหล่านี้ได้เคยมี
ความพยายามที่จะผลักดันที่จะทำให้มีขึ้นให้ได้ในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ในเรื่องของการแต่งตั้ง
เอกอัครราชทูตก็ดี หรือข้าราชการในระดับสูงก็ดี แม้กระทั่งมาจากภาคที่ไม่ใช่ข้าราชการก็ดี
เข้ามาดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในกระทรวงการต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่ง
เอกอัครราชทูตหรือหัวหน้าคณะผู้แทนไทยที่ไปประจำอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งเรื่องนี้นั้น
กระผมเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องพูดให้ท่านประธานฯ ฝากไปถึงรัฐบาลและบรรดาสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติในที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบ ว่า การปฏิรูประบบราชการหรือว่า
การปรับปรุงกฎหมายนั้นควรจะได้มีการพิจารณากันให้รอบคอบถึงประสิทธิภาพและ
คุณภาพและขีดความสามารถของผู้ที่จะไปดำรงตำแหน่งตามที่ได้มีบทบัญญัติเขียนไว้
ในมาตรา ๖๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการ
ทางการทูตและการต่างประเทศของกระทรวงการต่างประเทศ เรื่องนี้ก่อนที่กระผมจะพูดถึง
๓ มาตรานี้ กระผมขอก้าวโดยสรุปให้เห็นความสำคัญของกิจการต่างประเทศ งานของ
กระทรวงการต่างประเทศนั้นภารกิจแตกต่างกับงานหรือภารกิจของกระทรวง ทบวง กรม
อื่น ๆ ภายในประเทศ-----

กระทรวงการต่างประเทศเป็นกระทรวงเดียวที่ทำหน้าที่มีภารกิจหลักอยู่ในต่างประเทศ กระทรวง ทบวง กรมภายในประเทศนั้นเน้นการให้บริการประชาชน ก็คือการให้บริการ แก่สาธารณะ เป็นการให้ แต่ภารกิจหลักของกระทรวงการต่างประเทศที่ทำงานนอกประเทศ นั้น ไม่ใช่อย่างนั้น กระทรวงการต่างประเทศทำงานในต่างประเทศนั้นก็เหมือนออกไปทำ การต่อสู้เพื่อรักษาผลประโยชน์แห่งชาติ การต่อสู้ไม่จำเป็นต้องต่อสู้แบบทหารในสนามรบ แต่เป็นการต่อสู้บนเวที บนโต๊ะการเจรจา เป็นการต่อสู้แบบสันติวิธี เพราะฉะนั้นในงาน ของกระทรวงการต่างประเทศนั้น เรื่องการให้แต่ฝ่ายเดียวนั้นแบบกระทรวง ทบวง กรม อื่น ๆ ไม่มี เช่นเดียวกับกระทรวงการต่างประเทศหรืองานต่างประเทศของประเทศอื่น ๆ ต่างฝ่ายต่างไม่ใช่มาให้ แต่ต่างฝ่ายจะยึดถือผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองของตนเป็นสำคัญ อันนี้เป็นหลักการใหญ่ในการทำงานของนักการทูต หรือนักการต่างประเทศที่ออกไปทำงาน ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อสาระสำคัญหรือภารกิจหลักของกระทรวงการต่างประเทศ เป็นอย่างนี้ การที่จะจัดหา จัดส่ง หรือแต่งตั้งบุคคลไปดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ตำแหน่ง เอกอัครราชทูต ตำแหน่งกงสุลใหญ่ หรือตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในต่างประเทศ จึงเป็นเรื่องที่ต้องพิถีพิถัน ศาสตร์และศิลป์ในทางการทูตและการต่างประเทศนั้นจะต้อง เป็นบุคคลที่ได้รับการบ่มเพาะ และมีประสบการณ์มามาก ผลประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นกับชาติ บ้านเมืองมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่ามาตรา ๖๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๗ เป็นสิ่งที่อยากจะให้ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นได้ใคร่ครวญทบทวนดู มิฉะนั้นแล้ว ถ้าปล่อยผ่านไปเฉย ๆ ก็เหมือนกับเมื่อ ๕ - ๖ ปีที่ผ่านมา ได้มีความพยายามอย่างนี้อยู่ ในการที่จะจัดส่งคนของตัวเองไป ไม่ว่าจะเป็นได้รับการบ่มเพาะ มีศาสตร์ มีศิลป์ในเชิงการทูต และกิจการระหว่างประเทศมากน้อยแค่ไหนไม่คำนึง เรื่องนี้จึงต้องขอดึงเอาไว้ในขั้นต้น ซึ่งกระผมจะได้อธิบายให้ทราบถึงมาตรา ๖๒ ที่ได้เขียนเอาไว้ มาตรา ๖๒ วรรคสอง เขียนไว้อย่างนี้ครับ “การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญจากกระทรวงหรือกรมหนึ่ง ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในต่างประเทศสังกัดอีกกระทรวงหรือ กรมหนึ่ง เป็นการชั่วคราวตามระยะเวลาที่กำหนด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ ก.พ. กำหนด” เรื่องนี้นั้นอยากจะกราบเรียนว่า มีผลกระทบในการบริหารราชการ ในต่างประเทศอย่างที่ผ่านมา ๆ มาได้เคยประสบอยู่ ส่วนราชการต่าง ๆ มีหน่วยงานของตัวเอง

อยู่ในต่างประเทศ แต่ละคนจะไปประจำในต่างประเทศนั้น ขึ้นตรงกับกระทรวงเจ้าสังกัด
ซึ่งมาตอนหลังได้เปลี่ยนแปลงว่าไปประจำต่างประเทศนั้น ไปฝากไว้กับ
สถานเอกอัครราชทูตของประเทศที่ไปประจำ แล้วก็อยู่ภายใต้การดูแล หรืออยู่ในตำแหน่ง
คือสังกัดนั่นเองของสถานทูต หรือสถานกงสุลใหญ่ -----

- ๓๐/๑

การสังกัดนั้นไปสังกัดไว้ที่หัวหน้าคณะของคณะผู้แทนที่อยู่ที่นั่น ถ้าเป็นสถานทูตก็อยู่ที่เอกอัครราชทูต หรือสถานกงสุลใหญ่ ถ้าเป็นคณะผู้แทนไทยประจำสหประชาชาติหรือว่าประจำกรุงเจนีวา ก็ไปขึ้นตรงอยู่กับหัวหน้าคณะผู้แทนไทยที่ประจำอยู่ที่นั่น ในเรื่องของมาตรา ๖๒ นี้ถ้าหากว่าจะเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ จะเขียนให้ชัดเจน ผมก็คิดว่าน่าจะทำให้การทำงานตามภารกิจหลักของกระทรวงการต่างประเทศ อย่างที่กระทรวงทราบเรียนให้ทราบแล้วนั้น จะได้ผลสมความมุ่งหมาย สมผลประโยชน์แห่งชาติที่ต้องการ ะผมอยากจะขอเสนอว่า มาตรา ๖๒ วรรคสองนั้น อยากจะขอแก้ไขเป็นข้อความว่า “เพื่อความเป็นเอกภาพและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการในต่างประเทศของคณะผู้แทนตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้โอนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ส่วนราชการแต่งตั้งไปประจำคณะผู้แทนไปสังกัดส่วนราชการที่หัวหน้าคณะผู้แทนสังกัดเป็นการชั่วคราว ตลอดระยะเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นดำรงตำแหน่งประจำคณะผู้แทน” นี่ก็เพื่อความเป็นเอกภาพในการทำงาน ถ้าไปอยู่ชั่วคราวก็เป็นเอกภาพในการทำงานของส่วนรวมของคณะผู้แทนไทยหรือของสถานทูตแห่งนั้น สำหรับมาตรา ๑๒๕ กับมาตรา ๑๒๗ ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่อีกเรื่องหนึ่งนะครับ ที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการต่าง ๆ อย่างชนิดที่เรียกว่า เหมือนความต้องการของใครคนหนึ่ง ใน ๕ – ๖ ปีที่ผ่านมา ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า เรื่องนี้มาโผล่ขึ้นในลักษณะอย่างเดียวกันได้อย่างไร แล้วได้มีการปรึกษาหารือกับกระทรวงการต่างประเทศมากนักน้อยแค่ไหน ซึ่งผมก็ได้สอบถาม เพราะว่าได้อ่านแล้วก็ด้วยความที่เคยทำงานอยู่ที่นี่ แล้วเห็นความสำคัญบางสิ่งบางอย่างจะปล่อยปละละเลยไปไม่ได้ ได้สอบถาม ก็ได้เสนอไปเหมือนกันความเห็น แต่ข้อเสนอของเขาไม่ได้รับฟังเลย ะผมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมาพูดในที่ประชุมสภาแห่งนี้ เพื่อให้ได้รับทราบ โดยทั่วกันว่า มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๗ ว่าด้วยการแต่งตั้งบุคคลทั่วไปให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษและการกำหนดให้ข้าราชการในตำแหน่งดังกล่าวพ้นหรือออกจากตำแหน่ง รายละเอียดอันนี้ในมาตรา ๑๒๕ บัญญัติไว้แบบนี้ “เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นในทางการบริหาร” ะผมขออัยันะครับ “เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นในทางการบริหาร รัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจะบรรจุบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตกงสุลใหญ่ กงสุล และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. เป็นกรณีพิเศษก็ได้” คือตั้งใครก็ได้ สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตและตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นี่ถือเป็นเนื้อหาสำคัญที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เรื่องนี้นั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ได้มีการระบุไว้ชัดเจนถึงหลักเกณฑ์ที่จะทำการคัดเลือกหรือคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับเป็นตัวแทนในตำแหน่งที่กล่าวอ้างมา -----

- ๓๑/๑

ทั้งยังเปิดโอกาสให้แก่ผู้มีอำนาจในการสรรหาและแต่งตั้งบุคคล กล่าวคือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือคณะรัฐมนตรีสามารถกล่าวอ้างถึงเหตุผลความจำเป็นในการบริหาร ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขที่กระผมเห็นว่าไม่น่าจะถูกต้อง เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าจะมีการแก้ไขถ้อยคำบางคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุผลที่ระบุว่า เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นในทางการบริหารลักษณะอย่างนี้จะทำให้เกิดการแทรกแซงในการบริหารจัดการ โดยที่ไม่ได้มีวิธีการต่าง ๆ ในการสรรหาเพื่อที่จะให้เกิดความเหมาะสมและก็ต้อง ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ลักษณะที่กล่าวมานี้อาจจะมีทางเลือก อันนี้เป็นข้อเสนอแนะในการพิจารณาปรับปรุง อย่างน้อยมีทางเลือกอยู่ ๓ ทาง ทางที่ ๑ คือตัดออกหมดทั้งวรรค ยกออกไปทั้งหมดทั้งวรรค เพื่อมิให้มีการแทรกแซงจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีอำนาจรัฐหรือถืออำนาจรัฐ มีอำนาจทางการเมืองอยู่ในขณะนั้นที่จะทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจโดยอ้างเหตุผลทางการบริหาร วิธีการสรรหาก็ไม่มี

ข้อเสนอแนะที่ ๒ ถ้าหากว่าไม่ตัดออกทั้งหมด หรือทั้งวรรค ก็อาจจะปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้มันดี ให้เหมาะสมขึ้น ด้วยการใช้ถ้อยคำที่ว่า “เมื่อมีเหตุผลสมควรในทางการเมือง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจะบรรจุบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ กงสุล และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. เป็นกรณีพิเศษก็ได้สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตและตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดีให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง” คือยังมีเหตุผลพอสมควรทางการเมืองถ้าจำเป็นต้องใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเมืองระหว่างประเทศ แต่ถ้าหากว่าใช้คำว่า “ด้วยเหตุผลทางการบริหาร” พูดกว้างเกินไป

อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า ถ้าหากว่าไม่ใช่เหตุผลในทางการบริหาร หรือไม่ใช่เหตุผลสมควรทางการเมือง ก็อาจจะใช้ถ้อยคำที่ว่า “ด้วยเหตุผลทางด้านนโยบายซึ่งเกี่ยวข้องต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศ” อย่างนี้ก็ยังดี คือหมายความว่า บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งไปนั้นจะต้องมีทักษะ มีศาสตร์ มีศิลปะ ได้รับประสบการณ์หรือบ่มเพาะมาพอตัวในการที่จะดำเนินการทางการทูตหรือทางการต่างประเทศ ไม่ใช่จะเอาเพื่อนพ้องน้องพี่ เอกกลุ่มที่

ทำให้ผลประโยชน์ของตัวได้รับทางธุรกิจหรืออย่างหนึ่งอย่างใดไปดำเนินการ หรือไปเป็น
พ่อค้า เอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ หรือกงสุล โดยเฉพาะเอกอัครราชทูตนั้นเป็นตัวแทนของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ใช่พ่อค้า เรื่องนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น มันก็ยิ่งเกิดขึ้นอีก
ครั้งหนึ่ง ซึ่งกระผมก็ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่กระผมได้กราบเรียนมาในมาตรา ๖๒
วรรคสอง มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๗ อยากขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลได้พิจารณาทบทวนแก้ไข
และข้อสำคัญที่สุดนั้น ในการแต่งตั้งไปแม้จะมีกระบวนการสรรหาที่ถูกต้อง เหมาะสม
มีคณะกรรมการที่เชื่อถือได้ การไปบรรจุตำแหน่งดังกล่าวนี้ ถ้าแต่งตั้งไปแล้วคณะรัฐมนตรี
ที่เป็นผู้แต่งตั้งบุคคลผู้นั้นไป อันนี้กระผมหมายความว่าคนนอกกระทรวงการต่างประเทศ
จะอยู่กระทรวงไหนหรือว่าจะอยู่บริษัทไหนก็ตาม คนเหล่านั้นเมื่อคณะรัฐมนตรีหรือ
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของตัวนั้นพ้นจากหน้าที่ไปแล้ว การพ้นจากตำแหน่งของผู้ที่แต่งตั้งไป
พิเศษนั้นต้องพ้นไปด้วย ในเรื่องอย่างนี้กระผมไม่อยากจะไปพูดถึงระบอบการปกครอง
ประชาธิปไตยแบบประธานาธิบดี บ้านเราการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คนละอย่างนะครับ -----

เพราะฉะนั้นทำอะไรกันต่าง ๆ นี้กระผมก็คิดว่ากระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูด เพราะได้ไปอ่านเนื้อหาโดยตลอดทุกเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วกระผมเห็นด้วยนะครับว่า สมควรที่จะต้องกระทำปฏิรูป แก้ไข ปรับปรุง กฎหมายล้าสมัย หรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ แต่สำหรับงานที่ต้องใช้เทคนิคตามภารกิจหลักที่กระผมชี้แจงว่ากระทรวงการต่างประเทศนั้นไม่เหมือนกระทรวง ทบวง กรมอื่น ภายในประเทศที่จะต้องออกไปต่อสู้ไม่แพ้ทหารเพื่อให้หรือเพื่อรักษา แล้วไม่ใช่กระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ให้เหมือนกระทรวงอื่น ๆ ในนี้ที่มีหน้าที่บริการสาธารณะ ให้บริการสาธารณะ เน้นการให้กับประชาชน แต่กระทรวงการต่างประเทศไม่ใช่ไปเน้นเรื่องการให้กับต่างประเทศ ต่างประเทศก็ไม่ใช่มานั่งให้กับประเทศเรา ต่างฝ่ายต่างต่อสู้กันบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมที่เท่าเทียมกัน คนที่ไปทำงานอย่างนี้ได้มันจะต้องมีศาสตร์ มีศิลปะ ได้รับการบ่มเพาะ มีประสบการณ์มาพอสมควรในทางการทูต ในทางการต่างประเทศ เพราะชั้นเชิงต่าง ๆ นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ใครก็ได้ไป เพื่อทำหน้าที่เป็นเพียงพ่อค้าหรือตัวแทนเฉพาะกิจเฉพาะเรื่องโดยอาศัยกระทรวงการต่างประเทศเป็นหลังพิง อย่างนี้กระผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กระผมขอกราบเรียนขอขอบพระคุณ ท่านประธานฯ และก็ฝากท่านประธานฯ ไปถึงรัฐบาลซึ่งสอดแทรกเรื่องนี้เข้ามาทั้ง ๆ ที่ควรจะเป็นเรื่องของรัฐบาลเก่า คล้ายกันเลย กระผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิริยะครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนอื่นผมต้องขอบคุณผ่านท่านประธานฯ ไปที่ท่านรัฐมนตรีว่าท่านเคยสนับสนุนคนพิการให้รับราชการหรือทำงานในสำนักงาน ก.พ. อีกทั้งสำนักงาน ก.พ. เองก็สนับสนุนคนพิการมาโดยตลอดในเรื่องให้ทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศแล้วกลับมาเป็นข้าราชการนะครับ และผมเคยเรียกร้องผ่านหลายๆ ก.พ. หลายท่านมาโดยตลอดว่า ถ้ากฎหมาย ก.พ. มีโอกาสเข้าสภานั้น

LIRT

ได้ช่วยกรุณาตัดข้อความ ข้อยกเว้น คุณสมบัติต้องห้ามในการเป็นข้าราชการ คือ พิจาร
เหตุผลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้นั้นออกไปจากกฎหมายด้วยนะครับ -----

- ๗๓/๑

และกฎหมายอื่น ๆ นั้นก็ได้มีการตัดออกมาโดยตลอด อันนี้ก็คงจะเหลืออยู่ประมาณ ๔ – ๕ ฉบับ ผมพบว่าในมาตรา ๓๖ ยังมีข้อความนี้อยู่ ผมหวังว่าถ้าผมแปรญัตติไปแล้ว หวังว่าเลขาฯ ก.พ. คงจะให้การสนับสนุนที่จะตัดถ้อยคำที่บอกว่า “คนพิการทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้” ทิ้งไป เพราะว่าใครก็ตามที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ก็ไม่ควรจะทำงานเป็นข้าราชการ แม้แต่ปฏิบัติหน้าที่หย่อนยานนั้น ก็ยังเป็นเหตุให้ออกจากราชการได้ การเขียนเอาไว้เป็นการตอกย้ำเฉพาะคนพิการนั้น ทำให้คนพิการรู้สึกว่าคุณถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ถึงคนอื่นอาจจะไม่รู้สึก แต่คนพิการรู้สึกครับ และมีไว้ก็ไม่มีความประโยชน์ ใครปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ก็ไม่ควรจะเป็นข้าราชการพลเรือนอยู่แล้ว ก็ไม่ควรที่จะมานั่งเฉพาะคนพิการหรือไร้ความสามารถก็ไม่ควรเป็นข้าราชการอยู่แล้ว ผมก็หวังว่าเมื่อมีการแปรญัตติท่านเลขาฯ ก.พ. คงจะให้การสนับสนุน เพราะว่าตอนนี้ได้รับความเห็นชอบว่าจะให้อำนาจนี้ออกไป แต่ผมก็ไม่ทราบว่าหลุมมาในมาตรา ๓๖ เหมือนมาตรา ๓๐ ดังเดิมได้อย่างไรนะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณจักรมณฑ์ครับ

นายจักรมณฑ์ ฝาสุกวนิช : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผม นายจักรมณฑ์ ฝาสุกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในหลักการผมคิดว่าคงเป็นกฎหมายที่ดี มีการปรับปรุงทำให้กระชับขึ้น แล้วก็ปรับโครงสร้าง ซึ่งคงจะเป็นเรื่องที่จะต้องสนับสนุน แต่มีหมวดเพิ่มขึ้นมานะครับ คือหมวดที่ ๕ การรักษาจรรยาข้าราชการ ซึ่งในกฎหมายเก่าไม่มีเพิ่มขึ้นมา ประเด็นที่ผมเป็นห่วงคงไม่ใช่เรื่องว่าเราไม่ควรจะมีจรรยาข้าราชการ แต่ลักษณะการเขียนมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ ที่บอกว่า “ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาจรรยาข้าราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้” เน้นประเด็น ๕ เรื่องนะครับ ยึดมั่นยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต ปฏิบัติหน้าที่โดยโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เลือกปฏิบัติ อย่างไม่เป็นธรรม การมุ่งสัมฤทธิ์งาน ที่สำคัญคือเขียนไว้บอกว่า “ให้ส่วนราชการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะงานของส่วนราชการนั้น” แล้วก็บอกไว้ด้วยว่า “จัดให้มีการฟังความคิดเห็นของข้าราชการและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย” เพราะฉะนั้นต่อไปนี้หลายร้อยกรมก็จะต้องมีจรรยาข้าราชการสำหรับกรมนั้น กรมนั้นๆ ทุกกรม ซึ่งก็มี

หลายร้อยกรม และการเขียนและก็ต้องมาสำรวจกันว่า เอ๊ะ จรรยาของข้าราชการประจำ
กรมนั้นควรจะมีอะไร แล้วก็แจ้งให้ประชาชนทราบ ที่นี้ถ้ามาดูในหมวดต่อไป การรักษา
วินัยเขียนไว้ชัดเจนนะครับว่า เช่น มาตรา ๘๐ “ข้าราชการพลเรือนจะต้องกระทำการ
ดังต่อไปนี้ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม” ซึ่งก็อยู่ในวินัยอยู่แล้ว
แล้วก็ต้องปฏิบัติหน้าที่เขียนเต็มไปหมด ความตั้งใจ อุทิศหา เอาใจใส่ รักษาประโยชน์
ราชการ ปฏิบัติตามคำสั่ง สุภาพเรียบร้อย ให้การต้อนรับ เป็นธรรม สงเคราะห์แก่ประชาชน
วางตัวเป็นกลาง รักษาชื่อเสียงของตน รักษาเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการไม่ให้
เสื่อมเสีย ซึ่งผมก็นึกว่า อันนี้คือจรรยาข้าราชการอยู่แล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องกำหนดเป็น
ข้อ ๆ อีกในแต่ละกรม ซึ่งอันนั้นก็เป็นเรื่องใหญ่พอสมควร หมายความว่าทุกกรมจะต้อง
ทำตามนั้น เพราะนี่เขียนไว้เลยว่าในมาตรา ๗๗ ในหมวดการรักษาจรรยาข้าราชการ
“ข้าราชการพลเรือนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาข้าราชการอันมิใช่ความผิดร้ายแรง ให้ผู้บังคับ
บัญชาตักเตือน ไปประกอบการเลื่อนเงินเดือนแต่งตั้ง” อะไรต่าง ๆ เพราะว่าคำว่า
“การยัดมันและยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง” อันนี้ต้องมาให้คำจำกัดความว่าคืออะไร
เพราะอันนี้ผมไม่ค่อยแน่ใจว่าจะเหมือนกันทุกกรมหรือว่าจริง ๆ แล้วคำว่า “จริยธรรมของ
ข้าราชการ” ควรจะเหมือนกันหมดนะครับ ไม่น่าจะมีการแบ่ง -----

ซึ่งจริง ๆ ผมว่าถ้าอ่านไปในมาตรา ๘๐ เขียนชัดเจนเหลือเกินนะครับ อันนี้แหละคือ
จริยธรรมของข้าราชการ โดยที่ไม่ต้องมานั่งเขียนใหม่แยกเป็นรายการอีกว่าจริยธรรม
ของข้าราชการหรือจรรยาข้าราชการเป็นอย่างไร แล้วเขียนไว้ได้ครบถ้วนด้วยนะครับ
ในมาตรา ๘๐ นอกจากนั้นก็ยังเขียนในมาตรา ๘๑ อีกนะครับ “ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้ามดังต่อไปนี้” นะครับ ไม่ยอมให้ผู้อื่นมาอาศัยเอาตำแหน่ง
ราชการของตนหาประโยชน์ ต้องไม่กระทำการที่ยอมให้หาผลประโยชน์อันไม่เที่ยงธรรม
หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการตน ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม
กดขี่ข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ” นะครับ แล้วนอกจากนี้ในมาตรา ๘๓ ถือว่า
วินัยร้ายแรงนะครับ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับเรื่องจริยธรรมของข้าราชการทั้งสิ้นเลยนะครับ
เพราะฉะนั้นในหลักการเห็นด้วยนะครับว่า เรื่องของการรักษาจรรยาข้าราชการ แต่ว่า
อันนี้ในหมวด ๕ ผมเข้าใจว่า เพิ่มมาใหม่เลย นอกเหนือไปจากเรื่องของวินัยและการรักษา
วินัย แต่ที่ผมเป็นห่วงก็คือว่าจะมีการลักลั่นกันพอสมควร การตีความ ยกตัวอย่างเช่นว่า
ในมาตรา ๗๖ (๕) เขียนว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานนี้คืออะไร แต่ละงานคงไม่เหมือนกัน
นะครับ การยึดมั่นยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง ส่วน (๒) (๓) (๔) คือสิ่งที่ปรากฏอยู่แล้ว
ในหมวด ๖ เรื่องวินัยและการรักษาวินัย ผมนึกว่าทำอะไรที่เมื่อหมวด ๕ ออกมาแล้ว
ประกาศเป็นกฎหมายนะครับ ทำให้ไม่เกิดการลักลั่น แล้วก็รู้สึกว่าจะมีความยุ่งยาก
ในการตีความ แล้วก็แต่ละกรมก็อาจจะไม่เหมือนกันเลย จรรยาของข้าราชการกรมนั้น
กรมนั้นแม้กระทั่งในกระทรวงเดียวกันก็อาจจะไม่เหมือนกัน หลักคืออะไร ทำไมเราไม่ใช่
หลักการรักษาวินัยซึ่งมีอยู่แล้วนะครับ ส่วนเรื่องจรรยาวิชาชีพนั้นก็มีความเฉพาะนะ
ครับ ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งอยู่แล้วในการปฏิบัติหน้าที่ของราชการ เช่น เป็นแพทย์ หรือผู้ที่ทำ
หน้าที่ทางด้านกฎหมายก็จะมีจรรยาวิชาชีพอยู่ในส่วนนั้นอยู่แล้ว ก็เลยขอเรียนถามท่าน
รัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ ว่า หมวดที่ ๕ การรักษาจรรยามี ซึ่งดูเหมือนจะซ้ำซ้อนนะครับ
และจะทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติแล้วจะเกิดการลักลั่นระหว่างข้าราชการด้วยกัน
เกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญพลเรือเอก ประเสริฐ

พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งเคยบังคับใช้มาแล้วถึง ๑๕ ปี เห็นควรที่จะปรับปรุงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน แต่ผมมีข้อสังเกตในหมวดที่ ๒ ในเรื่องของการกำหนดตำแหน่งการกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งคิดว่าจะเป็นโครงสร้างที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขแทบจะเรียกว่าใหม่กว่าได้ แต่ก่อนคงจำกันได้ก่อนปี ๒๕๓๕ สมัยนั้นเรามีข้าราชการพลเรือนสามัญแต่งเครื่องแบบกันมีจัตวา อันดับ ๑ อันดับ ๒ ตริ โท เอก ข้าราชการชั้นพิเศษมีเครื่องแบบแตกต่างกันนะครับ มี ๖ ระดับ ข้าราชการทหาร ดำรวจอะไรก็จะมาอิงเข้ากับข้าราชการพลเรือนสามัญ ในการกำหนดเบี้ยเลี้ยง เดินทาง ในการกำหนดให้ขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์กำหนดตรงนี้ ถัดมาในปี ๒๕๓๕ ท่านเห็นว่าข้าราชการพลเรือนไม่ควรจะแบ่งแยกกับประชาชน ท่านมักจะเลิกแต่งเครื่องแบบกัน ท่านแบ่งออกไปเป็นซีเป็นด้วยกันทั้งหมด ๑๑ ระดับ ระดับ ๑ ถึงระดับ ๑๑ ขณะเดียวกันมีอยู่ด้วยกัน ๓ ประเภท ท่านแบ่ง ๓ ประเภท คือ ประเภทบริหาร ประเภทวิชาชีพ และประเภททั่วไป ที่นี้มาถึงกฎหมายฉบับนี้ ท่านเห็นบอกว่าระบบขึ้นนั้นเป็นการจัดมาตรฐานของข้าราชการพลเรือนสามัญมากเกินไป ท่านไปแบ่งเป็นแท่ง ท่านบอกว่าซีเป็นสแตนดาร์ด (Standard) มากเกินไปควรจะให้ละเอียดกว่านั้น คือ กำหนดเป็นแท่ง ท่านแบ่งประเภทออกเป็น ๓ ประเภท คือ ประเภทบริหาร อำนวยการ ประเภทวิชาการ และประเภททั่วไป สังเกตนะครับ ท่านไม่ใช่วิชาชีพ ท่านใช้คำว่า วิชาการ ถ้าเผื่อทางทหาร ทางตำรวจ วิชาการจะนึกถึงอาจารย์ เป็นฝ่ายอาจารย์ที่เป็นฝ่ายวิชาการ ฝ่ายอำนวยการก็นึกถึงพวกสต๊าฟ (Staff) ฝ่ายบริหารก็ระดับสูง ระดับทั่วไป ก็คือเป็นอีกระดับหนึ่ง เสร็จแล้วแต่ละประเภทท่านแบ่งระดับออกไปไม่เท่ากัน ประเภทบริหารมีระดับต้นกับระดับสูง แต่ฝ่ายอำนวยการระดับอำนวยการมีระดับต้นกับระดับสูงเช่นเดียวกัน -----

ซึ่งตรงนี้จะถ้าจะไล่ให้ละเอียดก็น่าจะมีระดับกลางด้วย เพราะว่าฝ่ายอำนวยการนั้นมีหลายระดับด้วยกัน แต่พอมาวิชาการท่านแบ่งออกเป็นระดับปฏิบัติการ ชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ และทรงคุณวุฒิ ซึ่งทั้ง ๕ ระดับ ถ้าอ่านดูตัวเนื้อหาแล้วนี้ไม่ทราบหรือครับว่าจะอะไรจะสูงกว่ากันระหว่างเชี่ยวชาญ กับชำนาญการ จริง ๆ ถ้าเผื่อจะใช้เป็นเลขไปเลย ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ เลขก็น่าจะใช้ได้เช่นเดียวกับระดับ ๑ - ๑๑ ที่เคยมีมาแล้ว เช่นเดียวกันประเภททั่วไปก็คือ กำหนดไว้ ๔ ระดับ ระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน อาวุโส และทักษะพิเศษ มีความรู้สึกว่าการปรับนี้ ซึ่งบอกว่าหยาบมาเป็นระบบแบ่งบอกว่าละเอียด แต่เรามองไปดูในกฎหมายฉบับเก่า ทุกระดับจะมีเขียนไว้ละเอียดมากเลยครับ ตั้งแต่มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๒ ว่าระดับต่าง ๆ นั้นมีอะไรบ้าง ฉะนั้นข้าราชการทหารตำรวจก็มาเทียบได้ง่าย เทียบกันได้ทั้งหมด แต่พอมากฎหมายฉบับนี้นะครับ ในมาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๔๖ เขียนไว้ เขียนไว้หยาบ ๆ ไม่ได้บอกว่า ตำแหน่งประเภทต่าง ๆ นั้นมีความหมายว่าอย่างไร เขียนไว้สั้น ๆ บอกอย่างสมมุติว่า วิชาการต้องมีปริญญาเท่านั้นเอง แต่ทหารครับ ทหารมีอีกระดับหนึ่ง ประเภทหนึ่งที่เราเรียกว่าบังคับบัญชา ไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับกองร้อย ผู้บังคับกองพัน บังคับการเรืออะไรพวกนี้ ถ้าจะมาเทียบแล้วก็ไม่รู้จะเทียบลงตรงที่ไหน อาจจะถูกคัดไปอยู่ประเภททั่วไป เพราะว่าบางคนเป็น ผบ. ร้อย แล้วอาจจะไม่มีปริญญา เพราะฉะนั้นไม่ใช่วิชาการ โดยสรุปแล้วก็จะทำให้ละเอียดขึ้นแต่กลับหยาบลงนะครับที่มีความรู้สึกอย่างนั้น ในการเทียบตำแหน่งเงินเดือนระหว่างทหารกับพลเรือน ถ้าเผื่อข้าราชการทหารที่อยู่ในที่นี้ อาจจะคงเคยจำได้ บางคนมีแผนจบมหาวิทยาลัย มาพร้อม ๆ กันนะครับ ทำงานสตาร์ท (Start) มาพร้อม ๆ กัน เงินเดือนปีละขึ้นเท่า ๆ กัน แต่ไปสัก ๔ - ๕ ปี แล้วภรรยาซึ่งเป็นผู้หญิง เป็นข้าราชการพลเรือนกลับแซงขึ้นไปแล้ว เพราะว่ากฎระเบียบการเทียบนะครับ ตอนหลังทหารจึงได้แยกอัตราเงินเดือนของทหารออกมาจากพลเรือน ก็เป็นส่วนตินะครับ ในส่วนที่ผมคิดว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องเป็นหลัก เมื่อท่านเปลี่ยนแบบนี้ ข้าราชการอื่นก็ต้องเปลี่ยนตาม แล้วทุกอย่างจะไปอิงกับข้าราชการพลเรือนสามัญไม่ว่าจะเป็นเบี้ยเลี้ยง เดินทาง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามที่กล่าวแล้ว การเทียบตำแหน่งตรงนี้จะยากมาก จุดเปลี่ยนระหว่างที่ปัจจุบันนี้มาเป็นระดับแบ่ง

LIRT

จะเกิดความวุ่นวายทั้งประเทศเลย ผมไม่ทราบว่าคุณวุ่นวายนี้จะคุ้มค่ากับประโยชน์
ที่ท่านคิดว่าจะได้รับหรือไม่ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิทยากรครับ

นายวิทยา เวชชาชีวะ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม นายวิทยา เวชชาชีวะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตแสดง
ข้อคิดเห็น และข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการร่างพระราชบัญญัตินี้

ในประการแรก ผมใคร่จะแสดงความชื่นชมต่อหลักการและเหตุผลดังที่ท่าน
รัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็เห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรในแง่ที่จะรับ
หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตามกระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ ประการนะครับ
ซึ่งก็ต้องขออภัยว่า คงต้องเกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ เพราะเป็นสิ่งที่ผมพอจะมี
ความรู้และมีประสบการณ์ ก็เผชิญข้อดีเมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ อดีต
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กรูณากล่าว เกือบจะเรียกว่าครอบคลุมทั้งหมด
แล้วในแง่ของความกังวลห่วงใยของพวกที่เคยอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศมา อย่างไรก็ตาม
ตามผมใคร่จะขออนุญาตกล่าวสั้น ๆ ถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการประจำ
ต่างประเทศพิเศษ เพื่อให้เข้าใจถ่องแท้ถึงความเป็นมา คือเมื่อได้ทราบความเป็นมาอย่างไร
แล้วก็ คงจะได้ทราบเหตุผลว่าในแต่ละยุคแต่ละสมัยสถานการณ์ก็เปลี่ยนไป เหตุผลอันที่ผม
ได้พยายามอธิบายให้ฟังนั้นเป็นเรื่องของนโยบาย คงต้องขอกล่าวย้อนไปถึงเมื่อประมาณ
๕๐ ปีที่แล้ว เมื่อประมาณปี ๒๕๐๐ รัฐบาลในขณะนั้น ท่านคงจะจำกันได้ว่า สถานการณ์
ต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาคของเรา ในประเทศเพื่อนบ้าน
โดยเฉพาะในคาบสมุทรอินโดจีนนั้น เต็มไปด้วยความขัดแย้งอันสืบเนื่องมาจากอุดมการณ์
ทางการเมือง แล้วก็ถึงขนาดมีการต่อสู้รบกันในประเทศเหล่านั้น -----

รัฐบาลในขณะนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีขณะนั้นดำริเห็นว่า ในสถานการณ์เช่นนั้นจำเป็นที่จะต้องมีการออกพระราชทูตในประเทศเหล่านั้น ที่มีความรู้เรื่องเกี่ยวข้องกับความมั่นคง แล้วก็จุดเริ่มต้นของการที่มีการแต่งตั้ง ที่เราเรียกต่อมาว่า ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ โดยโอนข้าราชการทั้งทหารและตำรวจมาเป็นจำนวนมาก กระผมจำได้ว่าเมื่อปี ๒๕๐๖ ที่ผมเข้ารับราชการในกระทรวงการต่างประเทศ เคยนับกันดูในขณะนั้น จำนวนเอกอัครราชทูตที่รับราชการอยู่ในขณะนั้นกว่า ๓๐ เปอร์เซนต์ เป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ เพราะสถานการณ์ในขณะนั้น ต่อมาอีก ๑๐ ปี เป็นท่านนายกรัฐมนตรีอีกท่านหนึ่ง แต่เมื่อถึงยามที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลในคณะรัฐมนตรี ซึ่งล้วนประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นอดีตข้าราชการอยู่ ท่านรัฐมนตรีเหล่านั้นจะพ้นตำแหน่งไป ท่านนายกรัฐมนตรีขณะนั้นดำริเห็นว่า ท่านเหล่านั้น ซึ่งประกอบด้วยท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสำคัญ ๆ ของรัฐบาลก็ดี ล้วนแต่มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญ เป็นผู้สั่งการที่ดี ซึ่งรัฐบาลอยากจะขอให้ได้รับใช้ประเทศชาติในต่างประเทศต่อไป จึงมีการแต่งตั้งบุคคลเหล่านั้น ซึ่งล้วนเป็นระดับรัฐมนตรีไปยังประเทศสำคัญ ๆ สถานทูตไทยในประเทศสำคัญ ๆ หลายประเทศ ก็ประกอบด้วยบุคคลเหล่านั้น ในขณะนั้นก็คงจะพอพูดได้ว่า นอกไปจากข้าราชการทหารหรือว่าบุคคลในระดับรัฐมนตรีแล้ว บางครั้งก็มีผู้ทรงคุณวุฒิจริง ๆ เป็นต้นเช่น ศาสตราจารย์จากมหาวิทยาลัย ผู้มีความเชี่ยวชาญพิเศษทางด้านภาษาก็ได้รับแต่งตั้งไปเป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศสำคัญประเทศหนึ่ง ทั้งหมดนี้ ก็พอจะพูดได้ว่า ล้วนแต่เป็นบุคคลที่อยู่ในระดับรัฐมนตรีอย่างน้อยนะครับ แล้วก็เท่าที่ผมจำได้ บุคคลสุดท้ายที่ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตในฐานะข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ก็เกษียณอายุราชการไป เมื่อประมาณปี ๒๕๒๕ คือเมื่อ ๒๕ ปีที่แล้ว และขอเรียนตรงนี้ว่า ๒๕ ปีที่ผ่านมาหลังจากนั้น ไม่เคยมีการแต่งตั้งข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษอีกเลย แล้วก็เป็นที่น่าสังเกตว่า ก็พอจะอนุมานได้ว่าอาจจะเป็นไปได้ว่า เพราะว่าความเปลี่ยนแปลงวิวัฒนาการทางการเมืองที่เมืองไทยของเรา เมื่อมีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ที่เรียกว่าเป็นประชาธิปไตย ก็อาจจะเป็นไปได้ว่า อันนี้เป็นส่วนที่ทำให้การแต่งตั้งทำนองนี้ได้ลดน้อยไป จนถึงขนาดปัจจุบันนี้ไม่มีเลย และ ๒๕ ปีที่ผ่านมาไม่มีนะครับ

ประเด็นสำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนในที่นี้ก็คือว่า การแต่งตั้งเหล่านั้นล้วนเป็นเรื่องของนโยบายและเป็นการเสริมสร้างและเกื้อกูลต่อการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ฉะนั้นเมื่อเรามาตรา ๑๒๕ ที่นำเสนอในวันนี้ กระผมเองก็รู้สึกไม่เข้าใจ เพราะตามถ้อยคำที่ใช้อยู่บอกว่า เมื่อมีเหตุผลจำเป็นทางการบริหาร ถ้าตามความเข้าใจของผม การบริหารนั้นคงไม่ใช่เกี่ยวข้องกับนโยบายอย่างที่ผมได้นำเรียนแล้วเมื่อสักครู่นี้ อาจจะหมายความว่าเมื่อมีความจำเป็นในการสับเปลี่ยนโยกย้ายข้าราชการบางกระทรวงเพื่อให้ลงตัวอย่างที่เราเคยได้ยินกัน ก็ให้ย้ายออกไปเป็นเอกอัครราชทูตเสีย ถ้าหากเป็นความตั้งใจอย่างนั้น หรือถ้อยคำเช่นที่ว่านี้ ชี้นำไปให้เห็นทำนองนั้นได้ ก็จะไม่เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติที่เราเคยยึดถือมาเป็นเวลาร่วม ๕๐ ปี เพราะโดยหลักแล้วอย่างที่ผมได้เรียน คือมันเป็นเรื่องของนโยบาย เป็นเรื่องของการเสริมสร้างความสัมพันธ์ กระผมจึงขอกราบเรียนข้อสังเกตประการนี้ฝากไว้ แล้วก็ใครที่จะเรียนว่าที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้นำเสนอเมื่อสักครู่นี้ ทั้งในมาตรา ๖๒ ก็ดี มาตรา ๑๒๕ นี้ก็ดี กระผมรับได้และยินดีสนับสนุน ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมภพ

นายสมภพ เจริญกุล : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม สมภพ เจริญกุล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ใคร่ขอสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผลสำคัญ ๆ สั้น ๆ นั่นคือ การปรับระบบและวิธีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่จำเป็น กระผมขอพูดในนามของประชาชนธรรมดา ๆ ที่รับบริการจากหน่วยราชการต่าง ๆ ของภาครัฐ มีหลายมาตรา ซึ่งกระผมชื่นชม แต่กระผมจะขอพูดเพียง ๔ มาตรา นั่นคือมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๑๐๖ เริ่มต้นตั้งแต่มาตรา ๓๔ นั้น กระผมใคร่ขออนุญาตอ่าน บอกไว้ว่า “การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายนี้ต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่า โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ คุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี” นี่แหละครับคือสิ่งที่ผมอยากเห็น อะไรก็ตามที่ทำให้ข้าราชการนั้นมีศักดิ์ศรีมีความมั่นคงเป็นกลไกในการขับเคลื่อนประเทศชาติ ได้อย่างเข้มแข็ง โดยที่การบริหารยึดเอาความรู้ความสามารถเป็นหลักหรือที่เราเรียกกันว่า สมรรถนะ เป็นสิ่งที่ชอบแล้ว แต่ปัญหาที่ต้องติดตามมากก็คือว่า เท่าที่ผมประสบพบเห็น ข้าราชการในบ้านเมืองของเรานั้นมีทั้งดีและไม่ดีปนกันไป ข้าราชการที่ดีนั้นทำงานด้วยความตั้งใจมีน้ำใจ ในการให้บริการประชาชนที่ดี มีผลงานน่าพอใจก็ควรได้รับการสนับสนุน ส่วนข้าราชการที่ไม่ดีทำงานเช้าชามเย็นชาม ขณะเดียวกันก็เป็นคนที่สร้างความอึดหนาระอาใจให้แก่ประชาชน คนเหล่านี้ก็ไม่ควรสนับสนุน คำถามที่อยากจะฝาก ท่านกรรมาธิการหรือแม้กระทั่ง ก.พ. ซึ่งจะต้องทำงานต่อไปถ้าผ่านการรับหลักการไปแล้ว ก็คือว่าคำว่า สมรรถนะ นั้นวัดอย่างไร มาตราอีก ๒ มาตราที่ผมชอบซึ่งอาจจะเห็นค้ำกับท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ท่านหนึ่งที่ได้กล่าวไปแล้ว ก็คือเรื่องเกี่ยวกับจรรยาบรรณเรื่องวินัย กระผมเข้าใจว่าจรรยา หมายถึงสิ่งที่ควรหรือไม่ควรปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ทางราชการ ส่วนวินัยนั้นคือข้อห้ามเลย ถ้าทำแสดงว่าผิดวินัย จริงอยู่ครับในแต่ละหน่วยงานอาจจะมีจรรยาไม่เหมือนกัน แต่ก็เป็นเรื่องที่หน่วยงานนั้นต้องพูดให้ชัด จรรยาอาจจะไม่เข้มงวดมากกว่าวินัย แต่จะต้องมี ยังไม่เคยเห็นกฎหมายไหนที่กล่าวแยกแยะระหว่างจรรยา

วินัย ผมเห็นด้วยกับการแยก คือมาตรา ๗๖ กับมาตรา ๗๗ แล้วมาตราสุดท้ายที่กระผม
 ชอบมากก็คือมาตรา ๑๐๖ ที่เขียนไว้ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบ
 หกสิบปีบริบูรณ์ แล้วทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่
 ในทางวิชาการ หรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวก็สามารถกระทำได้ แต่ต้อง
 ไม่เกินห้าปี” เราได้ประสบพบเห็นประจำรับด้วยการแพทย์ที่ทันสมัยและเจริญก้าวหน้า
 มากในปัจจุบันนี้ ข้าราชการบางท่านที่ไม่ควรเกษียณต้องเกษียณ บางท่านมีความเข้มแข็ง
 มีความฉลาดเฉลียวและสามารถทำงานได้อย่างดีก็อาจจะต้องออกจากราชการไป
 เพราะเกษียณ อันนี้ครับเป็นมาตราที่ผมเชื่อว่าจะช่วยรักษาคณะที่เก่งคนที่ดีแล้วก็ทำประโยชน์
 ให้กับประเทศชาติ เราได้เห็นข้าราชการที่อายุเกิน ๖๐ ปีหลายท่านออกไปแล้วไปทำ
 ประโยชน์ให้กับภาคเอกชน ภาครัฐวิสาหกิจ เป็นกรรมการบ้าง เป็นที่ปรึกษาบ้าง ผมขอ
 กราบเรียนตรง ๆ ว่าเสียดาย เพราะว่าท่านเหล่านั้นยังจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยราชการ
 ของไทยอีกมากนัก และสุดท้ายที่ผมอยากจะขอกราบเรียนที่แสดงว่าเห็นชอบกับ
 ร่างพระราชบัญญัติอันนี้ ผมชอบการกระจายอำนาจครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น
 มีการกระจายอำนาจไปยังส่วนราชการมากขึ้น โดยส่วนราชการสามารถกำหนดจำนวน
 ตำแหน่งได้เองตามกรอบงบประมาณและหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานตามที่ ก.พ. กำหนดไว้
 นี้แหละครับทำให้หน่วยราชการเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ผมชอบที่จะเห็นสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่มารวม
 อำนาจอยู่ที่ ก.พ. -----

- ๗๘/๑

และเรื่องสุดท้ายของสุดท้ายเป็นเรื่องที่อัดอั้นตันใจผมมานาน แล้วก็ขอพูดนอกเรื่องสักกนิค
หนึ่ง แต่ขอพูดดัง ๆ ในที่ประชุม ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นมีเรื่องเกี่ยวกับแท่ง
เงินเดือน ซึ่งเงินเดือนนั้นก็แน่นอนล่ะครับ อยู่ไม่ได้หรอกครับ น้อยมาก ถ้าเทียบกับภาคอื่น
แต่ที่น่าห่วงมากกว่านั้นก็ถือว่า ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งท่านคงจะ
ไม่สามารถไปตะโกนบอกใครได้ คงจะไม่มีประเทศไหนที่นายกรัฐมนตรีเงินเดือนต่ำเท่ากับ
ประเทศไทยอีกแล้ว เทียบกับความรับผิดชอบและภาระที่ต้องแบกหนักอึ้ง เงินเดือน
๑ แสนกว่าบาทนี่ ไม่ไหวครับ ผมคิดว่าเราควรจะต้องพูดความจริงกันหรือยัง แล้วใครที่ไม่
ซื่อสัตย์สุจริตก็เล่นงานกันอย่างจริง ๆ จัง ๆ เงินเดือนในประเทศสิงคโปร์ ประเทศอะไร
ต่าง ๆ เป็นล้านทั้งนั้นครับ เราคงต้องมาคิดแล้วขอพูดดัง ๆ แล้วขอจบด้วยว่า ผมยอมรับ
หลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณทวี

นายทวี สุรฤทธิกุล : ท่านประธานฯ ผม ทวี สุรฤทธิกุล ผมมี ๒ ประเด็น
ครับ ในประเด็นแรก คือผมอ่านในหลักการว่าถ้าเมื่อเราปรับปรุงระบบราชการครั้งใหม่
มาแล้วนี่นะครับ เราจะได้คนเก่ง คนดีมารับราชการ ในหลักการตรงนี้ก็บอกว่า ขึ้นจาก
สาเหตุที่มีการปรับโครงสร้างค่าตอบแทนในระบบใหม่ ท่านประธานฯ ครับ เท่าที่ดูนะครับ
อย่างในบัญชีเงินเดือนและก็ค่าตอบแทน หรือเงินประจำตำแหน่งในทำนองพระราชบัญญัติ
นี้ ก็ยังคงเป็นอัตราเดิม ๆ ที่ไม่น่าจะพอใจ หรือว่าไปบรรลุสู่เป้าหมายตรงนั้น เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ผมก็ไม่ทราบความชัดเจนนะครับว่าจะมีการปรับขึ้น หรือทำบัญชีเงินเดือนใหม่
เงินตำแหน่งใหม่อะไร อย่างไรหรือไม่ ที่นี่จะเป็นปัญหาอย่างหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ครับ
เวลาที่เราพิจารณาความดีความชอบ อย่างเช่น ในระบบเก่าจะมีขั้นให้ใหม่ครับ ครั้งขึ้น
๑ ขั้น ขึ้นครั้ง ไปจนถึง ๒ ขั้น ปีหนึ่งพิจารณา ๒ ครั้ง อย่างนี้เป็นต้น ในระบบกฎเกณฑ์
ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นตัวที่เรียกว่าปลุกฝังอยู่ในระบบราชการที่เราคุ้นเคยมาเป็นเวลานาน
อันนี้ก็จะยากจะเรียนถามไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับว่า การที่จะกำหนดขั้นเงินเดือนต่าง ๆ
เหล่านี้ในทั้ง ๔ แห่งนี้ จะมีบัญชีต่างหากนั้น ยังคงยึดในระบบขั้น หรือในระบบจัดชอย
อย่างไรในการที่จะให้ค่าตอบแทน เพราะผมคิดว่าข้าราชการแต่ละคนนั้นก็คงปฏิบัติราชการ
ไปเป็นระยะเวลาคนละหลายปีในแต่ละหลายตำแหน่ง เพราะฉะนั้นเขาก็คงไม่มา สมมุติ

ถ้ามองหายาบ ๆ อาจจะมองได้ว่าเงินเดือนเหล่านี้เป็นเงินที่มีขึ้นซ้อนอยู่ แต่จะละเอียดชัดเจน
อย่างไรนั้น ซึ่งผมคิดว่าไม่น่าจะแตกต่างจากระบบเดิม อันนี้ก็ต้องเป็นความสงสัยไว้ แล้วก็ยัง
ยืนยันว่าไม่พอใจนะครับ ซึ่งในเอกสารเล่มสีน้ำเงินหน้า ๒๐๐ พูดถึงว่านอกจากเงินพื้นฐาน
เงินเพิ่มตรงเป็นค่าตอบแทนตำแหน่ง และก็มีสวัสดิการ มีโบนัส เหล่านี้ไม่ใช่ของใหม่เลย
เพราะฉะนั้นผมก็เกรงว่าการปฏิรูประบบราชการครั้งนี้อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างที่ทุกท่าน
ตั้งใจก็ได้

- ๙๕/๑

ในประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะกล่าวก่อนที่จะรับหลักการในที่นี้ นะครับ คือในเรื่องของข้าราชการบางประเภท อย่างในเรื่องผมอ่านคูมาตรา ๖๒ ในวรรคแรก น่าจะรวมหมายถึงการย้ายระหว่างกระทรวงหรือกรม เช่น จากกระทรวงอื่นหรือกรมอื่น จากที่เคยมีเช่นที่กระทรวงมหาดไทย หรือแต่ก่อนนั้นเคยได้ยินว่ากระทรวงมหาดไทยนั้น หมายถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอาจจะไม่ได้อยู่ที่กระทรวงมหาดไทยแล้ว อาจจะไปอยู่ที่ สำนักนายกฯ แล้วก็รวมกันมาจากหลายกระทรวง ทบวง กรม มาคัดสรรกันแล้วก็ส่งไป อยู่ตามจังหวัด นโยบายอย่างนี้ในกฎหมายฉบับนี้มีกล่าวไว้หรือไม่ อีกอันหนึ่งก็คือ สิ่งที่เราเห็นข้าราชการพันธุ์ใหม่ที่เรียกว่าฟาสต์แทรค (Fast track) หรือผู้ที่มีความสามารถ จบการศึกษาจากต่างประเทศหรือว่ามีความเชี่ยวชาญพิเศษ ที่เราต้องการดึงมาจาก ภาคเอกชนบ้าง เหล่านี้ครับก็คงจะตกลงเป็นนโยบายที่น่าสนใจ แต่ไม่ทราบว่าใน พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีกล่าวไว้หรือมุ่งเน้นไว้อะไรหรือไม่ ผมเห็นมีอันหนึ่งเล็ก ๆ ในมาตรา ๑๓ (๕) ในเรื่องของการที่มีการทำแผนกำลังคนของข้าราชการพลเรือน ตรงนี้ผมมองเห็นว่าท้ายสุดแล้วนะครับในเรื่องของการควบคุมข้าราชการนี้ก็ยังคงอยู่ใน มือของ ก.พ. อย่างนั้นใช่หรือไม่ ไม่ว่าเราจะมีคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรมในการที่จะ มามอบหมายให้ ก.พ. เป็นผู้กำหนดออกกฎ ก.พ. อะไรต่าง ๆ อย่างที่เป็นร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มา แต่ถ้าเพื่อมีอำนาจซ้อนอำนาจตรงนี้นะครับ ในที่สุดคณะกรรมการพิทักษ์ คุณธรรมก็อาจจะเป็นแค่ลูกแค่ปลายหางก็ไม่ถูกต้องนะครับ แต่อาจจะถึงแค่รับทราบ รับรองในข้อเสนอแนะการประคองชีวิตคั่นของ ก.พ. เท่านั้น ผมเรียนว่าถ้าเพื่อเราจะ ผ่านกฎหมายฉบับนี้คงจะต้องทำการบ้านครั้งยิ่งใหญ่ในการที่จะทำการประชาสัมพันธ์ แล้วก็จะชี้แจงให้กับทั้งตัวข้าราชการและประชาชนได้รับทราบ ที่สำคัญก็คือว่าคงจะเกิด ความวุ่นวายพอสมควรในการปรับเทียบตำแหน่ง เพราะตามที่มีเอกสารศึกษาคูณีนะครับ ก็จะเปรียบเทียบแค่เป็นระดับขั้นของงานเท่านั้น แต่ในความจริงแล้วข้าราชการพลเรือน เราจะมีตำแหน่งแยกย่อยอะไรออกไปอีกมาก เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้นะครับอยากจะ ให้ทาง ก.พ. ได้พิจารณาจัดทำเป็นคล้าย ๆ กับตารางหรือจัดทำรายละเอียดเตรียมพร้อม ที่จะชี้แจงให้กับสาธารณชนและข้าราชการทั้งหลายได้เข้าใจด้วย ผมก็ขอชื่นชมนะครับ ในความคิดที่จะปฏิรูประบบราชการ แต่อยากจะเห็นระบบราชการของเรานั้นอย่าง

ใคร ๆ หลาย ๆ คนหวังนะครับว่า จะมีความเพียวบาง แล้วก็มีเวลามากพอที่จะไปพร้อมกับคุณประโยชน์สำหรับสังคมในอนาคตด้วย ผมพูดอย่างนี้เพราะว่ามีประเด็นหนึ่งพูดถึงในส่วนท้องถิ่นครับ ซึ่งต่อไปจะต้องมีการพัฒนาตัวข้าราชการในระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะพนักงานส่วนท้องถิ่นขึ้นมาค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นในนี้พูดถึงไปว่าสามารถที่จะให้พนักงานท้องถิ่นโยกย้ายมาได้ด้วยนี้ เหมือนกับว่าทางข้าราชการเรานั้นพร้อมที่จะรับคนเหล่านี้เข้ามา ซึ่งก็อาจจะเป็นการทำงานที่ ผมเรียกว่า เพราะส่วนใหญ่เขาก็อยากจะเป็นข้าราชการ มาตราเหล่านี้บางทีไม่น่าจะมีนะครับ จะเป็นการส่งเสริมให้คนเข้ามาสู่รวมด้วยกันจนฟังเพื่อจนเกินไป เราน่าจะส่งเสริมคนออกไปสู่ท้องถิ่น ถ้าเป็นไปได้ ก.พ. ช่วยในการที่จะสร้างทัศนคติเหล่านี้ออกไปด้วยก็จะดีครับ ขอบคุณครับ

ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สมควรแก่เวลาหรือยังครับ

เชิญคุณหญิงครับ

คุณหญิงสุชาดา กีระนันทน์ : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ

ดิฉันสุชาดา กีระนันทน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตพูดสั้น ๆ ไม่มาก คือต้องขออนุญาตเรียนว่า จากการศึกษาหลักการพื้นฐานแล้วก็แนวคิดที่ ก.พ. ได้ดำเนินการมาในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เข้าใจว่าเกือบจะ ๕ ปี ก็เห็นความตั้งใจแล้วก็เห็นรูปแบบแล้วก็คิดว่าได้มีการคิดมาอย่างดีมากทีเดียวในการวางระบบอันใหม่ตรงนี้สิ่งที่ดิฉันขอเรียนก็คงจะเป็นลักษณะเช่นนี้ว่า หลังจากที่ถูกกฎหมายนี้บังคับใช้แล้วนี้ระยะเวลา ๑ ปีที่ ก.พ. กำหนดตามบทเฉพาะกาลแล้วเราต้องดำเนินการหลาย ๆ อย่างเพื่อที่จะรัดทุกอย่างให้เรียบแล้วก็สามารถจะเปลี่ยนจากระบบปัจจุบันไปสู่ระบบใหม่ได้นี้คงจะเป็นระยะเวลา ๑ ปีที่ลำบากมากทีเดียว-----

ดิฉันคงขอเรียนจากผู้ที่มิประสบการณ์ในการบริหารบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่มี ๒ ระบบ คือระบบข้าราชการกับระบบพนักงานมหาวิทยาลัย ก็จะเห็นว่าในระบบของพนักงานมหาวิทยาลัยนั้นอาจจะค่อนข้างจะใกล้เคียงกับระบบใหม่ที่ ก.พ. กำลังเสนอเป็น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นข้อดีหลายประการ แต่สิ่งที่เห็นชัดเจนประการที่ ๑ ก็คือว่า ผู้ที่ต้องดูแลผู้บริหาร แล้วก็ผู้ที่ทำงานตรงนั้นจะต้องมีความเข้าใจในระบบอย่างถ่องแท้ ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วจะลำบากมากในการบริหารงานตรงนี้ แล้วตรงนี้ก็จะเป็นหน้าที่หลักที่ ก.พ. ต้องทำความเข้าใจให้ดี เพราะไม่ใช่ว่าทุกคนที่เป็นผู้บังคับบัญชานั้นจะสามารถทำหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลได้ ไม่มีอะไรยากกว่าการบริหารงานบุคคลแล้วนะคะ ในการทำงานโดยปกติทั่วไป เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ก็ขอให้เตรียมการตรงนี้อาจดีมาก ๆ แล้วก็ในตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็อาจจะมิเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่คงจะไปพูดกันในด้าน กระบวนการว่ามีบางส่วนอาจจะต้องปรับบ้างเหมือนกัน เช่น ในมาตรา ๘๕ ที่บอกว่า “ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกน้องไม่กระทำความผิดวินัย” แต่จะมีอีกข้อ ที่บอกว่า “และป้องกันไม่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยด้วย” อะไรประมาณอย่างนี้จะ คงจะต้องไปดูแลในส่วนเล็ก ๆ น้อย ๆ พวกนี้ให้เรียงยิ่งขึ้น ดิฉันคิดว่าอันนี้ก็อาจจะ เป็นก้าวใหม่ แต่ก็คงจะต้องมองเห็นภาพของความยุ่งเหยิงที่จะเกิดขึ้นมาพอสมควร เหมือนกัน ถ้าท่านที่มีอายุใกล้เคียงกับดิฉันก็อาจจะมอง เมื่อสมัยก่อนที่เปลี่ยนจากระบบ ของข้าราชการตรี โท จัตวา เอก พิเศษ ทำนองอย่างนั้นมาเป็นระบบพีซี (PC) ได้ ตรงนี้เราคงจะเปลี่ยนไปอีกระบบหนึ่งซึ่งคงต้องมีการชี้แจงทำความเข้าใจกันอย่างมาก ก็คิดว่าอาจจะเป็นการเริ่มต้นที่ถูกทาง แต่คงจะไม่ใช่เป็นทางที่ราบรื่นและเรียบง่ายนัก ก็ขออนุญาตฝากความคิดตรงนี้ไปด้วย ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันจบการอภิปรายนะครับ
ผมจะขอมติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่รับหลักการกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ
เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นະກຣັບ ຄະນະກຣມາທິກ ທ່ານຣັຖມນຕຣີກຣັບ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขอเสนอกรรมาธิการ ๒๕ ท่านค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๒๕ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญรัฐมนตรีเสนอครับ
คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
รัฐมนตรีเสนอ ๔ คนนะคะ

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์

๒. นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ

๓. นายพนพล เจริญกุล

๔. นายสุวรรณ ชนะสงคราม ค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประภัตรครับ

นายประภัตร ศรีลัมพ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายประภัตร
ศรีลัมพ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ราชนามดังต่อไปนี้ จำนวน ๒๑ ท่าน

๑. นายปรีชา วัชรากัย

๒. นายทศพร ศิริสัมพันธ์

๓. นายกำธร อุดมฤทธิรงค์

๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

๕. พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง

๖. นายวีระศักดิ์ ฟูตระกูล

๗. นายวิทย์ ราชานนท์

๘. นายวิทยา เวชชาชีวะ

LIRT

๕. พลเอก อาทร โลหิตกุล
๑๐. นายชนะศักดิ์ ยวบูรณ์
๑๑. นายเชนทร์ วิพัฒน์บวรวงศ์
๑๒. พลเอก ไวกงษ์ ศรีนวล
๑๓. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ
๑๔. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๑๕. พลอากาศเอก ปัญญา ศรีสุวรรณ
๑๖. นายวิชณุ เกรื่องาม
๑๗. นายพูลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ
๑๘. นายพงศ์ไพยม วาสุติ
๑๙. นายพินิต อารยะศิริ
๒๐. นายสีมา สีมานันท์ และ
๒๑. นางสาวอรพิน สบโชคชัย
ขอสมาชิกฯ รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๘๑/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณมาก เป็นครั้งแรกที่เรียกหาผู้รับรองเอง มีท่านผู้ใดจะเสนออย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์
๒. นางสาวทัศนีย์ ธรรมสิทธิ
๓. นายนพดล เจริญชัย
๔. นายสุวรรณ ชนะสงคราม
๕. นายปรีชา วัชรากัย
๖. นายทศพร ศิริสัมพันธ์
๗. นายกำธร อุดมฤทธิรุจ
๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๙. พลเรือเอก ประเสริฐ บุญทรง
๑๐. นายวีระศักดิ์ ฟูตระกูล
๑๑. นายวิทย์ รายนานนท์
๑๒. นายวิทยา เวชชาชีวะ
๑๓. พลเอก อาทร โลหิตกุล
๑๔. นายชนะศักดิ์ ยวบูรณ์
๑๕. นายเชนทร์ วิวัฒน์บรรวงศ์
๑๖. พลเอก ไวยจน์ ศรีนวล
๑๗. นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ

๑๘. นายสมโภชน์ กาญจนารณ

๑๙. พลอากาศเอก ปิณญา ศรีสุวรรณ

๒๐. นายวิษณุ เครืองาม

๒๑. นายพลศักดิ์ อยู่ประเสริฐ

๒๒. นายพงศ์โพยม วาศภูติ

๒๓. นายพินิต อารยะศิริ

๒๔. นายสีมา สีมานันท์ และ

๒๕. นางสาวอรพิน สบโชคชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอแปรญัตติใน ๗ วันค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ

มีกฎหมายที่จะพ่วงเข้ากับกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนอีก ๒ ฉบับ ผมขอเวลา

อีกสักนิดหนึ่งนะครับ คือร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติและ
 คำนึง คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมาย
 จากคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. โดยร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการและเหตุผลดังนี้ค่ะ

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มเติมนการพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่ง
 ประเภทวิชาการเชี่ยวชาญหรือระดับผู้ทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไป
 ระดับอาวุโส หรือระดับทักษะพิเศษ (เพิ่มมาตรา ๑๕ วรรคเจ็ด)

(๒) กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับ
 เชี่ยวชาญหรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะ
 พิเศษ อาจได้รับราชการต่อไปได้อีกไม่เกินห้าปี (เพิ่มมาตรา ๑๕ สัตต และแก้ไขเพิ่มเติม
 มาตรา ๒๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ได้กำหนด
 ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในสิ้นปีงบประมาณ
 และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการ
 หรือหน้าที่ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัวในตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ
 หรือระดับทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือระดับทักษะพิเศษ
 จะให้รับราชการต่อไปได้อีกไม่เกินห้าปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. สมควรแก้ไข

เพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๕ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และการพ้นจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้สอดคล้อง กับพระราชบัญญัตินี้”

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายนะครับ ผมจะขอ มติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรณาคดปุม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

- ๘๒/๑

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
น่ะครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขออนุญาตใช้คณะกรรมการชุดเดิมค่ะ ชุดเมื่อสักครู่นี้ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติเช่นเดียวกัน
ใช่ไหมครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
เช่นเดียวกัน ๗ วันค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ
อีกฉบับหนึ่งนะครับ ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติค่ะ ดิฉัน
คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับมอบหมายจาก
คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาโดยมีหลักการและเหตุผล
สำคัญดังนี้ค่ะ

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๔
ดังต่อไปนี้

- (๑) ยกเลิกอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒)
- (๒) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ได้กำหนดให้
ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ใน
บัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้
และกำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำ
ตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของกฎหมายที่ได้ตราขึ้น

LIRT

ใช้บังคับโดยเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำ
ตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้สอดคล้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็เป็นอันปิด
การอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกรุณาคดปุม เห็นด้วย นะครับ
ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรุณาคดปุม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
คณะกรรมการการชดเชยกันและการแปรญัตติอย่างเดิมใช่ไหมครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ
เรายังเหลือร่างพระราชบัญญัติอีกหลายฉบับคงจะต้องขออนุญาตที่ประชุมยกไปต่อ
ในวันพรุ่งนี้ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องอื่นนะครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ขออนุญาตพัก
การประชุมแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอปิดประชุมครับ

ปิดประชุมเวลา ๒๐.๒๕ นาฬิกา

